

การออกแบบและจัดสร้างแพลนต์โมเดลสำหรับการควบคุมระดับของเหลวในถังปิดด้วยเงื่อนไข
แบบขาแห้งโดยใช้ฟาว์นเดชันฟิลด์บัส

PLANT MODEL DESIGN AND IMPLEMENTATION FOR CLOSED-TANK LIQUID LEVEL
CONTROL WITH DRY LEG CONDITION BY UTILIZING FOUNDATION FIELDBUS

นายธีรภัทร์ กระแสร์ชล

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิศวกรรมอัตโนมัติ

คณะวิศวกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2565

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PLANT MODEL DESIGN AND IMPLEMENTATION FOR CLOSED-TANK LIQUID LEVEL
CONTROL WITH DRY LEG CONDITION BY UTILIZING FOUNDATION FIELDBUS

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
BACHELOR OF ENGINEERING IN AUTOMATION ENGINEERING
SCHOOL OF ENGINEERING
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
ACADEMIC YEAR 2022

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

สาขาวิศวกรรมอัตโนมัติ

ภาควิชาวิศวกรรมการวัดและควบคุม

ใบรับรองปริญญาานิพนธ์

หัวข้อปริญญาานิพนธ์

การออกแบบและจัดสร้างแพลนต์โมเดลสำหรับการควบคุมระดับของเหลวในถังปิดด้วยเงื่อนไขแบบขาแห้งโดยใช้ฟาว์นเดชันฟิลด์บัส

Thesis Title

Plant Model Design and Implementation for Closed-Tank Liquid Level Control with Dry Leg Condition by Utilizing Foundation Fieldbus

นักศึกษา

นายธีรภัทร์ กระแสร์ชล

ปริญญา

วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขา

วิศวกรรมอัตโนมัติ

อาจารย์ที่ปรึกษา

รศ.ดร. พิทยา ปานนิล

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

รศ.ดร. ธีรวัฒน์ เทพมณี

ปีการศึกษา

2565

อาจารย์ที่ปรึกษา	ลายมือชื่อ
รศ.ดร. พิทยา ปานนิล	
รศ.ดร. ธีรวัฒน์ เทพมณี	<i>T.Thepmanee</i>

หัวข้อปริญญานิพนธ์	การออกแบบและจัดสร้างแพลนต์โมเดลสำหรับการควบคุมระดับของเหลวในถังปิดด้วยเงื่อนไขแบบขาแห้งโดยใช้ฟาวนด์เซนฟิลด์บัส
นักศึกษา	นายธีรภัทร์ กระแสร์ชล รหัสประจำตัว 62010445
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ.ดร. พิทยา ปานนิล
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รศ.ดร. ธีรวัฒน์ เทพมณี

บทคัดย่อ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มีเป้าหมายเพื่อนำเสนอการออกแบบและจัดสร้างแพลนต์โมเดลสำหรับการควบคุมระดับของเหลวด้วยอุปกรณ์วัดและควบคุมที่ใช้เทคโนโลยีฟาวนด์เซนฟิลด์บัสในการสื่อสาร โดยแพลนต์โมเดลดังกล่าวเป็นการควบคุมระดับของเหลวในถังทรงกระบอกปิดที่มีความจุ 7.76 ลิตร ในการวัดระดับของเหลวนั้นใช้หลักการขาแห้ง โดยใช้ทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่าง (Differential Pressure Transmitter) รุ่น Rosemount 3051 (LIT_301) และใช้วาล์วควบคุมรุ่น Masoneilan Dresser 35-35212 (LCV_301) เป็นอุปกรณ์ควบคุมสุดท้ายเพื่อปรับอัตราการไหลของของเหลวขาเข้า นอกจากนี้ ยังใช้ทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่างอีกตัวรุ่น Rosemount 3051 (FIT_301) เพื่อวัดความดันตกคร่อมแผ่นออริฟิสรุ่น Rosemount 1195 สำหรับการแสดงค่าอัตราการไหลขาเข้า ยิ่งไปกว่านั้น แพลนต์โมเดลที่จัดสร้างนี้ถูกเชื่อมต่อกับดีซีเอสรุ่น DeltaV เพื่อทดสอบฟังก์ชันการทำงาน โดยมีการสร้างฟังก์ชันบล็อกไดอะแกรมของลูบควบคุมโดยใช้ซอฟต์แวร์ 'Control Studio' ซึ่งประกอบไปด้วยฟังก์ชันบล็อก 'AI' จำนวน 2 บล็อก ฟังก์ชันบล็อก 'PID' จำนวน 1 บล็อก และฟังก์ชันบล็อก 'AO' จำนวน 1 บล็อก และมีการกำหนดให้ฟังก์ชันบล็อกพีไอดีของวาล์วควบคุมเป็นตัวควบคุมตามหลักการ 'Control-in-the-Field' ผลการทดสอบยืนยันได้ว่า แพลนต์โมเดลที่จัดสร้างสามารถนำไปใช้งานเป็นชุดทดลองเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับระบบการควบคุมระดับของเหลวในอุตสาหกรรมต่อไป

คำสำคัญ: ระบบถังปิด, การควบคุมระดับของเหลว, ดีซีเอส, ทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่าง, การวัดระดับแบบขาแห้ง, ฟาวนด์เซนฟิลด์บัส, แพลนต์โมเดล, พีไอดี

Thesis Title: Plant Model Design and Implementation for Closed-Tank Liquid Level Control with Dry Leg Condition by Utilizing Foundation Fieldbus

Student Name: Teerapat Krasaechon **Student ID:** 62010445

School: Engineering

Thesis Advisor: Assoc. Prof. Dr. Pittaya Pannil

Thesis Co-Advisor: Assoc. Prof. Dr. Teerawat Thepmanee

ABSTRACT

This thesis aims to present a design and implementation of a plant model for a liquid level control system when using field instruments based on Foundation Fieldbus communication technology. The system design primarily involves controlling the liquid level in a cylindrical-shaped closed tank with a capacity of 7.76 liters. The liquid level measurement based on a dry leg method uses a differential pressure transmitter modeled Rosemount 3051 (LIT_301). A control valve modeled Masoneilan Dresser 35-35212 (LCV_301) is used as a final control element for adjusting a liquid inlet flowrate. In addition, the inlet flowrate is monitored by using another differential pressure transmitter modeled Rosemount 3051 (FIT_301) for measuring a pressure drop across an orifice plate modeled Rosemount 1195. Moreover, the implemented plant model is connected to a distributed control system (DCS) modeled DeltaV for testing its functionality. A function block diagram of the control loop, which consists of two analog input (AI) blocks, one proportional-integral-derivative (PID) function block, and one analog output (AO) block, is created by using the 'Control Studio' DCS software. Based on the 'Control-in-the-Field' concept, the PID function block is assigned in the control valve to perform the controller. Test results confirm that the implemented plant model can be used as the experimental kit to further enhance students' knowledge and understanding of the industrial level control system.

Keywords: Closed-Tank System, Controlling the liquid level, DCS, Differential Pressure Transmitter, Dry-Leg Level-Measurement, Foundation Fieldbus, Plant Model, PID

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณอย่างยิ่งกับผู้มีส่วนช่วยเหลือและอนุเคราะห์ให้ปริญญาโทสำเร็จลุล่วง ทั้งความอนุเคราะห์จากคณาจารย์ที่ปรึกษา รศ.ดร. พิทยา ปานนิล และ รศ.ดร. ธีรวัฒน์ เทพมณี และอาจารย์ประจำสาขาวิชาวิศวกรรมอัตโนมัติ คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ให้การช่วยเหลือทั้งด้านความรู้และเวลาเพื่อให้แพลนต์โมเดลสำหรับการควบคุมระดับของเหลวในถังปิดด้วยวิธีการวัดแบบขาแห้งโดยใช้ฟาวนด์เซ็นฟิลด์บัสสามารถใช้งานได้ ทางผู้จัดทำจึงขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ รศ.ดร. ไสว พงศ์สวัสดิ์ ที่ให้ความช่วยเหลือในขั้นตอนเบิกจ่ายสำหรับวัสดุและอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการจัดสร้างแพลนต์โมเดลและการให้คำแนะนำสำหรับการจัดสร้างแพลนต์โมเดลโมเดลนี้ให้สำเร็จ ลุล่วงออกมาเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ ขอขอบคุณนักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมอัตโนมัติ คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่ให้ความช่วยเหลือในการจัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็นในการทำงานเหล่านี้

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมให้ปริญญาโทสำเร็จสมบูรณ์ทั้งบุคคลที่ได้กล่าวมาข้างต้นและบุคคลที่ยังไม่ได้กล่าวถึง ขอขอบคุณบิดา มารดา ที่มอบโอกาสการศึกษา ขอขอบคุณกำลังใจจากเพื่อน ๆ ทั้งร่วมคณะ ร่วมสถาบัน หากมีสิ่งใดผิดพลาดทางผู้จัดทำขอน้อมรับไว้และขออภัยไว้เพียงเท่านี้

ผู้จัดทำ

สารบัญ

หน้า

ใบรับรองปริญญาโท.....	i
บทคัดย่อ.....	ii
ABSTRACT.....	iii
กิตติกรรมประกาศ.....	iv
สารบัญรูป.....	ix
สารบัญตาราง.....	xii
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปริญญาโท.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของปริญญาโท.....	2
1.3 ขอบเขตของปริญญาโท.....	2
1.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
1.5 แผนการดำเนินงาน.....	4
บทที่ 2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 กล่าวนำ.....	5
2.2 ฟาวนด์ชันฟิลด์บัส.....	5
2.2.1 ประวัติความเป็นมาของฟาวนด์ชันฟิลด์บัส.....	5
2.2.2 หลักการพื้นฐานของฟาวนด์ชันฟิลด์บัส.....	6
2.2.3 แนวคิด Control-in-the-Field.....	8
2.3 รูปแบบการไหลของของไหล.....	8
2.4 การคำนวณประเภทการไหลโดยใช้ตัวเลขของเรย์โนลด์.....	10
2.5 ดีซีเอส.....	11
2.6 การวัดระดับของเหลวในถังปิด.....	13

สารบัญ (ต่อ)

	หน้าที่
2.6.1 การวัดระดับของเหลวแบบขาเปียก	13
2.6.2 การวัดระดับของเหลวแบบขาแห้ง	15
2.7 การควบคุมแบบพีไอดี	19
บทที่ 3 รายละเอียด ขั้นตอนการออกแบบและการประกอบแพลนต์	21
3.1 กล่าวนำ	21
3.2 หลักการออกแบบ	21
3.3 พีแอนด์ไอดี	22
3.4 การออกแบบโครงสร้าง	24
3.5 การออกแบบระบบท่อ	26
3.6 ชิ้นส่วนที่ใช้ในการจัดสร้างแพลนต์โมเดล	27
3.7 การออกแบบระบบไฟฟ้า	32
3.7.1 ระบบควบคุมปั้มน้ำ	32
3.7.2 กล่องเชื่อมสาย	36
3.8 อุปกรณ์ที่ระดับฟิลต์ที่ติดตั้งในแพลนต์โมเดล	39
3.8.1. ทรานสมิตเตอร์ รุ่น Rosemount 3051	39
3.8.2 แผ่นออริฟิส รุ่น Rosemount 1195	42
3.8.3 ปั้มน้ำ รุ่น CPM-130	44
3.8.4 วาล์วควบคุม รุ่น Masoneilan Dresser 35-35212	45
3.9 แผงผังเครือข่าย	47
3.10 การจัดสร้างแพลนต์โมเดล	48
3.10.1 การประกอบชิ้นงานส่วนโครงอลูมิเนียมโปรไฟล์	49
3.10.2 การติดตั้งแผ่นออริฟิส	50

สารบัญ (ต่อ)

	หน้าที่
3.10.3 การติดตั้ง LIT_301	52
3.10.4 การติดตั้ง FIT_301	53
3.10.5 การติดตั้ง LCV_301	54
3.10.6 การติดตั้งปั้มน้ำ	55
3.10.7 การติดตั้งถังพักน้ำ	56
3.11 การวางระบบไฟฟ้า	56
3.11.1 การติดตั้งตู้ไฟสำหรับควบคุมปั้มน้ำ และกล่องเชื่อมสาย	56
3.11.2 การเชื่อมต่อกับระบบไฟของอุปกรณ์ที่ใช้เทคโนโลยีฟาร์มเดชันฟิลต์บัส	57
บทที่ 4 การทดสอบการควบคุมระดับของเหลว	59
4.1 กล่าวนำ	59
4.2 การทดสอบการทำงานของวงจรควบคุมปั้มน้ำ	59
4.3 การใช้งานดีซีเอส	61
4.3.1 การเชื่อมต่ออุปกรณ์กับระบบควบคุม	61
4.3.2 การจัดสร้างลูบควบคุม	63
4.3.3 การตั้งค่าพารามิเตอร์ที่จำเป็นต่อการควบคุมระดับของเหลวในตัวอุปกรณ์	68
4.3.4 การจัดสร้างกราฟิก	71
4.3.5 การคอมมิชชันนิง	73
4.4 การทดสอบการควบคุมของเหลว	75
บทที่ 5 สรุปผล ปัญหาที่พบ แนวทางการแก้ไขและข้อเสนอแนะ	81
5.1 สรุปผลการดำเนินงาน	81
5.2 ปัญหาที่พบ	81
5.3 แนวทางการแก้ไข	81

สารบัญ (ต่อ)

หน้าที่

5.4 ข้อเสนอแนะ	82
เอกสารอ้างอิง	83

สารบัญรูป

รูปที่	หน้าที่
2.1 แบบจำลองฟาวน์เดชันฟิลด์บัสเทียบกับแบบจำลองโอเอสไอ	6
2.2 การเปรียบเทียบการไหลทั้งสองแบบ	9
2.3 ความสัมพันธ์ของการไหลแบบเป็นระเบียบและไม่เป็นระเบียบ	10
2.4 โครงจัดสร้างของดีซีเอส	13
2.5 การวัดระดับของเหลวแบบถึงปิดขาเปียก	14
2.6 การวัดระดับของเหลวแบบถึงปิดขาแห้ง	16
2.7 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับของเหลวที่คำนวณกับสัญญาณ 4-20 มิลลิแอมป์	19
2.8. หลักการทำงานของพีไอดี	20
3.1 พีแอนไอดี	23
3.2 โมเดลโครงอลูมิเนียมโปรไฟล์	24
3.3 โมเดลสามมิติของข้อต่อ	25
3.4 การวางอุปกรณ์ต่าง ๆ ในแพลตฟอร์มโมเดล	26
3.5 ระยะเวลาที่กำหนดในการติดตั้งของแผ่นออริฟิส	26
3.6 แบบสองมิติของถังพักน้ำ	27
3.7 ถังพักน้ำ	29
3.8 แบบสองมิติของถังอะคริลิก	29
3.9 ถังน้ำอะคริลิก	31
3.10 แบบหน้าตู้ควบคุมปั้มน้ำ	33
3.11 วงจรควบคุมปั้มน้ำ	35
3.12 แบบภายในตู้ควบคุมปั้มน้ำ	36
3.13 สายสัญญาณของฟาวน์เดชันฟิลด์บัส	37
3.14 แบบกล่องเชื่อมสาย	38
3.15 ทรานสมิตเตอร์รุ่น Rosemount 3051	39
3.16 หลักการทำงานของทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่าง	40
3.17 ขนาดของทรานสมิตเตอร์ รุ่น Rosemount 3051	41
3.18 Rosemount 1195	42
3.19 ระยะเวลาติดตั้งขั้นต่ำของแผ่นออริฟิส	43
3.20 ปั้มน้ำ รุ่น Cpm-130	44

สารบัญรูป(ต่อ)

รูปที่	หน้าที่
3.21 Masonelilan Dresser 35-35212	45
3.22 แผงผังเครือข่ายระบบควบคุมของเหลว	47
3.23 ชั้นส่วนที่ใช้ในการประกอบฐาน	49
3.24 การประกอบฐานรับของเหลวหนัก	50
3.25 ตำแหน่งติดตั้งแผ่นออริฟิส	51
3.26 ระยะขั้นต่ำในการติดตั้งแผ่นออริฟิส	52
3.27 ตำแหน่งติดตั้งทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่างกัน	52
3.28 แผงผังการเชื่อมต่อของ LIT_301	53
3.29 แผงผังการเชื่อมต่อของ FIT_301	54
3.30 แผงผังการเชื่อมต่อของ LCV_301	55
3.31 การติดตั้งปั้มน้ำ	55
3.32 การติดตั้งถังพักน้ำ	56
3.33 ตู้ไฟและกล่องเชื่อมสาย	57
3.34 แผนวงจรไฟฟ้าของทรานสมิตเตอร์รุ่น Rosemount 3051	57
3.35 การเชื่อมต่อสาย FF H1 เข้ากับ FIT_301	58
3.36 ภายในกล่องเชื่อมสาย	58
4.1 วงจรควบคุมปั้มน้ำ	59
4.2 หน้าตู้ควบคุมปั้มน้ำขณะทำงาน	60
4.3 การเพิ่มตัวอุปกรณ์ในดีซีเอส DeltaV	61
4.4 การกำหนด Device Properties ของ LIT_301	62
4.5 การกำหนด Device Properties ของ FIT_301	62
4.6 การกำหนด Device Properties ของ LCV_301	63
4.7 การจัดสร้างรูปควบคุม	64
4.8 กำหนดรายละเอียดของรูปควบคุม	64
4.9 เปิดรูปควบคุมด้วยซอฟต์แวร์ Control Studio	65
4.10 การจัดสร้างฟังก์ชันบล็อกสำหรับการควบคุมแบบพีไอดี	65
4.11 รูปควบคุมพีไอดี	66

สารบัญรูป(ต่อ)

รูปที่	หน้าที่
4.12 การ Assign I/O	66
4.13 การเลือกอุปกรณ์ฟาว์นเดชันฟิลด์บัสที่ต้องการ	67
4.14 ค่าพารามิเตอร์ของฟังก์ชันบล็อก.....	67
4.15 การเลือก Template ของกราฟิก	71
4.16 กราฟิกที่ออกแบบ	72
4.17 การเลือกข้อมูลที่จะนำมาแสดงในกราฟิก	72
4.18 ซอฟต์แวร์ DeltaV Explorer ก่อนคอมมิชชันอุปกรณ์	73
4.19 ซอฟต์แวร์ Control Studio ก่อนคอมมิชชันอุปกรณ์	74
4.20 ซอฟต์แวร์ DeltaV Explorer หลังคอมมิชชันอุปกรณ์	74
4.21 ซอฟต์แวร์ Control Studio หลังคอมมิชชันอุปกรณ์	75
4.23 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการไหลเทียบอัตราการเปิดวาล์ว	76
4.24 ค่าพารามิเตอร์บล็อก AI1	77
4.25 ค่าพารามิเตอร์บล็อก AI2	78
4.26 ค่าพารามิเตอร์บล็อก AO	78
4.27 ค่าพารามิเตอร์บล็อก PID	79
4.28 การควบคุมระดับของเหลวที่ 50 %	79
4.29 การควบคุมระดับของเหลวที่ 66 %	80

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 แผนการดำเนินงาน	3
2.1 การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างระดับของเหลว 0-100 % กับระดับของเหลวแบบมิลลิเมตร.....	17
3.1 รายการพารามิเตอร์อินพุต/เอาต์พุต.....	21
3.2 รายการสิ่งของที่ต้องใช้.....	21
3.3 ความหมายของสีของสัญญาณไฟ.....	21
3.4 อุปกรณ์ในตู้ควบคุมปั้มน้ำ.....	32
3.5 รายการสิ่งของที่ต้องใช้ประกอบแพลนต์โมเดล.....	34
4.1 ค่าพารามิเตอร์บล็อก AI.....	60
4.2 ค่าพารามิเตอร์บล็อก PID.....	61
4.3 ค่าพารามิเตอร์บล็อก AO.....	62
4.4 รายละเอียดกราฟิก.....	74
4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการไหลเทียบอัตราการเปิดวาล์ว.....	75

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปริญญานิพนธ์

ในปัจจุบันวงการอุตสาหกรรมในประเทศไทยนั้นกำลังพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และเพื่อรองรับกับการเติบโตของอุตสาหกรรมความสามารถที่วิศวกรอัตโนมัติควรมีคือ ความสามารถในการออกแบบกระบวนการควบคุม ไม่ว่าจะเป็นการควบคุมระดับของเหลว การควบคุมอัตราการไหล การควบคุมอุณหภูมิ ซึ่งในการเลือกออกแบบระบบการทำงานของระบบควบคุมนั้นจำเป็นต้องคำนึงถึงตัวแปรมากมาย อย่างเช่น ความเหมาะสมของอุปกรณ์วัดในระบบ ความเข้ากันได้ของตัวอุปกรณ์วัดกับระบบที่ใช้สั่งการ เป็นต้น

หนึ่งในเทคโนโลยีที่ใช้ในการสื่อสารของอุปกรณ์วัดที่สำคัญต่อการสั่งการเครื่องมือเหล่านั้นคือ ฟาวน์เดชันฟิลด์บัส (Foundation Fieldbus) ซึ่งเป็นมาตรฐานการสื่อสารและการควบคุมในระบบอุตสาหกรรมที่ใช้ในการเชื่อมต่อและสื่อสารระหว่างอุปกรณ์ต่าง ๆ ในกระบวนการผลิตหรือระบบอัตโนมัติ มีไว้สำหรับการสื่อสารและการควบคุมข้อมูลที่อยู่ในรูปแบบดิจิทัล (Digital) ระหว่างอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น เซนเซอร์ (Sensor) วาล์ว (Valve) ทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่าง (Differential Pressure Transmitter) และอุปกรณ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในระบบอุตสาหกรรม โดยฟาวน์เดชันฟิลด์บัสนั้นมีการออกแบบให้สามารถสื่อสารและควบคุมข้อมูลระหว่างอุปกรณ์ด้วยตนเองได้โดยไม่ต้องใช้ระบบสื่อสารภายนอกเพิ่มเติม ซึ่งอุปกรณ์ที่เชื่อมต่อกับฟาวน์เดชันฟิลด์บัสจะสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้โดยตรง ทำให้มีประสิทธิภาพการสื่อสารที่ดีและสามารถดำเนินงานได้เร็วขึ้น นอกจากนี้ ฟาวน์เดชันฟิลด์บัสยังมีความสามารถในการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ถูกส่งไปยังอุปกรณ์แต่ละตัว และสามารถเป็นตัวกลางในการเชื่อมต่ออุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้มีความเชื่อมต่องานอย่างมีประสิทธิภาพในระบบอุตสาหกรรมที่ซับซ้อน

เพราะฉะนั้นการเรียนรู้การใช้งานฟาวน์เดชันฟิลด์บัสจึงเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการพัฒนาตนเองในฐานะวิศวกรอัตโนมัติเพื่อที่จะได้มีความสามารถมากพอที่จะพัฒนาระบบอุตสาหกรรมของประเทศไทยให้ดียิ่งขึ้นไป เพื่อการนั้นผู้จัดทำจึงทำการจัดสร้างแพลตฟอร์มโมเดล (Plant Model) สำหรับการควบคุมระดับของเหลวในถังปิดโดยใช้วิธีการวัดแบบขาแห้ง (Dry-Leg Level Measurement) เพื่อที่จะเป็นตัวอย่งในการศึกษาฟาวน์เดชันฟิลด์บัสในรูปแบบที่เรียบง่ายและเห็นผลที่สุด

1.2 วัตถุประสงค์ของปฏิญานิพนธ์

1. ออกแบบและจัดสร้างแพลนต์โมเดล (Plant Model) สำหรับการควบคุมระดับของเหลวในถังปิดแบบขาแห้ง โดยใช้ ฟาว์นเดชันฟิลด์บัส

2. ทดสอบฟังก์ชันการทำงานแพลนต์โมเดลที่จัดสร้างเชื่อมต่อกับดีซีเอสรุ่น DeltaV และสร้างฟังก์ชันบล็อกไดอะแกรมของกลุ่มควบคุมโดยใช้ซอฟต์แวร์ 'Control Studio' ซึ่งประกอบไปด้วยฟังก์ชันบล็อก AI (Analog Input) จำนวน 2 บล็อก ฟังก์ชันบล็อก PID (Pro-In-De) จำนวน 1 บล็อก และฟังก์ชันบล็อก AO (Analog Output) จำนวน 1 บล็อก และมีการกำหนดให้ฟังก์ชันบล็อกพีไอดีของวาล์วควบคุมเป็นตัวควบคุม (Controller) ตามหลักการ 'Control-in-the-Field'

1.3 ขอบเขตของปฏิญานิพนธ์

1. ออกแบบและจัดสร้างแพลนต์โมเดลตามขอบเขตดังต่อไปนี้

1.1 กำหนดเลือกอุปกรณ์วัดและควบคุมที่มีความสามารถในการใช้ฟาว์นเดชันฟิลด์บัสในการสื่อสารและอุปกรณ์อื่นในแพลนต์โมเดลซึ่งประกอบไปด้วย

- ทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่างรุ่น Rosemount 3051 (LIT_301)
- ทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่างรุ่น Rosemount 3051 (FIT_301)
- แผ่นออริฟิส (Orifice Plate) รุ่น Rosemount 1195
- วาล์วควบคุมรุ่น Masonelian Dresser 35-35212 (LCV_301)
- บัมพ์น้ำรุ่น Cpm-130

1.2 ออกแบบแพลนต์โมเดลโดยใช้อุปกรณ์ที่ได้เลือกเพื่อจัดสร้างแพลนต์สำหรับการควบคุมระดับของเหลวโดยใช้

- LIT_101 สำหรับการวัดระดับของเหลวในถังอะคริลิก (Acrylic Tank) ทรงกระบอกที่มีความจุ 7.76 ลิตร
- LCV_301 สำหรับทำหน้าที่เป็นอุปกรณ์ควบคุมสุดท้าย (Final Control Element) เพื่อปรับอัตราการไหลของเหลวขาเข้า (Inlet Flowrate)

- FIT_301 ติดตั้งคู่กับแผ่นออริฟิสสำหรับการวัดอัตราการไหลของของเหลวที่ออกจากตัว LCV_301

- บัมพ์น้ำ Cpm-130 ขนาด 0.5 แรงม้า ที่สามารถวัดอัตราการไหลได้สูงสุด 90 ลิตรต่ออนาที สำหรับการสูบน้ำจากถังพักน้ำสแตนเลส (Stainless Tank) ความจุ 33.7 ลิตร เข้าสู่ถังอะคริลิกทรงกระบอก

โดยใช้ท่อพีวีซี (Polyvinyl Chloride: PVC) ขนาด 1/2 นิ้ว สำหรับการลำเลียงของเหลวที่ไหลผ่านแผ่นออริฟิสและใช้ท่อพีวีซีขนาด 1 นิ้ว สำหรับระบบท่อทั้งหมดที่เหลือ ซึ่งขนาดของแพลนต์โมเดลนั้นจะมีขนาดกว้าง 880 มิลลิเมตร ยาว 880 มิลลิเมตร สูง 1356 มิลลิเมตร โดยมีโครงสร้างทำจากอลูมิเนียมโปรไฟล์ขนาด 40x40 มิลลิเมตร โดยออกแบบแพลนต์โมเดลผ่านซอฟต์แวร์ (Software) SOLIDWORKS และออกแบบผู้ควบคุมโดยซอฟต์แวร์ Skycad

1.3 ออกแบบและจัดสร้างวงจรควบคุมของบัมพ์น้ำ Cpm-130 โดยประกอบไปด้วยฟังก์ชันการเปิด/ปิดมีไฟ แสดงผลสถานะและมีโอเวอร์โหลดรีเลย์ (Overload Relay) สำหรับการตัดไฟเมื่อกระแสเกิน ซึ่งการควบคุมบัมพ์น้ำจะเป็นการควบคุมแบบแมนนวลผ่านกล่องควบคุมที่ติดตั้งอยู่กับแพลนต์โมเดล

2. ทำการทดสอบการควบคุมการทำงานของแพลนต์โมเดลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ทดสอบการควบคุมการทำงานของบัมพ์น้ำโดยใช้ผู้ควบคุมบัมพ์น้ำที่ติดตั้งไว้

2.2 ทำการเชื่อมต่อแพลนต์โมเดลเข้ากับดีซีเอส DeltaV และจัดสร้างรูปควบคุมโดยใช้บล็อกไดอะแกรม

2.3 กำหนดค่าพารามิเตอร์ (Parameter) ของฟังก์ชันบล็อก (Function Block) ที่ใช้ในการควบคุมระดับของเหลว

2.4 ออกแบบกราฟิกสำหรับเอชเอ็มไอ (Human Machine Interface: HMI) เพื่อใช้ในการควบคุมการทำงานของแพลนต์โมเดลผ่านดีซีเอส DeltaV จำนวน 1 หน้า โดยประกอบไปด้วยการแสดงผลของ

- LIT_301 เพื่อแสดงผลค่าระดับของเหลว

- LCV_301 สำหรับการควบคุมอัตราการไหลและระดับของเหลวในถัง

- FIT_301 สำหรับการแสดงค่าอัตราการไหลผ่านแผ่นออริฟิส

2.5 คอมมิชชันนิง (Commissioning) เช้ากับดีซีเอส DeltaV

2.6 ทดสอบการควบคุมระดับของเหลวของแพลนต์โมเดลโดยควบคุมผ่านดีซีเอส DeltaV โดยทำการทดสอบการควบคุมแบบพีไอดี และบันทึกผลการวัดระดับน้ำและการวัดอัตราการไหล

1.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ได้รับแพลนต์โมเดลที่สามารถควบคุมระดับของเหลวในถังปิดและอัตราการไหลของของเหลวในถังปิดได้ โดยใช้เทคโนโลยีฟาวนด์ชันฟิลด์บัสในการสื่อสารและควบคุมผ่านดีซีเอส

1.5 แผนการดำเนินงาน

มีการวางแผนการดำเนินงานตั้งแต่เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2565 ถึง เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2566

ตารางที่ 1.1 แผนการดำเนินงาน

ลำดับการทำงาน	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ษ.	พ.ค.
1. ศึกษาข้อมูลในการจัดสร้างแพลนต์โมเดล									
2. ฝึกใช้ซอฟต์แวร์ SOLIDWORKS									
3. รื้อแพลนต์โมเดลเก่าเพื่อเอาอุปกรณ์วัดมาใช้งาน									
4. ออกแบบแพลนต์โมเดลจำลองผ่านซอฟต์แวร์ SOLIDWORKS									
5. สั่งซื้อสิ่งของที่จำเป็นสำหรับการจัดสร้างแพลนต์โมเดล									
6. จัดสร้างแพลนต์โมเดล									
7. ทดสอบใช้งานแพลนต์โมเดล									
8. จัดทำปริญญานิพนธ์									

บทที่ 2

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 กล่าวนำ

บทนี้จะใช้เป็นการอธิบายทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานในการทำงานของอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในแพลตฟอร์มโมเดล รายละเอียดของระบบการควบคุม ทฤษฎีที่ใช้ในการพิจารณาสำหรับขั้นตอนการออกแบบเพื่อจัดสร้างแพลตฟอร์มโมเดลสำหรับระบบการวัดระดับของเหลวถังปิดแบบขาแห้ง หรือรายละเอียดของซอฟต์แวร์ที่ใช้ในการควบคุมแพลตฟอร์มโมเดล

2.2 ฟาวน์เดชันฟิลด์บัส [1,2]

ฟาวน์เดชันฟิลด์บัสเป็นมาตรฐานการสื่อสารในระบบควบคุมและติดตามกระบวนการในอุตสาหกรรม เป็นส่วนหนึ่งของระบบการควบคุมกระบวนการที่ใช้สำหรับการติดต่อสื่อสารระหว่างอุปกรณ์ต่าง ๆ ในอุตสาหกรรม เช่น เซนเซอร์ และตัวกระตุ้น (Actuators) รวมถึงระบบควบคุมหลายตัวจุดในกระบวนการ สัญญาณข้อมูลถูกส่งผ่านสายสัญญาณดิจิทัล (Digital) ในรูปแบบที่เรียกว่า แพ็คเก็ต (Packet) เพื่อรองรับการสื่อสารแบบแฉวงจรดิจิทัล โดยใช้การสื่อสารแบบหลายอุปกรณ์ (Multi-Drop) ทำให้สามารถสื่อสารกับอุปกรณ์หลาย ๆ ตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ฟาวน์เดชันฟิลด์บัสถูกออกแบบมาเพื่อรองรับการสื่อสารแบบดิจิทัลโดยมีความสามารถในการส่งข้อมูลได้ทั้งข้อมูลแบบสัญญาณแอนะล็อก (Analog) และดิจิทัลรวมถึงการส่งสัญญาณสั่งการควบคุมและกำหนดการลำดับสัญญาณ (Control and Scheduling Signals) ระหว่างอุปกรณ์ นอกจากนี้ฟาวน์เดชันฟิลด์บัสยังมีความสามารถในการส่งข้อมูลอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์สำหรับการควบคุมกระบวนการในอุตสาหกรรมอีกมากมาย รวมถึงการสนับสนุนการจัดสร้างและจัดการข้อมูลในระบบสารสนเทศ (Information System) ที่เกี่ยวข้อง

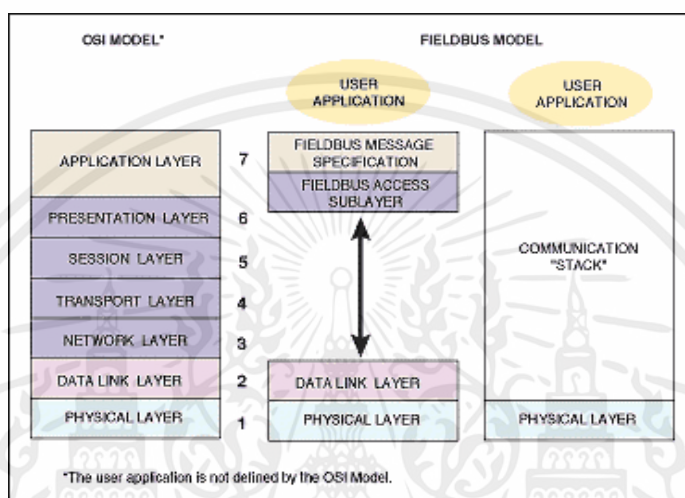
2.2.1 ประวัติความเป็นมาของฟาวน์เดชันฟิลด์บัส [2]

ในปี 1992 หน่วยงานที่มีชื่อว่า ISP (Interoperable System Project: ISP) ถูกก่อตั้งขึ้นมาเพื่อที่จะมาเพื่อที่จะจัดสร้างมาตรฐานการสื่อสารในฟาวน์เดชันฟิลด์บัสสำหรับใช้ในบริเวณพื้นที่ที่อันตราย (Hazardous Area) และในขณะเดียวกันกลุ่มผู้ผลิตและใช้งานเอฟไอพี (Flux Information Processes: FIP) ก็ได้ร่วมก่อตั้งองค์กรระดับนานาชาติที่ชื่อว่า WorldFIP ขึ้น ต่อมาในปี 1994 ทั้งสององค์กรก็ได้ผนวกรวมกันกลายเป็นสมาคมฟาวน์เดชัน

ชั้นฟิลด์บัส (Fieldbus Foundation) โดยในขณะที่ยก่อดังผู้ใช้งานส่วนมากกระจุกตัวอยู่ในบริเวณทวีปอเมริกาและเอเชียเป็นหลัก

2.2.2 หลักการพื้นฐานของฟาว์นเดชันฟิลด์บัส [2]

หลักการการทำงานของฟาว์นเดชันฟิลด์บัสได้โดยอ้างอิงจากแบบจำลองโอเอสไอ (OSI Model) โดยหลักการการทำงานของฟาว์นเดชันฟิลด์บัสนั้นสามารถเขียนเปรียบเทียบกับแบบโอเอสไอได้ดังรูปต่อที่ 2.1

รูปที่ 2.1 แบบจำลองฟาว์นเดชันฟิลด์บัสเทียบกับแบบจำลองโอเอสไอ [2]

จากรูปที่ 2.1 จะเห็นได้ว่าการทำงานของฟาว์นเดชันฟิลด์บัส นั้นแบ่งออกเป็น 3 ส่วนหลัก ๆ คือ

1. Physical Layer

Physical Layer หน้าที่หลัก ๆ ของชั้นนี้คือเป็นตัวกลางในการรับข้อมูลจากชั้น Communication Stack แล้วแปลงในอยู่ในรูปสัญญาณทางกายภาพและเข้ารหัสเพื่อที่จะส่งไปหาอุปกรณ์ตัวอื่นที่อยู่ในระบบ ในทางกลับกันก็มีหน้าที่ในการถอดรหัส และการตรวจสอบความผิดพลาดของข้อมูลที่อาจเกิดขึ้นด้วย

2. Communication Stack

Communication Stack ส่วนนี้เป็นส่วนที่ทำหน้าที่รับคำสั่งจาก User แล้วนำมาเข้ารหัสเพื่อที่จะส่งไปชั้น Physical layer โดยในชั้นนี้นั้นจะประกอบด้วย Data link และ Application layer จากแบบโอเอสไอ โดย ชั้น Application จะทำหน้าที่เข้ารหัสข้อมูลจาก User Layer ส่วน Data link จะทำหน้าที่ควบคุมการรับส่ง

ข้อมูลกับ Physical layer โดยในการสื่อสารจะมีทั้งข้อมูลแบบเป็นรอบ (Cyclic) เช่น สัญญาณแสดงระดับของเหลว และแบบไม่เป็นรอบ (Acyclic) เช่น Alarm

3. User Layer

User Layer มีหน้าที่หลักคือการจัดการและควบคุมข้อมูลที่ถูกส่งและรับผ่านระบบฟาว์เดชั่นฟิลต์ส รวมถึงการกำหนดค่าและควบคุมการทำงานของอุปกรณ์ในระบบ โดยผู้ใช้งานสามารถเข้าถึง User Layer ผ่านอินเตอร์เฟซ (Interface) การใช้งานที่จัดสร้างขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้งาน อินเตอร์เฟซที่มีมาตรฐานสำหรับการเข้าถึง User Layer ในฟาว์เดชั่นฟิลต์บัสเรียกว่า เอชเอ็มไอ

ซึ่งจากรายละเอียดโดยรวมของทั้งสามชั้นนั้น ฟาว์เดชั่นฟิลต์บัสจะมีความทำงานโดยอาศัยเครื่องมือดังต่อไปนี้เพื่อใช้ในการส่งข้อมูลและประมวลผลต่างๆระหว่างทั้งสามชั้นนี้ซึ่งประกอบไปด้วย Resource Block Transducer Block และ Function Block โดยที่

1. Resource Block

Resource Block เป็นตัวแทนคุณสมบัติของอุปกรณ์ในฟิลต์ที่เชื่อมต่อกับระบบอยู่ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้จะถูกกำหนดมาจากผู้ผลิต

2. Transducer Block

Transducer Block ใช้สำหรับเข้าถึงข้อมูลของอุปกรณ์ที่เชื่อมต่ออยู่โดยมีข้อมูลเช่น ค่าที่อุปกรณ์อ่านได้

3. Function Block

Function Block เป็นส่วนที่ใช้ควบคุมการทำงานของตัวอุปกรณ์ผ่านทางผู้ใช้งานโดยมีตัวอย่างบล็อกที่สำคัญดังนี้

Analog Input: AI – เป็นฟังก์ชันบล็อกสำหรับค่าที่เป็นแอนะล็อกที่ตัวอุปกรณ์วัดได้ เช่น ค่าระดับของเหลว

Analog Output: AO – เป็นฟังก์ชันบล็อกสำหรับค่าที่เป็นแอนะล็อกที่ตัวอุปกรณ์ที่ต้องการควบคุม เช่น ระดับการเปิดวาล์ว

- PID – เป็นฟังก์ชันบล็อกสำหรับควบคุมแบบหนึ่งที่อาศัยการใช้หลักการควบคุมสัดส่วน
ปริพันธ์ และอนุพันธ์ร่วมกันซึ่งเป็นเครื่องมือทางคณิตศาสตร์ในการควบคุมค่าที่ต้องการ
- Discrete Input: DI – ค่าที่วัดได้และเป็นสัญญาณแบบดิจิทัลหรือก็คือมีสองสถานะ เช่น สถานะของ
หลอดไฟ
- Discrete Output: DO – ค่าที่ควบคุมอุปกรณ์และเป็นสัญญาณแบบดิจิทัล เช่น สัญญาณไฟติด/ดับ

นอกจากฟังก์ชันบล็อกที่มีหน้าที่ในการควบคุมระบบแล้วยังมีสถานะสำหรับแสดงสถานะของตัวฟังก์ชัน
บล็อกแต่ละอันด้วยตัวอย่างเช่น

- AUTO – เป็นการทำงานตามปกติหลังจากที่โปรแกรมเงื่อนไขการทำงานของแต่ละอุปกรณ์ไป
แล้ว
- CAS – เป็นการที่ฟังก์ชันบล็อกใช้ข้อมูลจากฟังก์ชันบล็อกอื่นมาประมวลผล
- MAN – เป็นการแสดงว่าฟังก์ชันบล็อกนั้นกำลังถูกควบคุมโดยผู้ใช้งานอยู่โดยตรง
- OOS – แสดงสถานะว่าฟังก์ชันบล็อกนั้นไม่ได้ใช้งานอยู่และจะคงค่าที่คำนวณล่าสุดเอาไว้

2.2.3 แนวคิด Control-in-the-Field

“Control-in-the-Field” นั้นเป็นการใช้ประโยชน์จากฟังก์ชันการประมวลผลบนตัวอุปกรณ์
ตัวอย่างเช่นฟังก์ชันบล็อกพีเอ็ดีสำหรับการควบคุมบนตัวอุปกรณ์เลยโดยไม่ต้องใช้หน่วยประมวลผลอื่นอย่างเช่น
พีแอลซี (Programmable Logic Controller: PLC) สำหรับการประมวลผลแล้วค่อยส่งคำสั่งไป ซึ่งข้อดีคือ
สามารถลดการใช้ตัวประมวลผลแบบเดิมไปได้และสามารถควบคุมการทำงานของอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้ที่หน้างานเลย
เพราะตัวฟังก์ชันบล็อกนั้นอยู่ที่ตัวอุปกรณ์วัดแล้ว โดยในแพลตฟอร์มโมเดลนี้นั้นตัวฟังก์ชันบล็อกที่จะเรียกใช้นั้นจะใช้
ฟังก์ชันบล็อกของ LIT_301 FIT_301 บล็อก AI และใช้ LCV_301 สำหรับบล็อก PID และ AO

2.3 รูปแบบการไหลของของไหล [3]

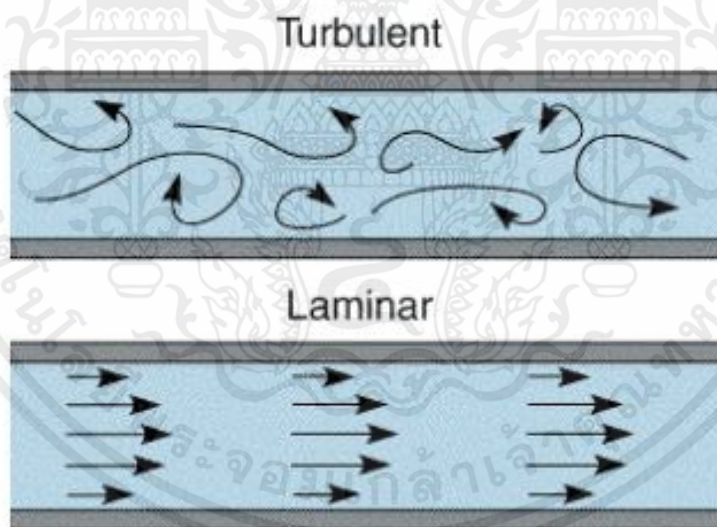
ในหัวข้อนี้จะเป็นพื้นฐานหลักการสำหรับการออกแบบแพลตฟอร์มโมเดลสำหรับการวัดอัตราการไหลของ
ของเหลวเนื่องจากว่าตัวของรูปแบบการไหลของของไหลจะมีผลต่อการวัดค่าผ่านแผ่นออร์ฟิส เพราะฉะนั้นต้อง
คำนวณว่าที่ความเร็วประมาณใดที่อัตราการไหลจะทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการวัด ซึ่งรูปแบบของการไหล
ของของเหลวจะมี 2 ประเภทดังนี้

1. การไหลที่ไม่ระเบียบ [3]

การไหลที่ไม่ระเบียบ (Turbulence Flow) เป็นรูปแบบของการไหลของสารหรือของเหลวที่เกิดการเปลี่ยนแปลงความเร็วระหว่างการไหลและมีความไม่สม่ำเสมอ ทำให้จะมีคลื่นเกิดขึ้นและกระแสน้ำของเหลวจะหมุนวนไม่เป็นระเบียบ โดยสาเหตุหลักที่ทำให้การไหลที่เป็นระเบียบ คือ การเกิดแรงเสียดทานซึ่งส่งผลให้เกิดการเคลื่อนที่และการผสมผสานของสารในตัวของเหลว สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในการไหลที่ไม่เป็นระเบียบมักเป็นสภาวะที่ซับซ้อนและยากที่จะระบุได้เนื่องจากมีลักษณะที่แปรปรวนตลอดเวลา ดังรูปที่ 2.2 ในส่วนของ Turbulent

2. การไหลที่เป็นระเบียบ [3]

พื้นฐานของการไหลที่เป็นระเบียบ (Laminar Flow) เป็นรูปแบบการไหลของของเหลวจะมีลักษณะเป็นเส้นของการไหลที่เรียงกันเป็นระเบียบในระหว่างเส้นการไหลที่เป็นระเบียบสารหรือของเหลวจะมีการเคลื่อนที่ที่เรียงลำดับตามเส้นทางเดียวกันโดยไม่มีการผสมผสานหรือการแลกเปลี่ยนสารข้ามเส้นทางกัน ซึ่งเกิดจากแรงเสียดทานที่ต่ำ ท่อที่มีพื้นผิวที่เรียบเนียน ไม่เกิดการเปลี่ยนทิศทางของการไหลทำให้อัตราเร็วของการไหลไม่มีความผันผวนเหมือนการไหลที่ไม่เป็นระเบียบ ดังรูปที่ 2.2 ในส่วนของ Laminar

รูปที่ 2.2 การเปรียบเทียบการไหลทั้งสองแบบ [3]

จากทฤษฎีดังกล่าวหมายความว่าหากแผ่นออร์ฟิสถูกติดตั้งบริเวณที่เกิดการไหลที่ไม่เป็นระเบียบจะมีความคลาดเคลื่อนในการวัดสูงเนื่องจากทิศทางการไหลไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสามารถคำนวณว่าจุดไหนจะเกิดการไหลที่ไม่เป็นระเบียบได้จากตัวเลขตัวเลขของเรย์โนลด์ (Reynold's Number)

2.4 การคำนวณประเภทการไหลโดยใช้ตัวเลขของเรย์โนลด์ [4]

สามารถคำนวณการไหลได้จากตัวเลขของเรย์โนลด์ ซึ่งสามารถคำนวณได้โดยสมการที่ 2.1

$$Re = \frac{\rho v D}{\eta} \quad (2.1)$$

โดยที่

Re = Reynold's Number

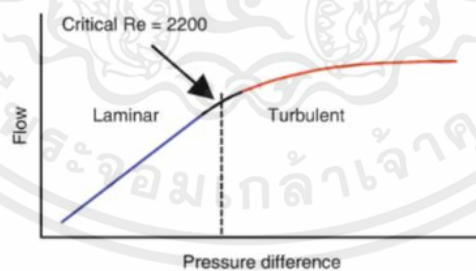
ρ = ความหนาแน่นของของเหลว (กรัมต่อลูกบาศก์เซนติเมตร)

v = ความเร็วเฉลี่ยของของไหล (เมตรต่อวินาที)

D = เส้นผ่านศูนย์กลางของท่อ (เมตร)

η = ความหนืดของของเหลว (นิวตัน-วินาทีต่อตารางเมตร)

ซึ่งถ้าค่า Re มากกว่า 4000 แปลว่าของไหลจะไหลแบบ Turbulent แต่หากน้อยกว่า 2000 จะเป็นการไหลแบบเป็นระเบียบหรือหากอยู่ระหว่างกลางอาจเกิดขึ้นได้ทั้งสองแบบซึ่งสามารถศึกษาได้จากกราฟความสัมพันธ์ของอัตราการไหลและความดันแตกต่างดังรูปที่ 2.3 ซึ่งเป็นตัวอย่างในการคำนวณรูปแบบการไหลของเลือด ณ จุดต่าง ๆ

รูปที่ 2.3 ความสัมพันธ์ของการไหลแบบเป็นระเบียบและไม่เป็นระเบียบ [4]

โดยค่าที่คำนวณได้จะถูกนำไปเป็นระยะขั้นต่ำสำหรับการติดตั้งตัว Orifice Plate ซึ่งสามารถคำนวณย้อนกลับจากตัวอัตราการไหลของปั้มน้ำบนหน้าตัด 1 นิ้วได้ดังนี้

$$Q = VA \tag{2.2}$$

เมื่อ Q = อัตราการไหลของของเหลวในท่อ หน่วย ลิตรต่อวินาที

V = อัตราเร็วของของเหลว หน่วย เมตรต่อวินาที

A = ขนาดของพื้นที่หน้าตัดของท่อ หน่วย ตารางเมตร

โดยที่อัตราการไหลของปั้มน้ำสูงสุดอยู่ที่ 90 ลิตรต่อวินาที ซึ่งต้องแปลงเป็นหน่วยเดียวกับพื้นที่หน้าตัดคือนิวต่อวินาที จะได้ตัวเลขอยู่ที่ 91.5 ลูกบาศก์เมตร จากนั้นแทนค่าลงในสมการที่ (2.2)

$$91.5 = V \times 3.14$$

$$\frac{91.5}{3.14} = V$$

$$V = 29.1 \text{ นิวต่อวินาที}$$

จากนั้นแปลงเป็นหน่วยเมตรต่อวินาทีซึ่งจะมีค่าเท่ากับ 0.739 เมตรต่อวินาที และนำค่าที่ได้แทนในสมการที่ (2.1) โดยใช้ท่อที่มีเส้นผ่านศูนย์กลาง 1 นิ้ว และปั้มน้ำที่มีอัตราการไหลสูงสุด 90 ลิตรต่อวินาที

$$Re = \frac{(1000 * 10^{-3}) * 0.739 * (25 * 10^{-3})}{1 * 10^2}$$

$$Re = 18.45$$

จากการคำนวณข้างต้นพบว่าหากใช้ปั้มน้ำและท่อตามที่กำหนดคือปั้มน้ำที่มีอัตราการไหลสูงสุด 90 ลิตรต่อวินาที และท่อที่มีเส้นผ่านศูนย์กลาง 1 นิ้ว จะทำให้ค่า Re มีค่าต่ำกว่า 2000 ซึ่งจะเป็นการไหลแบบมีระเบียบที่สามารถวัดอัตราการไหลได้คงที่

2.5 ดีซีเอส [5]

ดีซีเอสเป็นระบบที่ใช้ในการควบคุมและปรับความเร็วของกระบวนการผลิตหรือระบบงานอื่น ๆ ในอุตสาหกรรมหรือสถานที่ที่มีการควบคุมอัตโนมัติ โดยมักใช้ในอุตสาหกรรมที่มีขนาดใหญ่และซับซ้อน เช่น โรงงานปิโตรเลียม โรงไฟฟ้า โรงงานเครื่องบิน โรงงานของเหลวประปา หรือโรงงานเคมี ดีซีเอสช่วยให้ผู้ควบคุมสามารถวัดและควบคุมกระบวนการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยดีซีเอสประกอบด้วยส่วนประกอบหลักดังนี้

1. ตัวควบคุม (Control Unit)

ตัวควบคุมจะเป็นส่วนที่ดูแลในการควบคุมระบบทั้งหมด ประกอบด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์ที่ทำหน้าที่ควบคุมการทำงานของดีซีเอสโดยรับข้อมูลจากเซนเซอร์และส่งสัญญาณควบคุมไปยังอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น วาล์ว ป้อน หรือโปรแกรมควบคุมการทำงานของระบบอื่น ๆ

2. เครื่องมือตรวจวัดและเซนเซอร์ (Measurement and Sensor Devices)

สำหรับส่วนเครื่องมือวัดและเซนเซอร์นั้นเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการวัดและตรวจสอบสถานะของระบบ อาทิ เช่น เซนเซอร์วัดอุณหภูมิ เซนเซอร์วัดแรงดัน รวมถึงอุปกรณ์ที่ใช้ในการส่งข้อมูลกลับไปยังตัวควบคุม

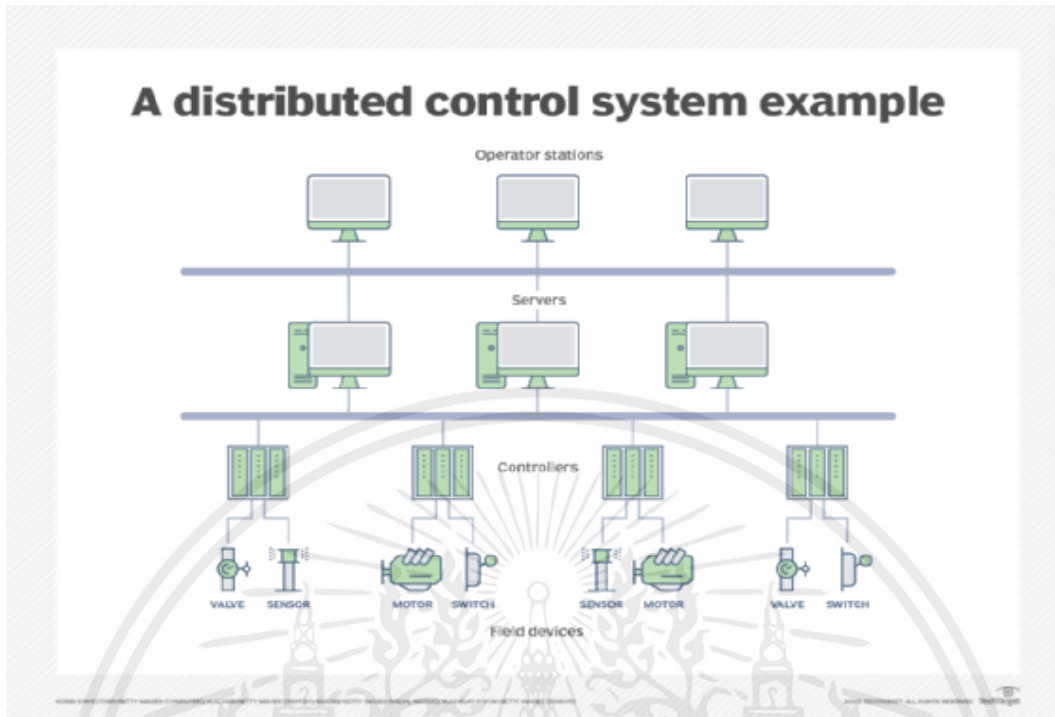
3. ระบบควบคุมกระบวนการ (Process Control System)

ระบบควบคุมกระบวนการนั้นเป็นส่วนที่ใช้ในการควบคุมและปรับค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ ของกระบวนการผลิต เช่น การควบคุมระดับของสารเคมีในถัง การควบคุมอัตราการไหลของสารเคมี หรือการควบคุมการบีบอัดอากาศในโรงงาน

4. ระบบอำนวยความสะดวก (Auxiliary System)

ระบบอำนวยความสะดวกเป็นระบบที่ใช้ในการสนับสนุนการทำงานของดีซีเอสโดยรวมเช่น ระบบเครือข่ายสื่อสาร ระบบจ่ายไฟฟ้า ระบบเครื่องทำของเหลวเย็น และระบบสำรองไฟฟ้าสำหรับพีแอลซี ซึ่งดีซีเอสมีฟังก์ชันที่กำหนดไว้ล่วงหน้าจำนวนมากที่สามารถปรับใช้กับการใช้งานในรูปแบบต่าง ๆ

การทำงานของดีซีเอสอยู่ที่การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบของระบบควบคุมต่าง ๆ ในระบบอุตสาหกรรม ซึ่งแบ่งเป็นหน่วยประมวลผลแบบกระจาย (Distributed Processing Units: DPU) และหน่วยประมวลผลแบบรวมศูนย์ (Central Processing Unit: CPU) โดยดีซีเอสจะใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ที่มีความสามารถในการควบคุมและเก็บข้อมูลตลอดเวลา เช่น พีแอลซีหรือเครื่องมือควบคุมแบบอิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ ในการควบคุมการทำงานอุปกรณ์ในภาคสนาม ซึ่งสามารถดูรายละเอียดจากรูปที่ 2.4 จะสังเกตเห็นว่าดีซีเอสจะมีการสั่งงานเป็นทอด ๆ ตั้งแต่ระดับผู้สั่งการ (Operator) ที่สามารถสั่งงานผ่านเครื่องเซิร์ฟเวอร์ (Server) โดยแต่ละเครื่องเซิร์ฟเวอร์จะมีการเชื่อมต่อไปยังคอนโทรลเลอร์แต่ละตัวซึ่งอาจจะเป็นพีแอลซีโดยเชื่อมกับอุปกรณ์สำหรับระบบการควบคุมต่าง ๆ เช่น วาล์ว เซนเซอร์ ดังรูปที่ 2.4

รูปที่ 2.4 โครงสร้างของดีซีเอส [5]

2.6 การวัดระดับของเหลวในถังปิด

สำหรับหัวข้อนี้จะเป็นทฤษฎีสำหรับการวัดระดับของเหลวในถังปิดจะมีอยู่สองแบบคือ การวัดระดับของเหลวแบบถังปิดขาเปียก และการวัดระดับของเหลวแบบถังปิดขาแห้งโดยนำมาเปรียบเทียบให้เห็นข้อดีข้อเสียของแต่ละแบบรวมถึงวิธีการคำนวณความดันสำหรับ Zero/Span

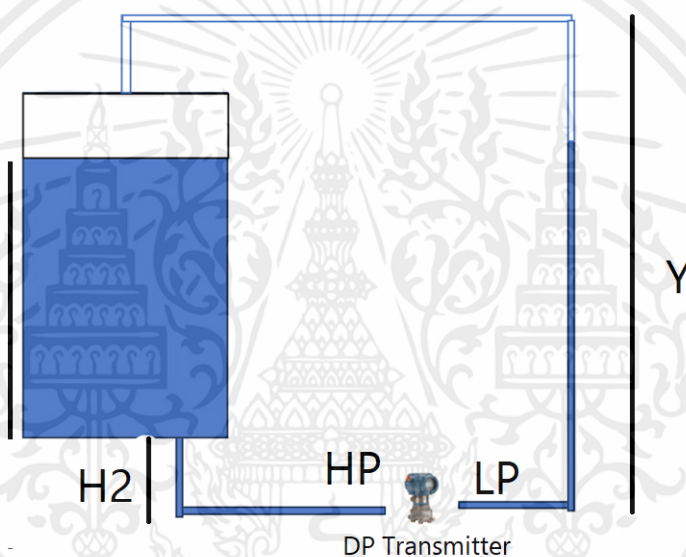
2.6.1 การวัดระดับของเหลวแบบขาเปียก [6]

การวัดระดับแบบขาเปียกเป็นวิธีการที่ใช้ในการวัดระดับของสารหรือของเหลวในถังหรือท่อ โดยใช้หลักการของการความแตกต่างในแรงดันของสารหรือของเหลวที่อยู่ภายในท่อหรือถัง ซึ่งต่างจากแรงดันในช่วงท่อหรือถังที่มีสารหรือของเหลวนั้นแล้วเพราะการติดตั้งท่อหรือถังจะมีตำแหน่งที่สูงกว่าระดับที่ต้องการวัด

กระบวนการของการวัดระดับแบบขาเปียกนั้นใช้ท่อที่เรียกว่า “ขาเปียก” ซึ่งเป็นท่อเส้นเดียวที่เชื่อมต่อกับตำแหน่งที่ต้องการวัดระดับซึ่งต้องใช้หลักการของแรงดันสถิตเพื่อวัดระดับ เมื่อมีการเชื่อมต่อแล้วสารหรือของเหลวในถังหรือท่อจะจัดสร้างแรงดันในท่อหรือถังที่สูงกว่าตำแหน่งที่ต้องการวัดระดับ และในทางในทางตรงกัน

ข้ามใน “ขาเปียก” สารหรือของเหลวที่เชื่อมต่อกับตำแหน่งที่ต้องการวัดระดับจะจัดสร้างแรงดันในท่อหรือถังที่ต่ำกว่า เนื่องจากตำแหน่งที่ต้องการวัดระดับมีระดับต่ำกว่า

ดังนั้นการวัดระดับแบบขาเปียกจะวัดแรงดันที่เกิดขึ้นใน “ขาเปียก” และนำมาเปลี่ยนแปลงให้เป็นอัตราการวัดระดับสารหรือของเหลวที่ต้องการ โดยใช้วิธีการแปรผันความสัมพันธ์ระหว่างแรงดันกับระดับระหว่าง “ขาเปียก” และตำแหน่งที่ต้องการวัดระดับ อย่างไรก็ตามการวัดระดับแบบขาเปียกมีข้อจำกัดบางประการ เช่น สารหรือของเหลวใน “ขาเปียก” ต้องเป็นสารหรือของเหลวที่สามารถหนานและไม่เกิดการรั่วไหล นอกจากนี้การติดตั้งและปรับแต่งระบบวัดนี้ต้องการความระมัดระวังในด้านการเชื่อมต่อและการปรับค่าต่าง ๆ เพื่อให้ได้ผลการวัดที่แม่นยำและน่าเชื่อถือโดยระบบการวัดแบบขาเปียกสามารถติดตั้งอุปกรณ์ดังรูปที่ 2.5

รูปที่ 2.5 การวัดระดับของเหลวแบบถังปิดขาเปียก

จากรูปที่ 2.5 หากต้องการคำนวณ Zero/Span ของการวัดระดับของเหลวแบบขาเปียกจะต้องรู้ค่าแรงดันทั้งสองข้างของทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่างโดยด้านที่เชื่อมติดอยู่กับตัวถังด้านล่างจะใช้ชื่อว่า HP หรือ High Pressure Side และอีกด้านจะใช้ชื่อว่า LP หรือ Low Pressure Side จากนั้นจะหาความดันแตกต่างขณะที่ของเหลวอยู่ระดับ 0 % และ 100 % เพื่อทำการตั้งค่าตัวทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่างสำหรับวัดค่าระดับของเหลวโดยมีสมการสำหรับการคำนวณดังนี้

$$0 \% = (s.g.1 \times H_2) - (s.g.2 \times Y) \quad (2.3)$$

$$100 \% = (s.g.1 \times (H_2 + H_1)) - (s.g.2 \times Y) \quad (2.4)$$

โดยที่

$s.g.1$ คือ ความถี่จำเพาะของของเหลวในด้าน HP

$s.g.2$ คือ ความถี่จำเพาะของของเหลวในด้าน LP

H_1 คือ ความสูงของของเหลวในถัง หน่วย มิลลิเมตร

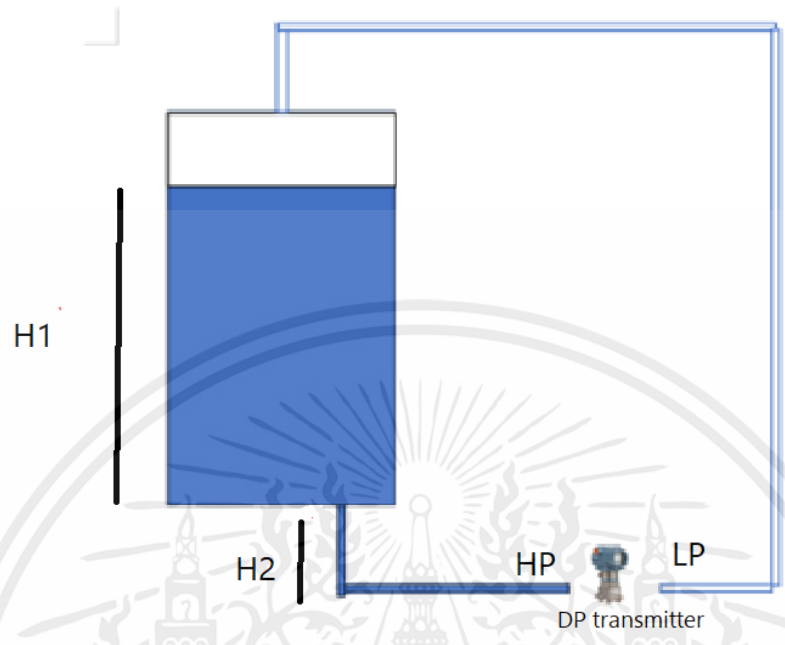
H_2 คือ ความสูงของของเหลวตั้งแต่ทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่างถึงกันถึง หน่วย มิลลิเมตร

Y คือ ความสูงของของเหลวในด้าน LP

2.6.2 การวัดระดับของเหลวแบบขาแห้ง [6]

การวัดระดับแบบขาแห้งเป็นวิธีการที่ใช้ในการวัดระดับของสารหรือของเหลวในถังหรือท่อ โดยไม่มีสารหรือของเหลวเข้าสัมผัสกับอุปกรณ์วัด ซึ่งต่างจากการวัดแบบขาเปียกที่มีสารหรือของเหลวสัมผัสกับอุปกรณ์วัด กระบวนการของการวัดระดับแบบขาแห้งนั้นใช้หลักการของแรงดันสถิตเพื่อวัดระดับ โดยมีลักษณะการติดตั้งอุปกรณ์วัดแบบนำเข้าไปโดยตรงหรือทางอากาศในท่อหรือถังที่ต้องการวัดระดับ โดยท่อหรือถังจะถูกติดตั้งด้วยท่อสองชั้น ชั้นแรกเป็นท่อที่มีช่องเปล่าหรืออาจเป็นท่อที่มีก๊อของเหลวหรือวาล์วควบคุมเพื่อปรับระดับอากาศภายใน ชั้นที่สองเป็นท่อที่เชื่อมต่อกับตำแหน่งที่ต้องการวัดระดับ

เมื่อมีการเชื่อมต่อแล้วระดับสารหรือของเหลวที่ต้องการวัดจะส่งผลต่อแรงดันในท่อที่เชื่อมต่อกับตำแหน่งที่ต้องการวัด แต่ไม่มีสารหรือของเหลวเข้าสัมผัสกับอุปกรณ์วัดโดยตัวอุปกรณ์วัดจะวัดแรงดันที่เกิดขึ้นในท่อและเปลี่ยนแปลงเป็นอัตราการวัดระดับสารหรือของเหลวที่ต้องการ การเปลี่ยนแปลงในระดับสารหรือของเหลวจะส่งผลต่อแรงดันในท่อและเกิดการเปลี่ยนแปลงในการวัด การวัดระดับแบบขาแห้งมีข้อได้เปรียบที่สำคัญ คือ ไม่มีการสัมผัสระหว่างสารหรือของเหลวกับอุปกรณ์วัด จึงลดความเสี่ยงที่อุปกรณ์วัดจะถูกสึกหรือเสื่อมสภาพ นอกจากนี้ การติดตั้งและการปรับแต่งระบบวัดนี้ง่ายและมีความยืดหยุ่น โดยสามารถใช้ในการวัดระดับของสารหรือของเหลวที่มีความหนืดสูงแต่ก็มีข้อจำกัดเช่นกัน เช่น การวัดระดับแบบขาแห้ง อาจมีความไม่แม่นยำเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงในคุณสมบัติอากาศ เช่น ความกดอากาศ อุณหภูมิ หรือความชื้นในสภาพแวดล้อมโดยระบบการวัดแบบขาแห้งสามารถติดตั้งอุปกรณ์ดังรูปที่ 2.6

รูปที่ 2.6 การวัดระดับของเหลวแบบถังปิดขาแห้ง

จากรูปที่ 2.6 หากต้องการคำนวณ Zero/Span ของการวัดระดับของเหลวแบบขาแห้งจะต้องรู้ค่าแรงดันทั้งสองข้างของทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่างกันโดยด้านที่เชื่อมต่ออยู่กับตัวถังด้านล่างจะใช้ชื่อว่า HP หรือ High Pressure Side และอีกด้านจะใช้ชื่อว่า LP หรือ Low Pressure Side จากนั้นจะหาความดันแตกต่างกันของเหลวอยู่ระดับ 0 % และ 100 % เพื่อทำการตั้งค่าที่ตัวทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่างกัน สำหรับการวัดค่าระดับของเหลวโดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$0 \% = (s.g.1 \times H_2) - 0 \tag{2.5}$$

$$100 \% = (s.g.1 \times (H_2 + H_1)) - (s.g.2 \times Y) \tag{2.6}$$

โดยที่

s.g.1 คือ ความถ่วงจำเพาะของของเหลวในด้าน HP

s.g.2 คือ ความถ่วงจำเพาะของของเหลวในด้าน LP

H_1 คือ ความสูงของของเหลวในถัง หน่วย มิลลิเมตร

H_2 คือ ความสูงของของเหลวที่ตัวทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่างกันถึงหน่วย มิลลิเมตร

Y คือ ความสูงของของเหลวในด้าน LP หน่วย มิลลิเมตร

LRV คือ ระดับของเหลวที่จุด 0 % หน่วย มิลลิเมตรน้ำ

ซึ่งหากเปรียบเทียบข้อดีข้อเสียของการวัดระดับของเหลวแต่ละแบบจะพบว่าการวัดระดับของเหลวแบบขาเปียกเหมาะสำหรับของเหลวที่จะมีการควบแน่นสูงเพราะระดับของเหลวที่อยู่ในหลอดจะไม่เปลี่ยนแปลง แต่แบบขาแห้งจะเป็นการวัดระดับของเหลวที่มีความง่ายกว่าเนื่องจากใช้ของเหลวชนิดเดียว ซึ่งหากมองจากแพลนต์โมเดลที่จะใช้ท่ออ่อนในด้าน LP จึงสรุปว่าแบบขาแห้งจะเหมาะกับการวัดระดับของเหลวของแพลนต์โมเดลมากกว่า

ในการออกแบบนั้นเพื่อที่จะสามารถมั่นใจได้ว่าตัวของทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่างกันมีความสามารถเพียงพอต่อการวัด ในขั้นตอนนี้จึงจำเป็นต้องคำนวณเพื่อหาความดันที่น่าจะเป็นและนำมาเปรียบเทียบกับความสามารถของอุปกรณ์ต่อไปโดยสำหรับหลักการคำนวณนั้นจะใช้สูตรสำหรับการหาแรงดันของเหลวในระบบถังปิดแบบขาแห้งโดยใช้ทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่างกัน ซึ่งเป็นการประยุกต์สูตรการหาแรงดันเพื่อนำมาเปรียบเทียบกันระหว่างสองฝั่ง สำหรับการคำนวณ span นั้นต้องรู้แรงดันของทั้งสองฝั่งโดยใช้เปรียบเทียบกันสำหรับฝั่งที่มีของเหลวอยู่ซึ่งติดกับด้านล่างถึงจะแทนที่ด้วย HP หรือ High pressure ส่วนอีกด้านที่เป็นแรงดันอากาศนั้นจะใช้แทนที่ด้วย LP หรือ Low pressure

การคำนวณจะใช้สมการที่ (2.5) สำหรับระดับที่ 0 % โดยแทนค่าความสูงของตัวแปร H_2 ที่ 300 มิลลิเมตรและความถ่วงจำเพาะของน้ำที่ 1

$$\begin{aligned} 0 \% &= (s.g. 1 \times H_2) - 0 \\ &= 1 \times 300 \\ &= 300 \text{ มิลลิเมตรน้ำ} \end{aligned}$$

สาเหตุที่ด้าน LP เป็นศูนย์เนื่องจากความถ่วงจำเพาะของอากาศเท่ากับ 0 โดยที่

LRV คือ ระดับของเหลวที่จุด 0 % หน่วย มิลลิเมตรน้ำ

H_2 คือ ความสูงตั้งแต่ตัวทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่างกันถึงจุดที่ตั้งเป็น 0 % หน่วย มิลลิเมตร

s.g. 1 คือ ความถ่วงจำเพาะของของเหลว

ใช้สมการที่ (2.6) สำหรับระดับที่ 100 % โดยแทนค่าความสูงของระดับน้ำ H_2 ที่ 0 % เท่ากับ 300 มิลลิเมตรและความสูงของระดับน้ำ H_1 ที่ 100 % เท่ากับ 550 มิลลิเมตร

$$\begin{aligned} 100 \% &= s.g. 1 (H_2 + H_1) - 0 \\ &= 1(300 + 550) \\ &= 850 \text{ มิลลิเมตรน้ำ} \end{aligned}$$

โดยที่

HRV คือ ระดับของของเหลวที่จุด 100 % หน่วย มิลลิเมตรน้ำ

H_1 คือ ความสูงตั้งแต่จุด 0 % ถึงจุด 100 % ซึ่งในที่นี้เป็นความสูงของตัวถัง หน่วย มิลลิเมตร

H_2 คือ ความสูงตั้งแต่ตัวทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่างถึงจุดที่ตั้งเป็น 0 % หน่วย มิลลิเมตร

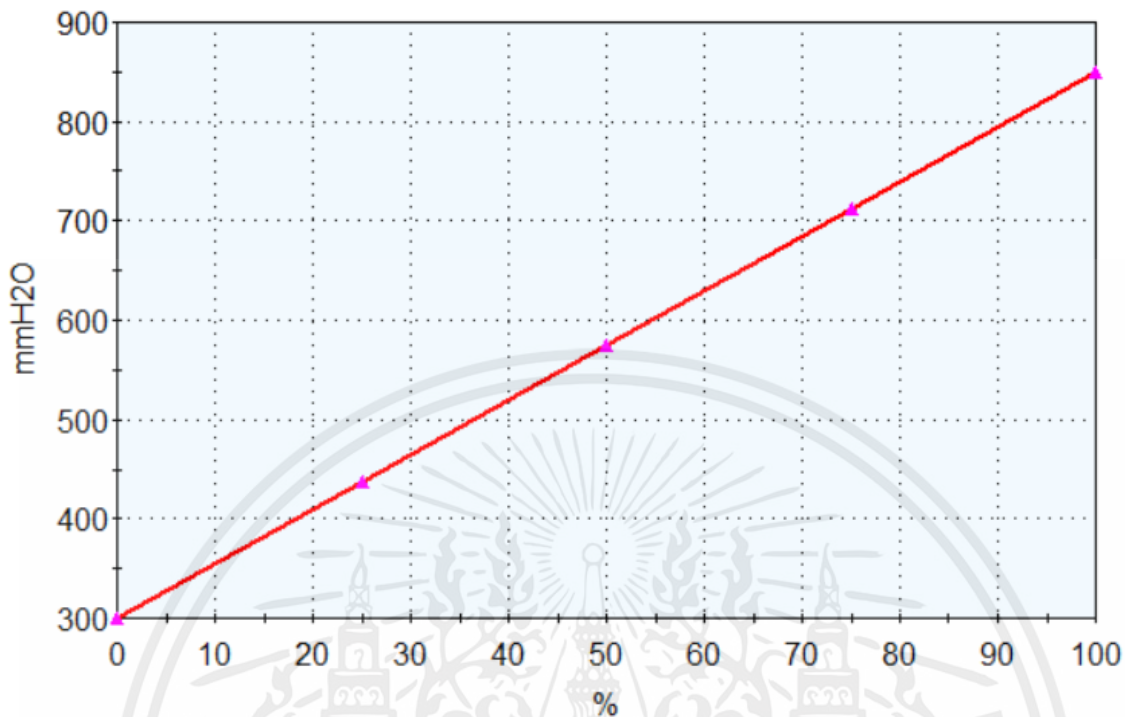
s.g. 1 คือ ความถ่วงจำเพาะของของเหลว

ซึ่งจากการคำนวณสรุปได้ว่าตัวของ span จะมีค่าเท่ากับ 300 – 850 มิลลิเมตรน้ำ ตามสูตรการคำนวณเมื่อเปรียบเทียบกับระดับของเหลวที่ 0-100 % ที่ 0 % ระดับของเหลวจะอยู่ที่ 300 มิลลิเมตร และที่ 100 % ระดับของเหลวจะอยู่ที่ 850 มิลลิเมตร ซึ่งสามารถทำเป็นตารางเปรียบเทียบได้ดังนี้

ตารางที่ 2.1 การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างระดับของเหลว 0-100 % กับระดับของเหลวแบบมิลลิเมตร

ระดับของเหลวที่ 0-100 %	(%)	0	25	50	75	100
ระดับของเหลวมิลลิเมตรน้ำ	(mmH ₂ O)	300	437	575	712	850

โดยเมื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาทำเป็นกราฟจะได้กราฟเส้นตรงดังรูปที่ 2.7 ซึ่งจะใช้ข้อมูลนี้ในการเปรียบเทียบกับของจริงที่ทดสอบได้

รูปที่ 2.7 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับของเหลว 0-100 % กับระดับของเหลวแบบมิลลิเมตร

2.7 การควบคุมแบบพีไอดี [7]

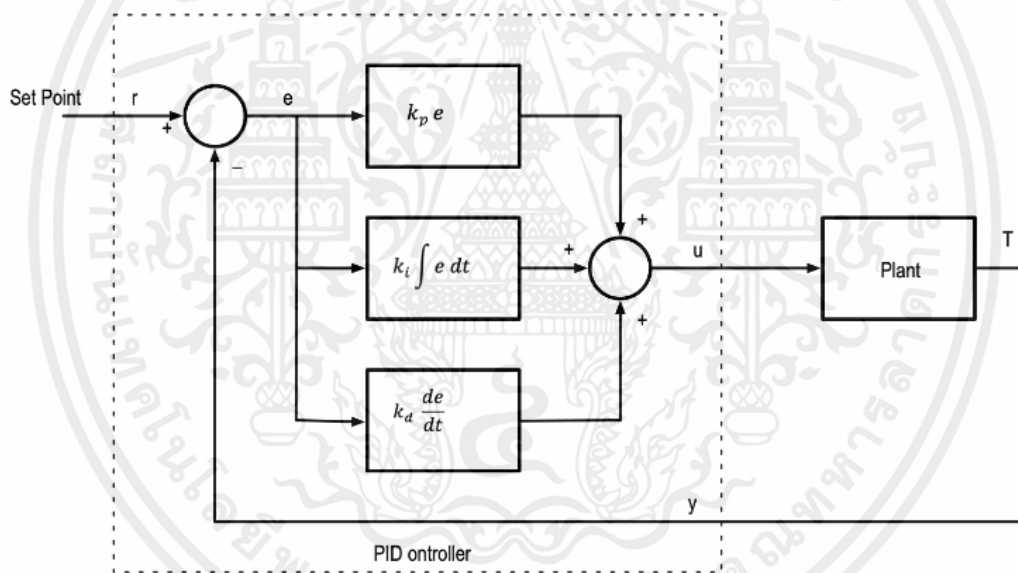
การควบคุมแบบพีไอดีเป็นวิธีการควบคุมที่ใช้ในระบบควบคุมเพื่อควบคุมและรักษาค่าสัญญาณเป้าหมาย (setpoint) ให้ใกล้เคียงกับค่าสัญญาณป้อนกลับ (Feedback Signal) ในลักษณะที่เหมาะสม PID ที่ย่อมาจาก Proportional-Integral-Derivative นั้นเป็นส่วนประกอบของวงจรควบคุม ซึ่งแต่ละส่วนมีหน้าที่แตกต่างกันดังนี้

- Proportional (P) คือ ส่วนสัดส่วนโดยมีการคำนวณค่าสัญญาณควบคุมตามอัตราส่วนกับความต่างระหว่างค่าสัญญาณป้อนกลับและค่าเป้าหมาย ค่าสัญญาณควบคุมจะเพิ่มหรือลดให้เกิดการปรับปรุงในทิศทางที่ถูกต้องเพื่อให้ค่าสัญญาณป้อนกลับเข้าใกล้เคียงกับค่าเป้าหมาย

- Integral (I) คือ ส่วนปริพันธ์ที่นับผลรวมของความต่างระหว่างค่าสัญญาณป้อนกลับและค่าเป้าหมายในระยะเวลาที่ผ่านมา ส่วนนี้ช่วยในการปรับค่าสัญญาณควบคุมให้เพิ่มขึ้นหรือลดลงเพื่อลดความคลาดเคลื่อนระหว่างค่าเป้าหมายและค่าสัญญาณป้อนกลับให้น้อยลง

- Derivative (D) คือ ส่วนอนุพันธ์นั้นมีหน้าที่คำนวณอนุพันธ์ของความเปลี่ยนแปลงของค่าสัญญาณป้อนกลับในเวลาปัจจุบัน ส่วนนี้ช่วยในการปรับค่าสัญญาณควบคุมให้ลดลงเมื่อค่าสัญญาณป้อนกลับเข้าใกล้ค่าเป้าหมายเพื่อลดการแกว่งของระบบ

การคำนวณค่าสัญญาณควบคุมในลูควบคุมพีไอดีจะใช้สูตรที่รวมเอาทั้งสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ ส่วนปริพันธ์และส่วนอนุพันธ์โดยมีการกำหนดค่าสัมประสิทธิ์ (Gain) สำหรับแต่ละส่วนเพื่อปรับความไวและการตอบสนองของระบบ การใช้งานลูควบคุมพีไอดีมีความยืดหยุ่นสูงและสามารถปรับค่าพารามิเตอร์ได้ในการควบคุมการทำงานของระบบได้อย่างแม่นยำ อย่างไรก็ตาม การออกแบบและปรับค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ (Proportional Gain) สัมประสิทธิ์ปริพันธ์ (Integral Gain) และสัมประสิทธิ์อนุพันธ์ (Derivative Gain หรือ Reset) ต้องพิจารณาความสอดคล้องกับลักษณะของระบบที่ต้องการควบคุมเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่เหมาะสมและเสถียรภาพในการควบคุมซึ่งเราสามารถเขียนลูควบคุมของฟังก์ชันพีไอดีได้ดังรูปที่ 2.8

รูปที่ 2.8 หลักการทำงานของพีไอดี [7]

บทที่ 3

รายละเอียด ขั้นตอนการออกแบบและการประกอบแพลนต์โมเดล

3.1 กล่าวนำ

สำหรับบทที่ 3 จะเป็นการแสดงรายละเอียดไปในหลักการออกแบบและประกอบชิ้นงาน หน้าที่และหลักการทำงานของอุปกรณ์แต่ละตัว โดยจะประกอบด้วยการอธิบายหลักการและหน้าที่การทำงานของแพลนต์โมเดลและอุปกรณ์ที่อยู่ในแพลนต์โมเดล

3.2 หลักการออกแบบ

ในการออกแบบระบบที่ต้องการนั้นก่อนอื่นต้องกำหนดจำนวนอุปกรณ์ที่ต้องใช้ในการควบคุมระบบซึ่งในที่นี้ทุกอุปกรณ์ที่ใช้ในการควบคุมต้องมีความสามารถในการเชื่อมต่อกับฟาวนด์เชนฟิลด์บัสเพื่อที่จะบรรลุจุดประสงค์ของการควบคุมผ่านฟาวนด์เชนฟิลด์บัสโดยใช้ดีซีเอส ซึ่งในการควบคุมระดับของเหลวในถังปิดได้จำเป็นต้องมีอุปกรณ์อย่างน้อย 2 ชนิด คือ วาล์วสำหรับควบคุมการไหลของของเหลว และเครื่องมือสำหรับการวัดระดับของเหลว โดยแพลนต์โมเดลสามารถใช้การควบคุมแบบพีไอได้

หลักการทำงานของแพลนต์โมเดลนี้ คือ กำหนดถึงน้ำ 1 ถัง สำหรับการควบคุมระดับของเหลวโดยกำหนดให้ใช้ถังน้ำทรงกระบอก และอีกถังหนึ่งสำหรับกักเก็บของเหลวเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมโดยให้ทั้งสองเชื่อมต่อกันโดยใช้ระบบท่อพีวีซี สำหรับการหมุนเวียนของของเหลวนั้นให้ใช้ปั้มน้ำขนาดเล็ก 1 ตัว โดยกำหนดให้มีวาล์วสำหรับระบายแรงดันในท่อเพื่อป้องกันท่อแตก จากนั้นควบคุมอัตราการไหลโดยใช้วาล์วควบคุม 1 ตัว ที่สั่งงานจากห้องควบคุมและถัดจากวาล์วนั้นเป็นทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่าง สำหรับการวัดอัตราการไหลซึ่งในกรณีนี้จะเป็นการวัดผ่านแผ่นออริฟิสซึ่งติดตั้งแยกกันอีกส่วนหนึ่ง เมื่อของเหลวเข้าสู่ถังทรงกระบอกสำหรับวัดระดับของเหลวทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่างอีกชิ้นหนึ่งเพื่อวัดระดับของเหลวภายในถัง

โดยข้อจำกัดในการออกแบบที่ต้องคำนึงถึงจะมีขนาดของแพลนต์โมเดลที่กว้าง x ยาว x สูง จะต้องไม่เกินที่ขนาด 1000 x 1000 x 1800 มิลลิเมตร เนื่องด้วยข้อจำกัดของตัวอาคารที่แพลนต์โมเดลจะไปติดตั้งซึ่งและส่วนของความยาวของท่อขั้นต่ำที่ต้องไหลเข้าแผ่นออริฟิสเนื่องจากจะมีข้อกำหนดของระยะขั้นต่ำที่ตัวท่อที่เข้าแผ่นออริฟิส ซึ่งจะต้องไปดูในรายละเอียดสเปก (Specification) ของแผ่นออริฟิสรุ่น Rosemount 1195

3.3 พีแอนด์ไอดี

พีแอนด์ไอดี (Piping and Instrumentation Diagram: P&ID) เป็นแผนภาพที่ใช้ในวงการวิศวกรรม ใช้ในงานการออกแบบระบบเพื่อแสดงและอธิบายโครงสร้างของระบบท่อและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการอุตสาหกรรมหรือโรงงานอื่น ๆ พีแอนด์ไอดีนั้นใช้สัญลักษณ์และเครื่องหมายทางเทคนิคเพื่อแสดงแต่ละองค์ประกอบที่ใช้ในระบบ เช่น ท่อ, วาล์ว, อุปกรณ์วัด, ปั๊มน้ำ, ถัง, และอุปกรณ์ควบคุมอื่น ๆ พร้อมทั้งแสดงการไหลของสารทางเทคนิค การส่งเสริมแรงดันและการควบคุมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจและรับรู้รายละเอียดของระบบอย่างง่ายต่อการติดตั้ง ดูแลรักษา และดำเนินการภายในโรงงานหรือระบบอุตสาหกรรมได้ตามที่กำหนด

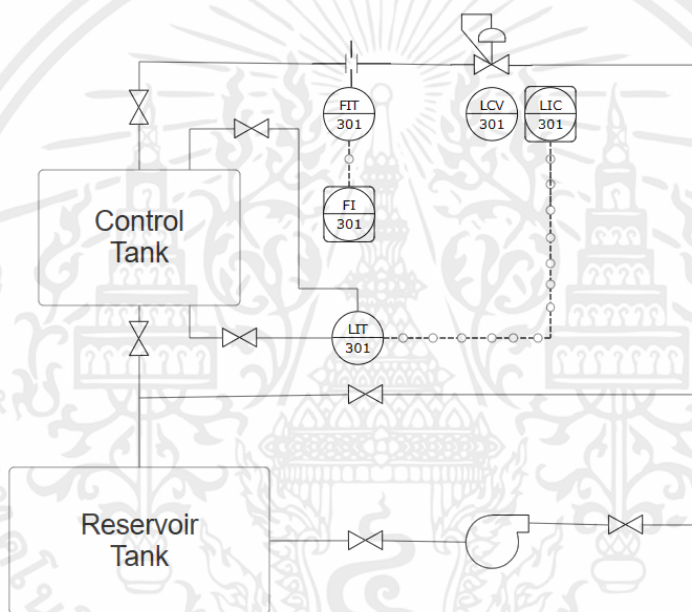
พีแอนด์ไอดีเป็นเอกสารสำคัญที่ใช้ในการออกแบบ จัดสร้าง ดำเนินการ และบำรุงรักษาระบบในอุตสาหกรรมและโรงงานต่าง ๆ เช่น โรงงานเคมี, โรงงานของเหลวจีเอ็ม, โรงงานไฟฟ้า, และโรงงานอุตสาหกรรมอื่น ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างวิศวกร, ช่าง, และผู้ประกอบการในวงกว้างเพื่อให้สามารถเข้าใจและปฏิบัติงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถดูอุปกรณ์ต่าง ๆ จากรายการพารามิเตอร์อินพุต เอาต์พุตด้านล่างดังตารางที่ 3.1 และรายชื่อของที่ต้องใช้ประกอบแพลตฟอร์มโมเดลได้จากตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.1 รายการพารามิเตอร์อินพุต/เอาต์พุต

หมายเลข	Tag ID	อุปกรณ์	หน้าที่	ตำแหน่ง	I/O Type
1.	FIT_301	DP Transmitter Rosemount 3051	วันอัตราการไหล	Field	AI
2.	LIT_301	DP Transmitter Rosemount 3051	วัดระดับของเหลว	Field	AI
3.	LCV_301	Control valve Masoneilan dresser 35- 35212 camflex	ควบคุมระดับของเหลว	Field	AO

ตารางที่ 3.2 รายการสิ่งของที่ต้องใช้ประกอบแพลตฟอร์มโมเดล

No.	อุปกรณ์	ตำแหน่ง	จำนวน
1.	Tank	Field	1
2.	Reservoir Tank	Field	1
3.	Certrifugal Pump Cpm-130m	Field	1
4.	Manual Valve	Field	7
5.	Orifice Plate	Field	1

รูปที่ 3.1 พีแอนด์ไอดี

สำหรับการอธิบายหลักการทำงานของแพลตฟอร์มโมเดลวัดระดับของเหลวแบบขาปิดใช้รูปที่ 3.1 เป็นการช่วยอธิบายหลักการทำงานของกระบวนการควบคุมระดับของเหลวใน Control Tank ซึ่งแพลตฟอร์มโมเดลควบคุมระดับของเหลวถึงปิดนี้จะเริ่มจากให้ปั๊มน้ำสูบของเหลวจากถังพักน้ำด้านล่างขึ้นมาผ่าน LCV_301 ซึ่งก่อนหน้านั้นจะมีการติดตั้งวาล์วลดความดัน (Pressure Release Valve) จำนวน 1 ตัวเพื่อทำการลดแรงดัน เมื่อของเหลวผ่าน LCV_301 มาแล้วจะถูกวัดโดย FIT_301 ที่เชื่อมต่อกับแผ่นออริฟิสซึ่งทำให้ทราบอัตราการไหลของของไหล จากนั้นเมื่อของไหลเข้าสู่ตัว Control Tank แล้วจะถูกวัดระดับโดย LIT_301 เพื่อแสดงค่าระดับของเหลว และจะ

ไหลกลับเข้าสู่ถังพักน้ำ โดยสิ่งที่จะควบคุมระดับของเหลวคืออัตราการไหลซึ่งควบคุมโดย LCV_301 ซึ่งหากมีของเหลวเกินระดับของ Control Tank ตัวถังจะมีวาล์วสำหรับระบายของเหลวออกจากถังเพื่อเข้าสู่ Reservoir Tank เพื่อป้องกันระดับของเหลวเกินจนอาจทำให้ท่อแตกหรือของเหลวล้นออกมาจะแพลนต์โมเดล โดยในส่วนของ การควบคุมแบบพีไอได้นั้นจะใช้ LIC_301 ในการตั้งค่า PV จาก LIT_301 มาประมวลผลการควบคุม

3.4 การออกแบบโครงสร้าง

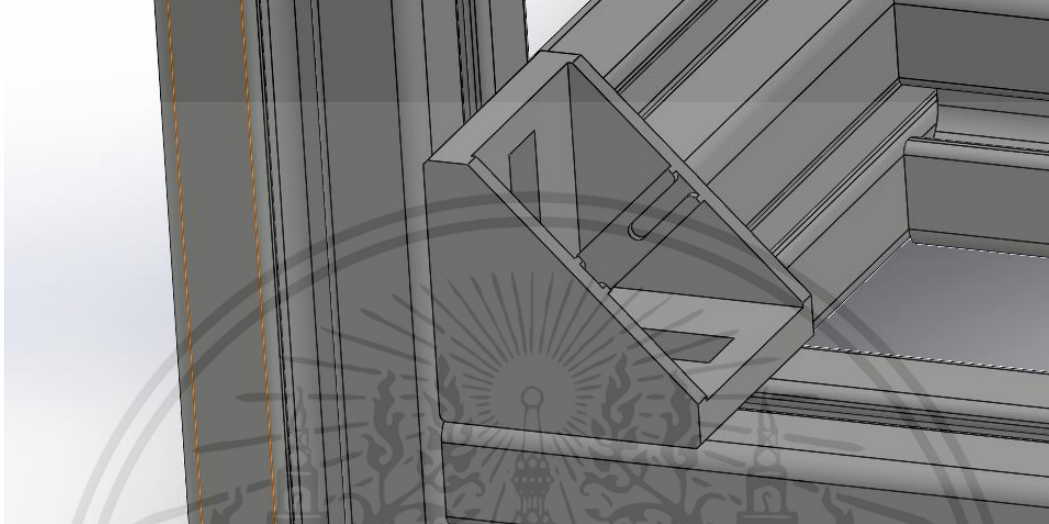
ในการออกแบบโมเดลจำลองนั้นจะเป็นการใช้ซอฟต์แวร์ที่มีชื่อว่า SOLIDWORKS ซึ่งเป็นซอฟต์แวร์ออกแบบและจำลองผลิตภัณฑ์ในรูปแบบทางวิศวกรรม มันเป็นเครื่องมือที่ใช้กันอย่างกว้างขวางในการออกแบบส่วนประกอบ โมเดลสองมิติ (2D) และสามมิติ (3D) ซึ่งใช้ในการจัดสร้างและปรับเปลี่ยนแบบจำลองที่สอดคล้องกับการผลิตสินค้าโดยซอฟต์แวร์ SOLIDWORKS เป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายในวงการอุตสาหกรรมเทคนิคและการออกแบบสินค้า

รูปที่ 3.2 โมเดลโครงอลูมิเนียมโปรไฟล์

โครงสร้างของแพลนต์โมเดลจะประกอบไปด้วยอลูมิเนียมโปรไฟล์ตามรูปที่ 3.2 ซึ่งเป็นชิ้นส่วนที่ถูกจัดสร้างขึ้นจากอลูมิเนียมที่ถูกผ่านกระบวนการอัดรีดและรีดรีดเพื่อให้มีรูปร่างและลักษณะที่แน่นอนและแข็งแรง โปรไฟล์อลูมิเนียมใช้ในหลายอุตสาหกรรมและงานต่างๆ เช่น อุตสาหกรรมจัดสร้างสรรค์ภายใน (Interior design) อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ อุตสาหกรรมอุปกรณ์ไฟฟ้า อุตสาหกรรมรถยนต์ อุตสาหกรรมเครื่องกล เป็นต้น โดยอลูมิเนียมโปรไฟล์ที่ใช้มีขนาด 40x40 ประกอบกันรวมทั้งสิ้น 22 ชิ้น โดยมีขนาด กว้าง x ยาว x สูง เท่ากับ 880 x 880 x 1356 มิลลิเมตร โดยวัตถุประสงค์เพื่อจำกัดขนาดของตัวโครงงานไว้ให้ไม่

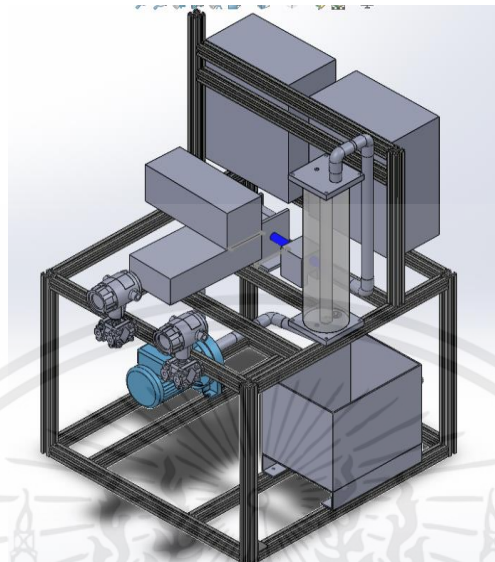
เกิน 1000 x 1000 x 1800 มิลลิเมตร ต่อมาสิ่งที่ยึดตัวอลูมิเนียมโปรไฟล์แต่ละชั้นเข้าด้วยกันคือ ข้อต่อ (Bracket) สำหรับอลูมิเนียมโปรไฟล์ขนาด 40x40 จำนวนทั้งสิ้น 56 ชิ้น ซึ่งยึดกับอลูมิเนียมโปรไฟล์โดยใช้สกรูชนิด m8 ที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางขนาด 8 มิลลิเมตร ดังรูปที่ 3.3

รูปที่ 3.3 โมเดลสามมิติของข้อต่อ

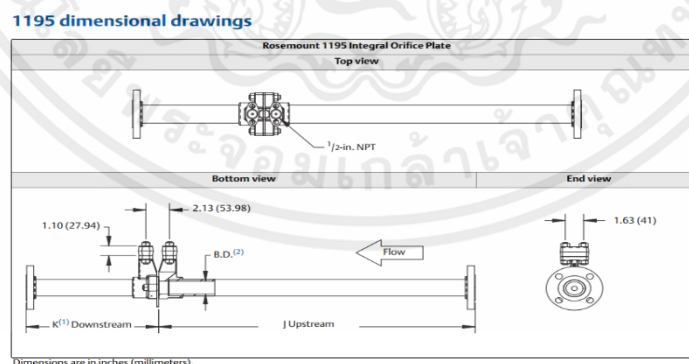
การรับของเหลวหนักของตัวอลูมิเนียมโปรไฟล์นั้นอ้างอิงจากรายละเอียดเสปคของอลูมิเนียมโปรไฟล์ขนาด 40x40 มิลลิเมตร [8] คือ สามารถรับแรงได้เฉพาะจุดอยู่ที่ 96 กิโลกรัมต่อเมตร และสามารถรับแรงเฉลี่ยที่ 154 กิโลกรัมต่อเมตร ซึ่งมากพอสำหรับการรับแรงจากของเหลวหนักของอุปกรณ์ใด ๆ ในแพลนต์โมเดลและข้อต่อขนาด 40 มิลลิเมตร สามารถรับของเหลวหนักได้สูงสุดที่ของเหลวหนัก 120 กิโลกรัม

3.5 การออกแบบระบบท่อ

รูปที่ 3.4 การวางอุปกรณ์ต่าง ๆ ในแพลนต์โมเดล

จากรูปที่ 3.4 ในการเลือกวัสดุสำหรับจัดสร้างระบบท่อสำหรับลำเลียงของเหลวในแพลนต์โมเดลนั้นเลือกใช้พีวีซี ซึ่งท่อพีวีซีนั้นเป็นท่อที่ผลิตจากวัสดุพีวีซีซึ่งเป็นวัสดุพลาสติกที่มีคุณสมบัติทนทานต่อสารเคมี ทนทานต่อความร้อนและความเย็น และมีความยืดหยุ่นในการใช้งาน ท่อของเหลวพีวีซีมีการใช้งานแพร่หลายในงานท่อของเหลวและระบบประปา ท่อพีวีซีมีขนาดและหลายรูปแบบที่สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละงาน เช่น ท่อพีวีซีขนาดเล็กสำหรับระบบของเหลวส่งในบ้านหรืออาคาร ท่อพีวีซีขนาดใหญ่ใช้ในระบบประปาในชุมชนหรืออุตสาหกรรมโดยตำแหน่งการวางจะเป็นไปตามรูปที่ 3.5 ซึ่งอ้างอิงจากระยะขั้นต่ำในการวางแผ่นออริฟิส

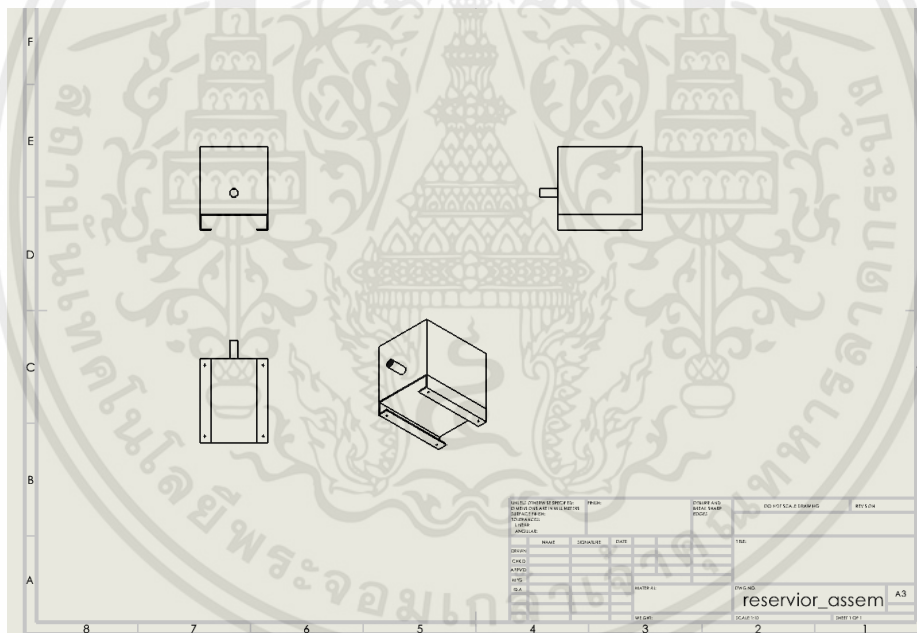
รูปที่ 3.5 ระยะที่กำหนดในการติดตั้งของแผ่นออริฟิส [12]

ขนาดของท่อที่จำเป็นต่อการใช้งานกับวาล์วควบคุมซึ่งอิงจากแผ่นข้อมูล (Datasheet) ตามรูปที่ 3.5 แล้ว Masoneilan Dresser 35-35212 เป็นวาล์วควบคุมสำหรับท่อขนาด 1 นิ้ว และ Rosemount 1195 ซึ่งแผ่นออริฟิสนั้นเป็นรุ่นสำหรับท่อขนาด ½ นิ้ว ทำให้ในการออกแบบจำเป็นต้องมีท่อ 2 ขนาดและต้องคำนึงถึงการวัดอัตราการไหลของของเหลว การออกแบบได้ออกแบบให้ท่อสำหรับขาเข้าของแผ่นออริฟิสมีระยะทางที่มากกว่าที่กำหนดไว้ในชั้นต่ำของแผ่นข้อมูลที่กำหนดไว้โดยบริษัท Rosemount เพื่อที่ทำให้แน่ใจว่าการวัดอัตราการไหลนั้นจะไม่คลาดเคลื่อน

3.6 ชั้นส่วนที่ใช้ในการจัดสร้างแพลตฟอร์ม

ในส่วนนี้จะเป็นการลงรายละเอียดของชั้นส่วนที่จำเป็นต้องออกแบบและจัดสร้างขึ้นเพื่อส่งประกอบโดยจะเป็นการอธิบายลักษณะ หน้าที่ และแนวคิดในการออกแบบของชั้นส่วนเหล่านี้ทั้งหมด

1. ถังพักน้ำ

รูปที่ 3.6 แบบสองมิติของถังพักน้ำ

จากรูปที่ 3.6 เป็นแบบการเขียนแบบโดยซอฟต์แวร์ SOLIDWORKS ในการสั่งทำส่วนประกอบของแพลตฟอร์มนี้จำเป็นต้องคำนึงถึงหลายปัจจัยอย่างเช่น วัสดุที่ใช้ในการจัดสร้างซึ่งในการออกแบบทางวิศวกรรมมี

วัสดุอยู่ 2 ชนิดที่ได้รับความนิยมอย่างมากคือ เหล็กและสแตนเลส โดยการเลือกใช้วัสดุสำหรับการทำถังเก็บน้ำ สแตนเลสและเหล็กจะมีความแตกต่างกันในแง่หลายด้านที่สำคัญต่อการใช้งาน ดังนี้

1. ความทนทานต่อสภาพแวดล้อม

สแตนเลสมีความทนทานต่อสภาพแวดล้อมที่ร้อนชื้น สภาพอากาศที่มีความเปลี่ยนแปลงบ่อย และสภาพของเหลวที่มีความเป็นกรด-ด่างได้ดีกว่าเหล็ก ซึ่งทำให้เหมาะสำหรับการใช้งานในสภาพแวดล้อมที่อาจมีการเกิดการกัดกร่อน การอู่่น หรือการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศได้

2. ความทนทานต่อสารเคมี

สแตนเลสมีความทนทานต่อสารเคมีที่เป็นกรดและด่าง ซึ่งทำให้เหมาะสำหรับการใช้งานในสถานที่ที่มีการใช้ของเหลวที่มีสารเคมีหรือสารกระตุ้นอยู่ สำหรับเหล็กมีความทนทานต่อสภาพที่มีความเปลี่ยนแปลงอากาศ แต่มักอาจถูกกระตุ้นหากมีสารเคมีที่เข้มข้นในของเหลวที่เก็บในถัง

3. ความคงทน

สำหรับการใช้งานที่เกี่ยวข้องกับระบบของเหลวหากใช้เหล็กทั่วไปโดยไม่ทาสารเคลือบป้องกันสนิม เมื่อเวลาผ่านไปจะเกิดสนิมทำให้โครงสร้างเกิดความอ่อนแออาจทำให้ต้องเปลี่ยนใหม่ แต่สแตนเลสมีความต้านทานการเกิดออกซิเดชันมากกว่าเหล็กทำให้ทนทานต่อการเกิดสนิมมากกว่ามาก

4. ของเหลวหนัก

เหล็กมีความหนักมากกว่าสแตนเลส ซึ่งทำให้ถังที่ใช้สแตนเลสมีของเหลวหนักเบากว่าถังที่ใช้เหล็ก ซึ่งอาจเป็นประโยชน์ในกรณีที่ต้องการย้ายตำแหน่งหรือการติดตั้ง รวมถึงเพื่อความปลอดภัยของโครงสร้างโดยรวมด้วย

5. ราคา

ราคาเหล็กตามท้องตลาดมีราคาสูงกว่าสแตนเลสรวมถึงการแปรรูปทำได้ยากทำให้มีราคาแพง หากต้องการจะตัดหรือตัดเพื่อนำมาทำถังเก็บน้ำเพราะต้องใช้ช่างผู้เชี่ยวชาญสแตนเลสที่ราคาต่ำกว่าจึงตอบโจทย์มากกว่า

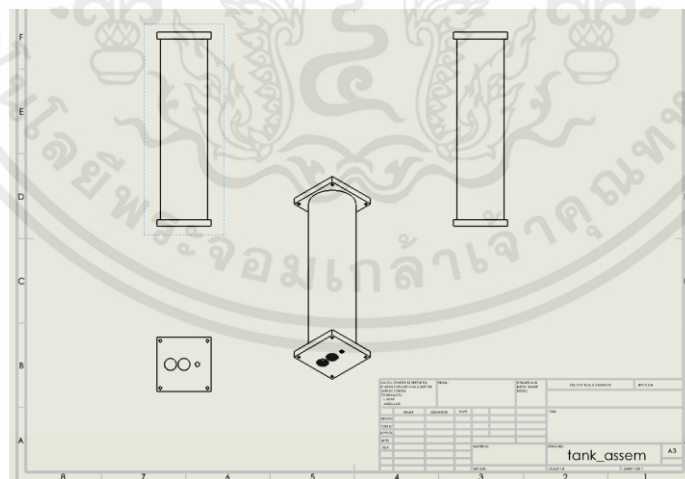
จากปัจจัยข้างต้นสำหรับการจัดเก็บของเหลวในแพลนดีโมเดลนี้นั้นจะใช้ถังที่ทำจากวัสดุสแตนเลสที่มีความหนา 2 มิลลิเมตรซึ่งถือเป็นความหนาที่เกินพอสำหรับการจัดเก็บของเหลวปริมาณเพียงเท่านั้นโดยตัวถัง

ออกแบบมาให้มีเกลียวสำหรับใส่ท่อพีวีซีขนาด 1 นิ้วไปทางด้านหน้าและยังมีส่วนสำหรับยึดจับกับตัวอลูมิเนียมโปรไฟล์ด้วยสกรูรุ่น m8 จำนวน 4 ตัว อีกด้วย ซึ่งส่วนที่ใช้จัดเก็บของเหลวนั้นมีความกว้าง x ความยาว x ความสูงทั้งหมด 300x300x300 มิลลิเมตร และส่วนแท่นยึดมีความสูง 70 มิลลิเมตร ทำให้โดยรวมตัวถังมีความสูง 370 มิลลิเมตร ดังรูปที่ 3.7 โดยกระบวนการทั้งหมดที่ใช้ในการจัดสร้างใช้การตัด พับ เชื่อม ซึ่งทดสอบเรียบร้อยแล้ว

รูปที่ 3.7 ถังพักน้ำ

2. ถังอะคริลิกสำหรับควบคุมระดับของเหลว

รูปที่ 3.8 แบบสองมิติของถังอะคริลิก

จากรูปที่ 3.8 จะเป็นแบบวาดของถังอะคริลิกที่ต้องการใช้ติดตั้งเพื่อกักเก็บระดับของเหลวที่ต้องการควบคุมซึ่งออกแบบโดยใช้ซอฟต์แวร์ SOLIDWORKS เป็นรูปแบบสามมิติและนำมาแปลงเป็นรูปแบบสองมิติเพื่อส่งให้ช่างทำการจัดสร้างโดยสาเหตุที่เลือก อะคริลิก (Acrylic) [9] เพราะเนื่องจากว่าเป็นวัสดุพลาสติกที่มีคุณสมบัติที่น่าสนใจและนิยมใช้ในการทำถังน้ำหลายประเภท ส่วนใหญ่ถังน้ำที่ทำด้วยอะคริลิกเป็นถังใสหรือใสของเหลวสีที่ทำให้สามารถมองเห็นระดับของเหลวภายในได้ นอกจากนี้ยังมีคุณสมบัติที่ทำให้ถังน้ำทำจากอะคริลิกนิยมในการใช้งานดังนี้

1. ทนทานต่อสารเคมี

อะคริลิกมีความทนทานต่อสารเคมีสูง เช่น สารเคมีที่พบในของเหลวทั่วไป แม้ว่าจะมีความเป็นกรดหรือเบสก็ตาม อะคริลิกจะไม่สลายลงหรือเปลี่ยนสีเมื่อมีการสัมผัสกับสารเคมีเหล่านี้ ดังนั้นถังน้ำที่ทำจากอะคริลิกจึงเหมาะสำหรับใช้ในการเก็บของเหลวหลายประเภท รวมถึงของเหลวดื่ม

2. ทนทานต่อแรงกระแทก

อะคริลิกมีความแข็งแรงและทนทานต่อแรงกระแทกสูง ซึ่งทำให้ถังน้ำที่ทำจากอะคริลิกสามารถทนทานต่อการกระแทกหรือการกระแทกที่อาจเกิดขึ้นได้ เช่น เมื่อถูกชนหรือกระแทกจากวัตถุอื่น

3. ความยืดหยุ่น

อะคริลิกมีความยืดหยุ่นที่ดี ซึ่งทำให้ถังน้ำที่ทำจากอะคริลิกสามารถทนทานต่อแรงกดหรือแรงยืดที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่เกิดการแตกร้าวหรือแตกสลาย

4. เบาและทนทานต่อสภาพอากาศ

อะคริลิกมีความเบาและทนทานต่อสภาพอากาศ เช่น ความร้อนและความเย็น ซึ่งทำให้ถังน้ำที่ทำจากอะคริลิกสามารถใช้งานได้ในสภาวะสภาพอากาศที่หลากหลาย

5. การป้องกันการรั่วซึม

อะคริลิกมีสมบัติที่สามารถป้องกันการรั่วซึมของของเหลว ซึ่งทำให้ถังน้ำที่ทำจากอะคริลิกเหมาะสำหรับการใช้งานที่ต้องการความปลอดภัยจากการรั่วซึม

จากคุณสมบัติดังกล่าวนี้ทำให้การทำถังน้ำจากอะคริลิกจะตอบโจทย์ในการประกอบและใช้งานต่อ การควบคุมระดับของเหลวมากที่สุดซึ่งจากการออกแบบทำให้ได้ต้นแบบถังน้ำอะคริลิกที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง

140 มิลลิเมตรและความสูง 535 มิลลิเมตร โดยลักษณะการออกแบบได้ออกแบบให้มีท่อสำหรับใส่ของเหลวเข้า เป็นสำหรับท่อพีวีซี ขนาด 1 นิ้ว และท่อขนาดเล็กสำหรับต่อสายวัดแรงดันของทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่างกัน จะเชื่อมต่อสำหรับบอกระดับของเหลวในถังอะคริลิก ในส่วนของของเหลวที่ไหลออกจะเป็นท่อขนาด 1 นิ้ว ที่ควบคุมโดยแมนนวลวาล์ว (Manual Valve) ซึ่งใช้ในการควบคุมอัตราการไหลออกของของเหลวภายในถัง พร้อมด้วยท่ออีกชิ้นหนึ่งเพื่อกันระดับของเหลวมีมากเกินไปให้ระบายออกดังรูปที่ 3.9

รูปที่ 3.9 ถังน้ำอะคริลิก

3.7 การออกแบบระบบไฟฟ้า

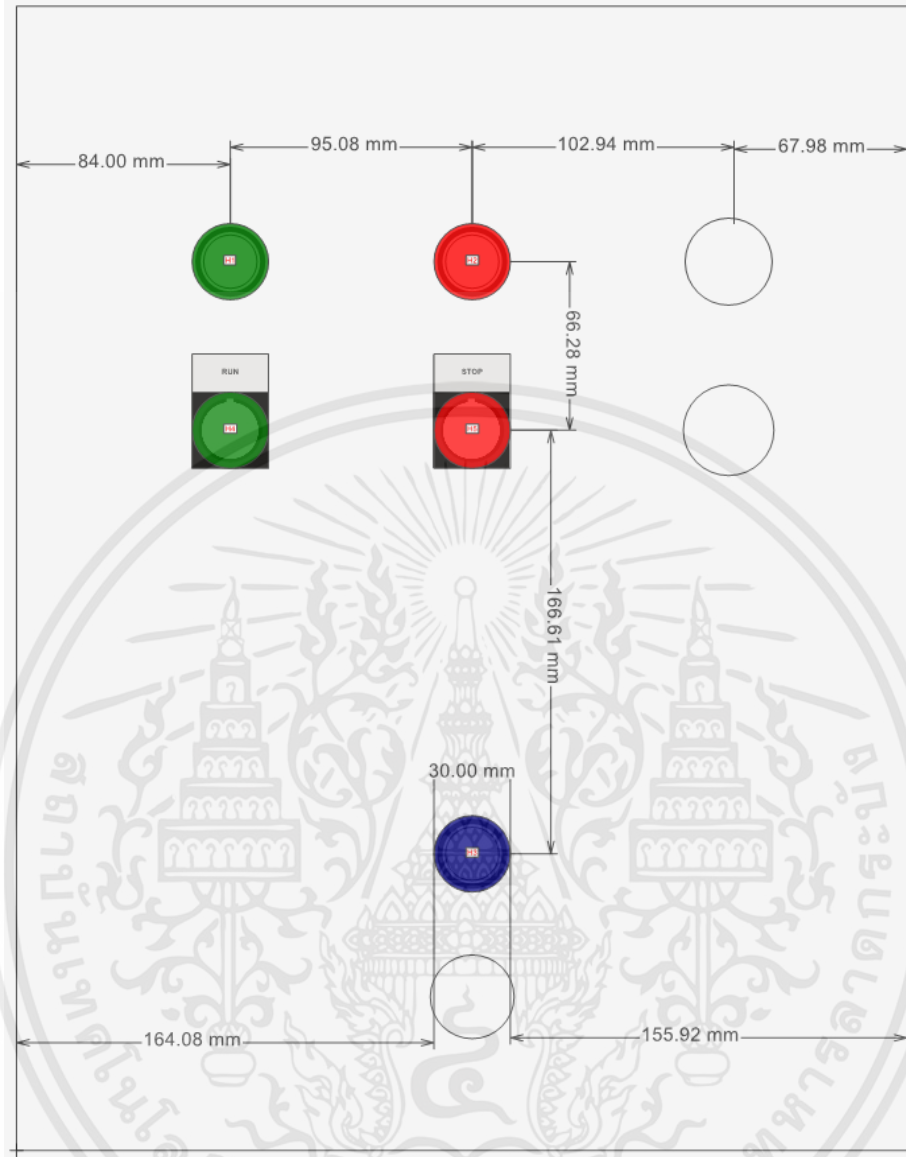
หัวข้อนี้จะเป็นการอธิบายหลักการ ขั้นตอนการออกแบบของวงจรไฟฟ้าและลักษณะของกล่องเชื่อมต่อสาย (Junction Box)

3.7.1 ระบบควบคุมปั้มน้ำ

เนื่องจากปั้มน้ำที่ใช้ในชิ้นงานเป็นปั้มน้ำเฟสเดียวในการออกแบบวงจรควบคุมปั้มน้ำจึงไม่ซับซ้อนมากโดยเงื่อนไขการออกแบบคือ ต้องการให้สามารถสั่งการทำงานขอปั้มน้ำไฟฟ้ากระแสสลับได้ รวมถึงมีการปิดการทำงานโดยอัตโนมัติเมื่อไฟฟ้าลัดวงจรโดยการควบคุมจะสั่งการจากปุ่ม Start สำหรับเปิด และ Stop สำหรับปิด โดยจะมีไฟแสดงสถานะของการทำงานของปั้มน้ำรวมทั้งสถานะของไฟเลี้ยงบนแผงหน้าตู้ควบคุมโดยการออกแบบนั้นจะออกแบบผ่านซอฟต์แวร์ Skycad ในการทำแบบหน้าตู้ (Control Panel Drawing) สำหรับการออกแบบตำแหน่งในการจัดวางอุปกรณ์บนหน้าตู้โดยตำแหน่งที่จะติดตั้งตู้ปั้มน้ำจะติดอยู่กับตัวแพลตฟอร์มโมเดลและจะวางให้อยู่ในระดับสายตาของผู้ใช้งานหรือก็คืออยู่สูงกว่าระดับพื้นดินอย่างน้อย 150 เซนติเมตร เพื่อให้ง่ายต่อการใช้งานโดยในการออกแบบตู้ควบคุมปั้มน้ำนั้นจะใช้อุปกรณ์ดังที่แสดงในตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.3 อุปกรณ์ในตู้ควบคุมปั้มน้ำ

No.	อุปกรณ์	จำนวน	คำอธิบาย
1	เบรกเกอร์	1	ตัด/ต่อไฟเข้าวงจร
2	แมกเนติกคอนแทรกเตอร์	1	ควบคุมการทำงานของสวิทช์
3	โอเวอร์โวลตริลีย์	1	ตัด/ต่อไฟเมื่อกระแสเกิน
4	ปุ่มกด	2	สั่งการทำงานของวงจร
5	แอลอีดี	3	แสดงผลการทำงานของวงจร
6	เทอร์มินอล	9	เชื่อมต่อไฟของแต่ละอุปกรณ์

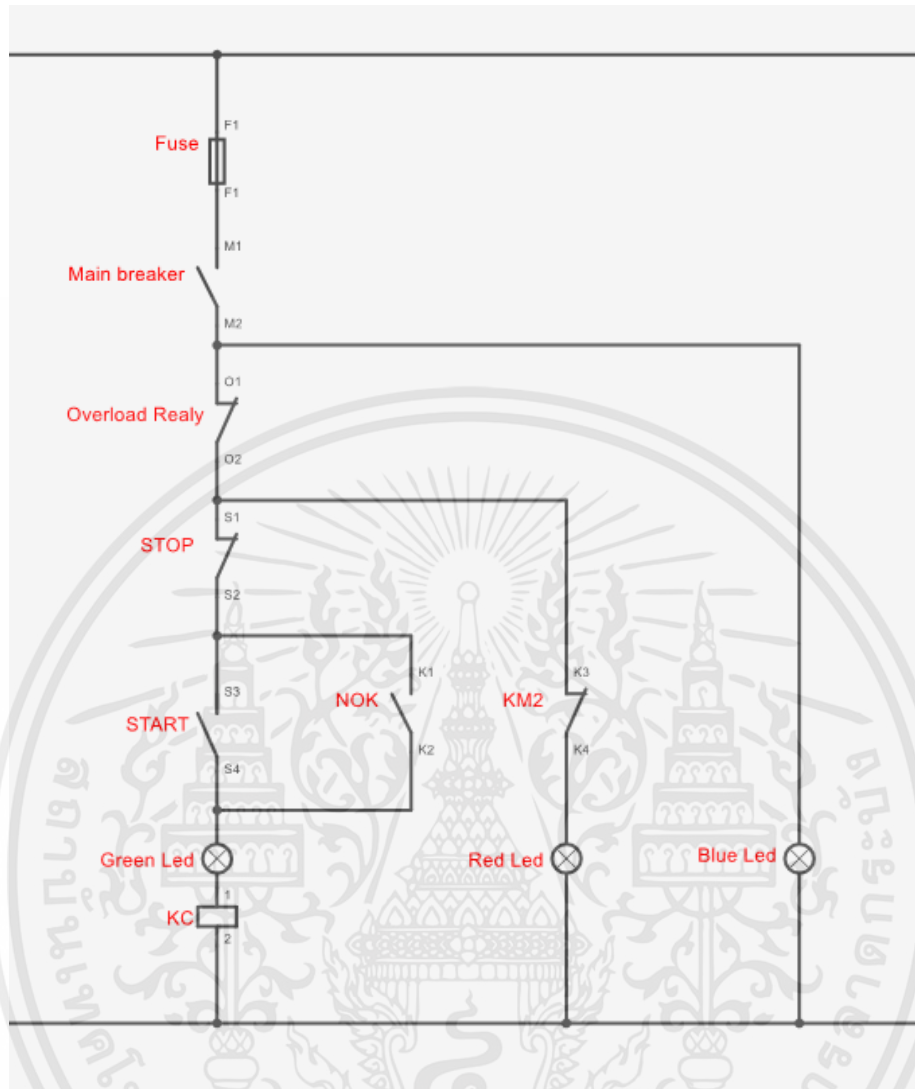
รูปที่ 3.10 แบบหน้าตู้ควบคุมปั้มน้ำ

จากรูปที่ 3.10 จะประกอบไปด้วยหลอดไฟแอลอีดี (Light Emitting Diode Lamp: LED Lamp) สำหรับไฟ 220 โวลต์จำนวน 3 ตัวโดยที่หลอดสีเขียวใช้แท็ก (Green_LED) เป็นหลอดที่ใช้แสดงสถานะเมื่อปั้มนำงาน สีแดงใช้แท็ก (Red_LED) จะแสดงเมื่อปั้มนำไม่ได้ทำงานอยู่ และสีของหลอดเงินใช้แท็ก (Blue_LED) จะแสดงเมื่อมีไฟเลี้ยงอุปกรณ์ภายในตู้ควบคุม นอกจากนั้นจะเป็นสวิตช์ปุ่มกด 2 ตัวสำหรับการควบคุมการเปิด/ปิดของปั้มนำโดยที่ปุ่มสีเขียวจะสั่งให้ปั้มนำทำงาน และสีแดงจะให้ปั้มนำหยุดทำงานโดยทั้งสีของปุ่มกดและแอลอีดีจะถูกกำหนดดังตารางที่ 3.3

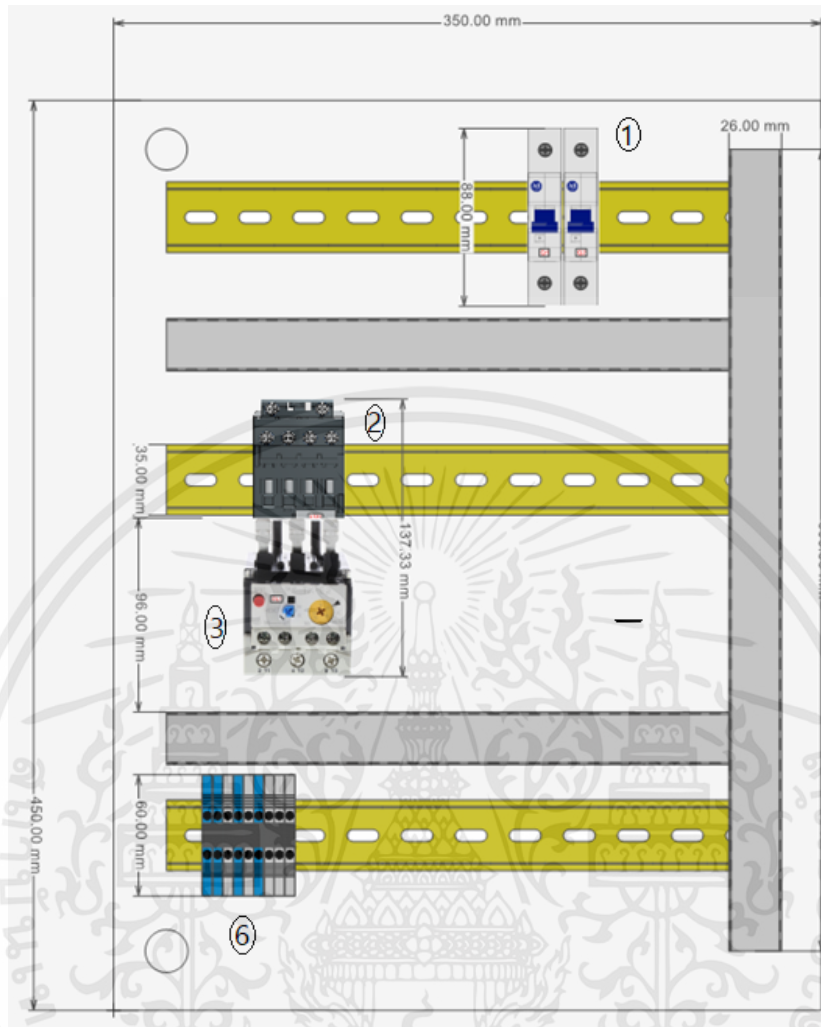
ตารางที่ 3.4 ความหมายของสีของสัญญาณไฟ

แท็ก	อุปกรณ์	สี	คำอธิบาย
Start_Button	Push Button Switch	เขียว	ปุ่มเปิดการทำงานของปั๊ม
Stop_Button	Push Button Switch	แดง	ปุ่มหยุดการทำงานของปั๊ม
Green_LED	LED Lamp 220V	เขียว	ไฟแสดงผลสถานะ “ปั๊มกำลังทำงาน”
Red_LED	LED Lamp 220V	แดง	ไฟแสดงผลสถานะ “ปั๊มหยุดทำงาน”
Blue_LED	LED Lamp 220V	น้ำเงิน	ไฟแสดงผลสถานะ “ตู้ควบคุมมีไฟเลี้ยง”

เมื่อไฟฟ้าไหลเข้าวงจรจะผ่านแอลอีดีสีของแหล่งเงินที่ทำหน้าที่เป็นตัวบ่งบอกว่าไฟฟ้าได้เข้าไปสู่ระบบแล้ว ซึ่งจะจัดวางไว้ก่อนเบรกเกอร์ (Breaker) ทำให้จะติดเสมอต่อให้จะไม่สับไฟขึ้นก็ตามเพื่อเป็นตัวบ่งบอกว่ามีไฟฟ้า ถัดมาไฟฟ้าจะไหลเข้าสู่เบรกเกอร์หลัก (Main Breaker) โดยทำหน้าที่เป็นตัวเปิด-ปิดไฟเลี้ยงระบบซึ่งหลังจากนั้น จะเข้าสู่โอเวอร์โหลดรีเลย์ (Overload Relay) โดยมีหน้าที่ตัดไฟเมื่อเกิดกระแสเกินเพื่อความปลอดภัย ถัดมาจะเป็นวงจรควบคุมปั๊มน้ำแบบเปิด/ปิดโดยใช้วงจรอินเตอร์ล๊อค (Interlock) ในการทำงานของฟังก์ชันเปิด/ปิด กรณีที่เปิดเครื่องขึ้นมาปั๊มน้ำจะอยู่ในสถานะหยุดโดย Red_LED จะติดเมื่อเปิดการทำงานโดยใช้ Start_Button ตัววงจรอินเตอร์ล๊อคจะทำงาน และเนื่องจากปุ่มเปิด/ปิดเป็นปุ่มกด (Push Button Switch) เมื่อกด Stop_Button ไฟจะหยุดเลี้ยงแมกเนติกคอนแทกเตอร์ (Magnetic Contractor) ซึ่งเป็นตัวควบคุมไฟเข้าปั๊มด้วยทำให้เมื่อมีไฟเลี้ยงส่งผลให้ปั๊มหยุดทำงาน หากอ้างอิงจากการออกแบบดังกล่าวจะสามารถออกแบบวงจรควบคุมและอุปกรณ์ ภายในตู้ควบคุมได้ดังรูปที่ 3.11 ที่อธิบายการทำงานของวงจะและรูปที่ 3.12 ที่อธิบายการติดตั้งของ อุปกรณ์ต่าง ๆ ภายในตู้ไฟ

รูปที่ 3.11 วงจรควบคุมปั้มน้ำ

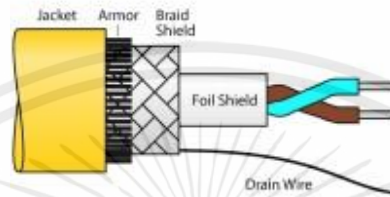

รูปที่ 3.12 แบบภายในตู้ควบคุมบ่มน้ำ

3.7.2 กล่องเชื่อมต่อสาย

ในฟาว์นเดชันฟิลด์บัสบัสนั้นกล่องเชื่อมต่อสาย หมายถึงอุปกรณ์ที่ใช้เชื่อมต่อหรือเชื่อมต่อสายสัญญาณระหว่างอุปกรณ์และเครือข่ายฟาว์นเดชันฟิลด์บัสซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น ตัวต้านทาน (Termination Resistor), สายสัญญาณ (Signal Cable), ขั้วต่อสาย (Cable Connector) เป็นต้น กล่องเชื่อมต่อสายทำหน้าที่เป็นจุดเชื่อมต่อหลักของสายสัญญาณที่เชื่อมต่ออุปกรณ์สื่อสารกับฟาว์นเดชันฟิลด์บัสและรองรับการเชื่อมต่อและปล่อยสายสัญญาณระหว่างอุปกรณ์ต่าง ๆ ในระบบ อีกทั้งยังช่วยในการจัดการตัวต้านทานและส่วนต่อด้านการชำระไฟฟ้าสถิตภายในตัวเอง เพื่อให้สามารถเชื่อมต่อและทำงานร่วมกับเครือข่ายฟาว์นเดชันฟิลด์บัสได้อย่างมีประสิทธิภาพและเสถียรภาพ กล่องเชื่อมต่อสายมักถูกติดตั้งในพื้นที่หลังของรางสายสัญญาณและมีหลาย

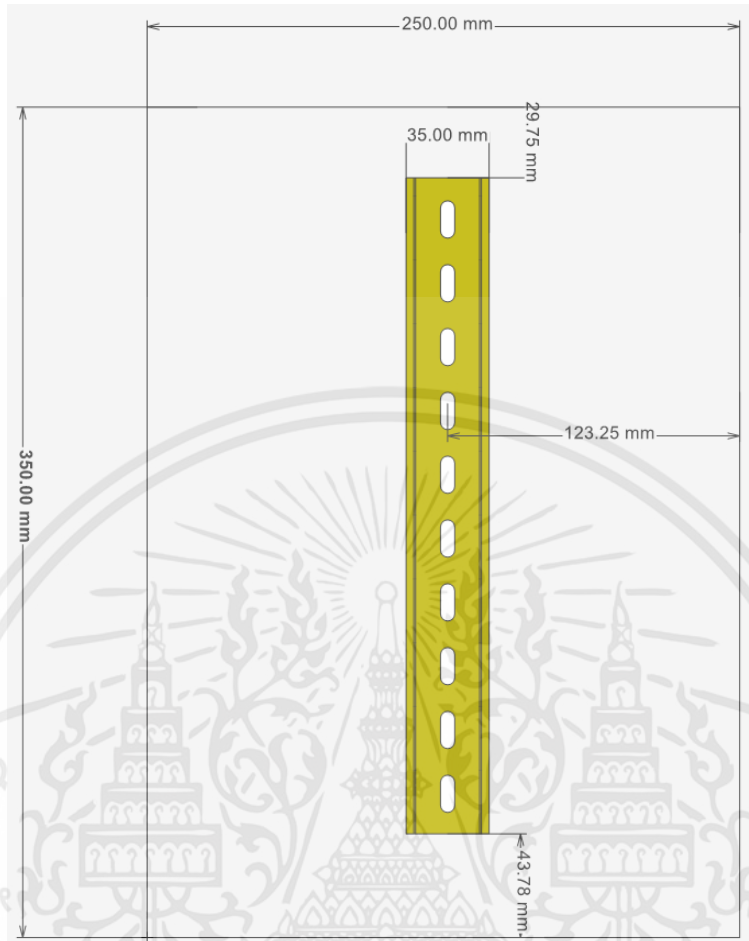
รูปแบบตามความต้องการแต่ละรูปแบบจะมีจำนวนและประเภทของขั้วต่อสายสัญญาณที่แตกต่างกัน ซึ่งจะเป็นไปตามความต้องการในการเชื่อมต่อและสื่อสารระหว่างอุปกรณ์ต่าง ๆ ในฟาว์นเดชันฟิลด์บัส ดังนั้นกล่องเชื่อมสายจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญในฟาว์นเดชันฟิลด์บัส การสื่อสารระหว่างอุปกรณ์สื่อสารและเครือข่ายฟาว์นเดชันฟิลด์บัสทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเสถียร

รูปที่ 3.13 สายสัญญาณของฟาว์นเดชันฟิลด์บัส [10]

จากรูปที่ 3.13 ซึ่งเป็นรูปสายสัญญาณทั่วไปที่ใช้ในฟาว์นเดชันฟิลด์บัสจะสังเกตว่าจะประกอบไปด้วยหลายชั้นด้วยกันซึ่งแตกต่างจากสายไฟปกติเพราะสำหรับระบบการสื่อสารในอุตสาหกรรมนั้นจะต้องสื่อสารผ่านสัญญาณแม่เหล็กไฟฟ้าที่รบกวนอุปกรณ์อยู่เสมอการออกแบบสายสัญญาณให้มีฉนวนห่อหุ้มก็เพื่อลดผลกระทบจากสัญญาณรบกวนเหล่านั้นเพื่อให้การส่งสัญญาณเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและข้อมูลที่สื่อสารกันจะไม่ถูกรบกวน

ซึ่งสำหรับตู้ที่ใช้ติดตั้งกล่องเชื่อมสายจะเป็นตู้ไฟขนาด กว้าง x สูง ที่ 250 x 350 มิลลิเมตร โดยที่จะมีแผงสำหรับติดตั้งอุปกรณ์สำหรับการเชื่อมต่อฟาว์นเดชันฟิลด์บัสกับห้องควบคุมซึ่งสำหรับตัวเชื่อมต่อนั้นจะใช้ MegaBlock F259 ในการเชื่อมต่อระหว่างตัวอุปกรณ์ทั้งหมดสู่ตัวห้องควบคุมที่เชื่อมต่อกับดีซีเอสยูโดยแบบของรางไฟที่ใช้ติดตั้งสามารถดูได้จากรูปที่ 3.14

รูปที่ 3.14 แบบกล่องเชื่อมสาย

3.8 อุปกรณ์ที่ระดับฟิลด์ที่ติดตั้งในแพลนต์โมเดล

สำหรับหัวข้อย่อยนี้จะเป็นการอธิบายหน้าที่และหลักการทำงานรวมถึงหลักการติดตั้งของอุปกรณ์แต่ละตัวที่ติดตั้งในแพลนต์โมเดล

3.8.1. ทรานสมิตเตอร์ รุ่น Rosemount 3051 [11]

รูปที่ 3.15 ทรานสมิตเตอร์รุ่น Rosemount 3051 [11]

ผู้ผลิต : Rosemount

ทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่าง

หลักการทำงานของทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่าง ดังรูปที่ 3.15 เป็นอุปกรณ์วัดความดันแตกต่าง (Differential Pressure) ที่ใช้ในการวัดและส่งสัญญาณความดันต่าง ๆ ในระบบท่อ โดยมักใช้ร่วมกับแผ่นออริฟิสเพื่อวัดการไหลของของเหลวหรือก๊าซที่ผ่านผ่านท่อ เมื่อใช้ร่วมกับแผ่นออริฟิสโดยทั่วไปจะมีการติดตั้งทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่างในท่อหรือท่อของเหลวที่เชื่อมต่อกับแผ่นออริฟิสซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่มีรูเล็ก ๆ ที่แบ่งส่วนการไหลของสารผ่านผ่านแผ่นออริฟิส และจัดสร้างความต่างความดันระหว่างด้านหน้าและด้านหลังของแผ่นออริฟิสซึ่งเป็นตัวแบ่งช่องว่างเพื่อวัดความต่างของความดันตรงนี้ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงความต่างของความดันระหว่างด้านหน้าและด้านหลังของแผ่นออริฟิสแล้วทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่าง จะรับแรงดันนี้และแปลงเป็นสัญญาณไฟฟ้าที่สอดคล้องกับความต่างของความดัน ซึ่งสามารถอ่านและแสดงผลในรูปแบบอื่น ๆ ได้ เช่น สัญญาณกระแสไฟฟ้า (Current Signal) หรือสัญญาณแรงดันไฟฟ้า (Voltage Signal) ที่สามารถนำไปใช้ในการควบคุมกระบวนการหรือวัดความดันต่าง ๆ ในระบบได้โดยเริ่มต้นจากการนำเข้ามาของแรงดันเข้าสู่ตัวอุปกรณ์ โดยทั่วไปแล้วจะมีช่องรับแรงดันสองทาง (Pressure Ports) ที่เชื่อมต่อกับระบบท่อหรืออุปกรณ์ที่ต้องการวัด ซึ่ง

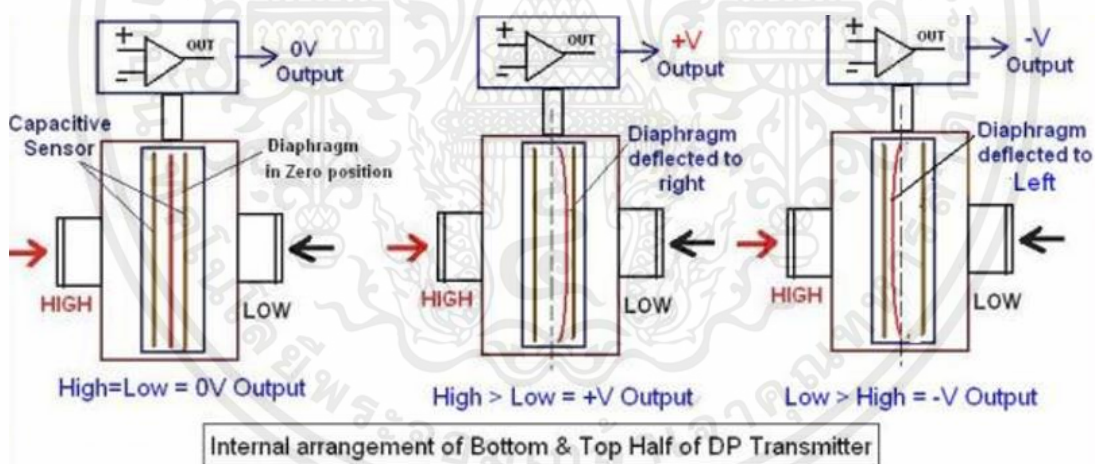
แรงดันจะส่งผ่านทางช่องทางในตัวอุปกรณ์ไปยังเซนเซอร์ภายในเซนเซอร์ที่ใช้ในทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่าง มีโครงสร้างเป็นหนึ่งในสองแบบคือ

1. แแถบโลหะ

แถบโลหะ (Bourdon Tube) เป็นท่อที่มีรูปร่างเป็นพินคัม และถูกเชื่อมต่อกับทางนำแรงดัน โดยเมื่อแรงดันส่งผ่านทางท่อ จะทำให้เกิดการบิดเบือนและย่อตัวของแถบหุ้ม ซึ่งเซนเซอร์ใช้การวัดการบิดเบือนนี้เพื่อแปลงเป็นสัญญาณไฟฟ้า

2. Diaphragm

แผ่นไดอะแฟรม (Diaphragm) จะเป็นแผ่นบางที่รับแรงดันจากทางนำ โดยแผ่นดิสก์จะงอเบาและเกิดการเคลื่อนที่เล็กน้อยเมื่อมีแรงดันประกอบอยู่ แผ่นดิสก์จะถูกเชื่อมต่อกับเซนเซอร์ที่สามารถแปลงเคลื่อนที่เล็กน้อยเป็นสัญญาณไฟฟ้าได้ เมื่อแรงดันถูกแปลงเป็นสัญญาณไฟฟ้าภายในเซนเซอร์ สัญญาณไฟฟ้าจะถูกส่งไปยังวงจรอิเล็กทรอนิกส์ภายใน เพื่อประมวลผลและแปลงสัญญาณให้เป็นรูปแบบที่เหมาะสม เช่น สัญญาณกระแส 4-20 mA หรือสัญญาณแบบดิจิทัล เป็นต้น สุดท้ายจะส่งสัญญาณไฟฟ้าที่แปลงมาให้กับอุปกรณ์รับสัญญาณ (Receiver) เพื่อนำไปใช้ในการแสดงผลหรือประมวลผลเพื่อให้ผู้ใช้งานเข้าใจและใช้งานได้อย่างเหมาะสม

รูปที่ 3.16 หลักการทำงานของทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่าง [11]

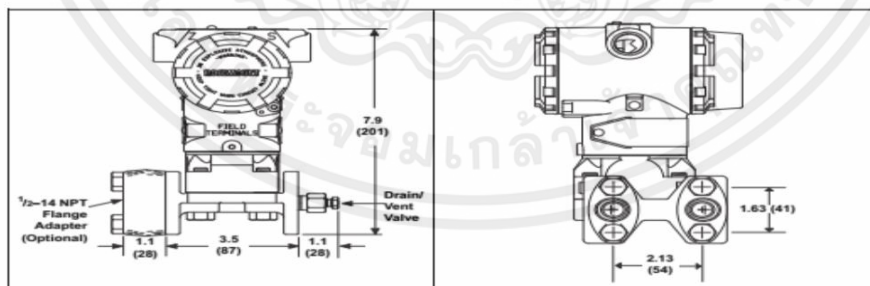
ซึ่งการใช้งานทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่างสำหรับแพลนต์โมเดลนี้จะเป็นการแบ่งเป็น 2 หน้าก็คือ

1. การวัดระดับของเหลวโดยใช้ LIT_301 ซึ่งใช้ความดันแตกต่างจากสายวัดที่ต่อตรงเข้ากับถังน้ำอะคลีริกทรงกระบอกโดยระดับการติดตั้งจะอยู่ต่ำกว่าตัวถังเพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อการวัดความดันแตกต่างตามระเบียบ

การติดตั้งอ้างอิงจากคู่มือของ Rosemount 3051 [11] โดยจะใช้ฟาว์นเดชันฟิลด์บัสในการส่งสัญญาณไปยัง ดีซีเอสซึ่งสำหรับหลักการควบคุมนั้นจะใช้การควบคุมแบบพีไอดี โดยตัวเซนเซอร์วัดระดับของเหลวตัวนี้จะทำหน้าที่เป็น PV (Primary Variable) ที่ต้องการจะควบคุม

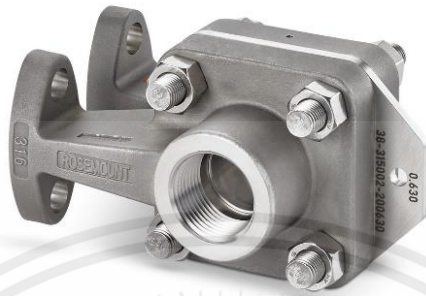
2. การวัดอัตราการไหลโดยใช้ FIT_301 ใช้ความดันแตกต่างวัดจากแผ่นออริฟิสที่ติดตั้งเข้ากับท่อพีวีซี บริเวณถัดจาก LCV_301 ซึ่งจำเป็นต้องดูทิศทางของแผ่นออริฟิสและตำแหน่งการติดตั้งของตัวทรานสมิตเตอร์ให้อยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้องตามหลักการติดตั้ง และสามารถอ่านค่าได้จากสายตากรณีผู้ใช้งานต้องเข้าไปใช้งานในแพลนต์โมเดลอีกด้วย สำหรับการควบคุมจะใช้การควบคุมผ่านดีซีเอส โดย FIT_301 จะมีความสำคัญในกรณีที่วัดแบบคาสเคด (Cascade) เนื่องจากทำหน้าที่เป็นตัวควบคุมตัวที่สอง (Secondary Controller) สำหรับการควบคุมระดับของเหลวเพื่อการตอบสนองที่รวดเร็วกว่าสำหรับการเปลี่ยนแปลงของอัตราการไหลหรือระดับของเหลว

โดยในการที่จะนำอุปกรณ์นี้เข้ามาติดตั้งในแพลนต์โมเดลนั้นจะต้องคำนึงถึงปัจจัยหลายอย่างเช่น ความเข้ากันได้กับระบบควบคุมโดยใช้การส่งสัญญาณของฟาว์นเดชันฟิลด์บัส สเปกของอุปกรณ์ที่สามารถรองรับแรงดันที่สามารถวัดได้ไหม หรือขนาดของตัวอุปกรณ์ว่ามีความเหมาะสมพอที่จะนำมาติดตั้งในแพลนต์โมเดลหรือไม่ โดยสำหรับสเปกของตัวอุปกรณ์นั้นจะอ้างอิงจากตัวคู่มือของ Rosemount 3051 [11] นั้นจะสามารถรับแรงดันได้ 2000 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว ซึ่งในกรณีนี้จะต้องดูที่แผ่นออริฟิส ว่าสามารถรับความเร็วของกระแสของเหลวภายในระบบได้ไหมควบคู่กันไปด้วย สำหรับรุ่น Rosemount 3051 ที่นำมาใช้นั้นจะมีขนาด กว้าง x ยาว x สูง อยู่ที่ 201 x 87 x 54 มิลลิเมตร โดยอ้างอิงจากคู่มือจากทาง Rosemount ดังรูปที่ 3.17 ทำให้ได้อัตราส่วนของตัว Rosemount 3051 เพื่อนำไปใส่ในซอฟต์แวร์ SOLIDWORKS สำหรับการออกแบบโมเดลสามมิติ

รูปที่ 3.17 ขนาดของทรานสมิตเตอร์ รุ่น Rosemount 3051 [11]

3.8.2 แผ่นออริฟิส รุ่น Rosemount 1195 [12]

รูปที่ 3.18 Rosemount 1195 [12]

ผู้ผลิต : Rosemount

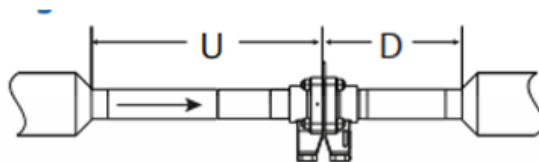
แผ่นออริฟิส

หน้าที่และหลักการทำงานของแผ่นออริฟิส (Orifice Plate) เป็นอุปกรณ์ที่มีลักษณะเป็นแผ่นแบ่งส่วนการไหลของสารที่ผ่านท่อหรือท่อของเหลวโดยหลักการทำงานของแผ่นออริฟิส คือ การใช้ความต่างความดันระหว่างด้านหน้าและด้านหลังของแผ่นออริฟิส เพื่อใช้ในการวัดความดันแตกต่าง เมื่อสารไหลผ่านแผ่นออริฟิส แผ่นวัดจะทำให้เกิดการเกิดแรงต้านทานของสารเนื่องจากการขยายพื้นที่ในช่องว่างข้างหลังแผ่นวัด ซึ่งจะทำให้เกิดความต่างความดันระหว่างด้านหน้าและด้านหลังของแผ่นออริฟิส โดยความต่างความดันนี้เกิดจากการเรียกคืนความดันของสารให้สมดุลกับการกลับไปยังความดันก่อนหน้าการผ่านแผ่นออริฟิส

ดังรูปที่ 3.18 สังเกตว่าแผ่นออริฟิส มีทางเข้า 2 ด้านสำหรับการวัดทั้งนี้เพื่อการวัดความต่างความดันระหว่างด้านหน้าและด้านหลังของแผ่นออริฟิสจะเป็นจุดสำหรับการที่ทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่างจะวัดและตรวจจับความต่างนี้ โดยทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่างจะอ่านความต่างความดันและแปลงเป็นสัญญาณไฟฟ้าที่สอดคล้องกับความต่างนี้ จากนั้นสัญญาณไฟฟ้านี้สามารถนำไปใช้ในการควบคุมกระบวนการหรือวัดความดันต่าง ๆ ในระบบได้

สำหรับแผ่นออริฟิสนั้นจะไม่นับว่าเป็นอุปกรณ์หลักแต่นับเป็นอุปกรณ์เสริมสำหรับการวัดอัตราการไหลด้วย FIT_301 โดยตัวแผ่นออริฟิสนั้นจะไม่ต้องเชื่อมเข้ากับดีซีเอสเหมือนกันกับอุปกรณ์ที่เหลือ แต่สิ่งที่เป็นความท้าทายสำหรับการใช้งานคือ ตำแหน่งการติดตั้งที่หากติดตั้งผิดไปจากระยะขั้นต่ำตามที่คู่มือกำหนดโดยอ้างอิงจาก

คู่มือของ Rosemount 1195 [12] จะทำให้การวัดเกิดการคลาดเคลื่อนไปมากเนื่องจากกระแสของเหลวแบบไม่เป็นระเบียบ จะทำให้ความดันระหว่างก่อนและหลังออกจากแผ่นออริฟิสเกิดความคลาดเคลื่อนโดยระยะขั้นต่ำนั้นจะสามารถดูได้จากรูปที่ 3.19

$\beta^{(1)}$	Upstream (U)						Downstream (D)
	Figure 2-1	Figure 2-2	Figure 2-3	Figure 2-4	Figure 2-5	Figure 2-6	Figures 2-1 through 2-6 ⁽²⁾
0.20	20	24	25	30	22	22	10
0.40		25	27	31			
0.50		25	28	33	23	23	
0.60		27	31	37	25	25	
0.70	23	32	35	42	28	28	
0.75	25	35	38	45	30	30	

รูปที่ 3.19 ระยะการติดตั้งขั้นต่ำของแผ่นออริฟิส

ซึ่งกรณีที่ต้องใช้จะเป็นกรณีที่ใช้ท่อลดขนาด (Reducer) หรือการลดขนาดของท่อก่อนที่จะเข้าสู่แผ่นออริฟิส ทั้งนี้เพราะการออกแบบได้ติดตั้งไว้ใกล้กับวาล์วที่มีขนาดของท่ออยู่ที่ 1 นิ้ว แต่ท่อขาออกนั้นจะเป็นขนาด 1/2 นิ้วซึ่งเปรียบเสมือนการลดขนาดของท่อนั้นเอง นอกจากระยะการติดตั้งแล้วข้อมูลสำคัญของแผ่นออริฟิสอีกอย่างคือสเปกของอุปกรณ์ว่ามีความสามารถในการรองรับอัตราการไหลได้มากที่สุดเท่าไรซึ่งอ้างอิงจากแท็กของอุปกรณ์ตัว Rosemount 1195 สามารถรับแรงดันได้ 1500 แรงปอนด์ต่อตารางนิ้ว และทนอุณหภูมิได้สูงสุด 450 องศาฟาเรนไฮต์

3.8.3 ปั้มน้ำ รุ่น CPm-130 [13,14]

รูปที่ 3.20 ปั้มน้ำ รุ่น CPm-130 [13]

ผู้ผลิต Pedrollo

ปั้มน้ำหอยโข่ง [14]

ปั้มน้ำหอยโข่ง (Centrifugal Pump) ดังรูปที่ 3.20 เป็นปั้มน้ำประเภทนี้นิยมใช้อย่างแพร่หลายในการสูบของเหลว นม สารหล่อลื่น สารละลายเคมี วัสดุทางการแพทย์ที่ใช้ในการแปรรูป เป็นต้น มีประสิทธิภาพในการสูบสูงถึง 90 % และยังให้ทำงานที่ระดับความดันสูงได้ ชิ้นส่วนที่หมุนอยู่ภายในเรือนปั้มเรียกว่าโรเตอร์ (Rotor) หรือใบพัด (Impeller) จะเป็นตัวทำให้เกิดการขับเคลื่อนของไหล ตัวแพร่กระจายของเหลว (Diffuser) เป็นส่วนที่อยู่กับที่ทำหน้าที่ในการเปลี่ยนเสดความเร็ว (Velocity Head) เป็นความดันสถิต (Static Pressure) ของไหลที่ถูกสูบจะไหลผ่านเข้าสู่ช่องทางเข้าซึ่งขนานกับแกนเพลแล้วถูกเหวี่ยงออกไปตามแนวรัศมีของใบพัดหรือโรเตอร์ (Rotor)

กลไกการส่งผ่านพลังงานในโรเตอร์หรือใบพัด เป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงโมเมนตัม (Momentum) ของไหล ก่อให้เกิดความแตกต่างความดันภายในระบบทำให้เกิดการไหลในแนวเส้นรอบวง (Tangential Flow) เป็นผลให้เกิดแรงเหวี่ยงหนีศูนย์กลาง (Centrifugal Force) ทำให้เกิดการไหลจากจุดศูนย์กลางของใบพัดของใบพัดออกไปสู่แนวเส้นรอบวงทุกทิศทางออกไปทางท่อส่ง ดังนั้น ของไหลที่ถูกขับเคลื่อนออกมาก็จะมีทิศทางไหลที่เกิดจากผลรวมของแรงทั้งสองโดยตัวปั้ม Cpm-130 นี้้นเป็นปั้มที่สามารถทำอัตราการไหลได้สูงสุด 90 ลิตรต่อนาทีและมีขนาดท่อขนาด 1 นิ้ว โดยลักษณะของปั้มจะสังเกตได้จากรูปที่ 3.20

3.8.4 วาล์วควบคุม รุ่น Masonilan Dresser 35-35212 [15,16]

รูปที่ 3.21 Masonelilan Dresser 35-35212 [15]

ผู้ผลิต : Masonilan Dresser

วาล์วควบคุม [16]

หน้าที่และหลักการทำงานของวาล์วควบคุม (Control Valve) ดังรูปที่ 3.21 เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการควบคุมการไหลของสารหรือของเหลวในระบบซึ่งในการออกแบบครั้งนี้เป็นวาล์วควบคุม ที่ใช้แรงลม (pneumatic) เป็นตัวขับเคลื่อนสำหรับการเปิดหรือปิด หลักการทำงานของวาล์วควบคุมสามารถอธิบายได้ดังนี้

1. เมื่อมีการปรับเปลี่ยนค่าความต้องการในระบบ (เช่น การปรับความดันหรือการไหล) สัญญาณนี้จะถูกส่งไปยังวาล์วควบคุมโดยใช้สัญญาณลม ซึ่งสัญญาณลมนี้อาจเป็นค่าความดันที่ควบคุมอยู่ในช่วงที่กำหนด ซึ่งเป็นค่ามาตรฐานที่ใช้ในระบบการควบคุมสัญญาณลม มักใช้ลมอัตราต่ำและความดันต่ำสำหรับป้องกันการทำลายระบบหรืออุปกรณ์

2. สัญญาณลมที่เข้าถึงวาล์วควบคุมจะทำงานกับอุปกรณ์ที่เรียกว่า ตัวกระตุ้น (Actuator) เพื่อควบคุมการเปิดหรือปิดของวาล์ว สัญญาณลมจะทำให้เกิดแรงบิด (Torque) หรือแรงดันของวาล์วที่มากพอที่จะเคลื่อนที่ได้ ตัวกระตุ้นที่ใช้มากที่สุดในวาล์วควบคุมที่ใช้สัญญาณลม คือ แผ่นไดอะแฟรมตัวกระตุ้นแบบลม (Pneumatic Diaphragm Actuator) ซึ่งมีหลักการทำงานโดยใช้ลมอัดบรรจุในห้องพัฒนาและห้องควบคุมความดัน

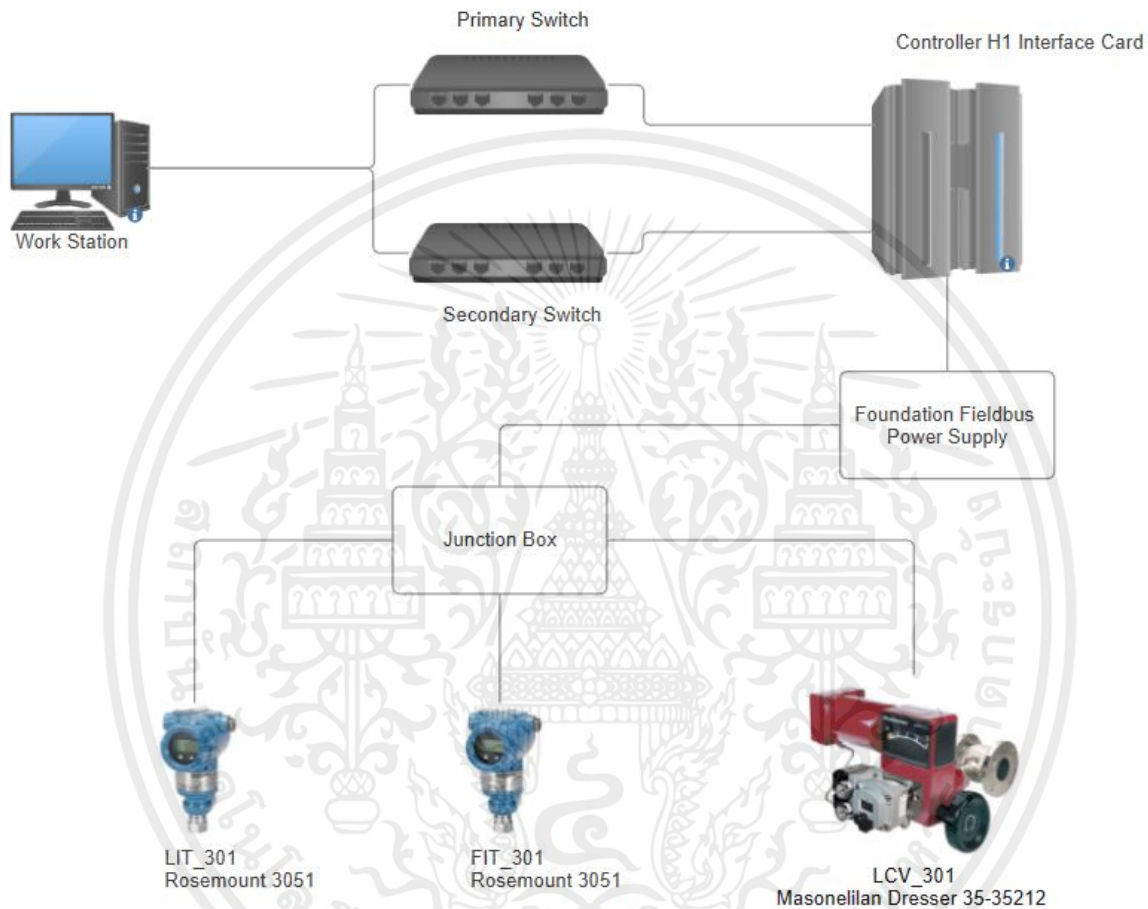
3. เมื่อกวาล์วเปิดหรือปิดโดยตัวกระตุ้นการไหลของสารหรือของเหลวจะถูกควบคุมได้ โดยวาล์วจะมีส่วนที่เคลื่อนที่ภายในห้องควบคุมเพื่อเปิดหรือปิดทางไหลของสาร อาจมีรูปแบบวาล์วที่ใช้สำหรับควบคุมการไหลแบบเปิด/ปิดหรือวาล์วที่สามารถควบคุมการไหลในระดับที่ต้องการได้โดยการปรับค่าความดันในสัญญาณลมจะทำให้วาล์วเคลื่อนที่และปรับเปลี่ยนการไหลของสารตามที่ต้องการ

ในการเลือกวาล์วที่เหมาะสมนั้นสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงดังต่อไปนี้ คือ ขนาดของตัววาล์วว่ามีความเหมาะสมในการติดตั้งใหม่ ค่าสัมประสิทธิ์การไหลของวาล์วหรือก็คือค่าปริมาณของเหลวในหน่วยแกลลอนที่ไหลผ่านวาล์วต่อ 1 นาทีซึ่งจำเป็นสำหรับกะปริมาณของเหลวที่จะไหลผ่านตัววาล์ว ซึ่งตัวของ Masonelilan Dresser 35-35212 นั้นมีค่าสัมประสิทธิ์การไหลของวาล์วอยู่ที่ 14 และขนาดของตัววาล์วมีความกว้าง x ยาว x สูง อยู่ที่ 210 x 240 x 125 มิลลิเมตร ซึ่งสามารถติดตั้งบนโครงจัดสร้างที่ออกแบบมาได้

3.9 แผงผังเครือข่าย

เพื่อที่จะให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจในระบบการสั่งการของดีซีเอสผู้จัดทำ จะใช้สิ่งที่เรียกว่าแผงผังเครือข่าย (Network Diagram) สำหรับการแสดงลำดับชั้นของอุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งสามารถแสดงได้ดังรูปที่ 3.22

รูปที่ 3.22 แผงผังเครือข่ายระบบควบคุมของเหลว

จากแผงผังจะสามารถแยกเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนที่อยู่บนห้องควบคุมซึ่งจะประกอบไปด้วยอุปกรณ์ตั้งแต่ Workstation ที่ทำหน้าที่เป็นตัวควบคุมโดยผู้ควบคุม ไปจนถึง Power Supply และอีกส่วนหนึ่งคือส่วนที่อยู่ในสนามคือ ตั้งแต่กล่องเชื่อมสายไปจนถึง อุปกรณ์แต่ละตัวซึ่งประกอบไปด้วย LIT_301 สำหรับการดูระดับของเหลวในถัง FIT_301 สำหรับการดูอัตราการไหลของของเหลวในท่อ และสุดท้ายคือ LCV_301 สำหรับการควบคุมระดับ

ของเหลวในถังซึ่งอุปกรณ์ทั้งสามตัวจะต่อกับกล่องเชื่อมสายในลักษณะที่เรียกว่าการเชื่อมต่อแบบต้นไม้ (Tree Topology) ซึ่งเป็นลักษณะกระจายออกเป็นหลาย ๆ อุปกรณ์

3.10 การจัดสร้างแพลนต์โมเดล

สำหรับหัวข้อนี้จะเป็นการอธิบายขั้นตอนการประกอบแพลนต์โมเดลโดยนำชิ้นส่วนและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ ออกแบบไว้มาประกอบเข้าด้วยกันโดยอ้างอิงจากโมเดลที่ออกแบบไว้โดยรายชื่อของชิ้นส่วนและอุปกรณ์ทั้งหมดจะ เป็นไปตามตารางดังตารางที่ 3.5

ตารางที่ 3.5 รายการสิ่งของที่ต้องใช้ประกอบแพลนต์โมเดล

หมายเลข	จำนวน	รายละเอียด	ความยาว (มิลลิเมตร)
1	6	อลูมิเนียมโปรไฟล์ขนาด 40x40 มิลลิเมตร	580
2	5	อลูมิเนียมโปรไฟล์ขนาด 40x40 มิลลิเมตร	680
3	10	อลูมิเนียมโปรไฟล์ขนาด 40x40 มิลลิเมตร	800
4	56	ข้อต่อมุม 90 องศา	-
5	10	แผ่นปิดมุม	-
6	4	ล้อยกระดับ	-
7	9	ข้อต่อพีวีซีขนาด 1 นิ้ว มุม 90 องศา	-
8	1	พีวีซีขนาด 1 นิ้ว	5000
9	3	วาล์วมือขนาด 1 นิ้ว	-
10	1	วาล์วปลดปล่อยแรงดัน	-
11	2	ฐานวางหน้าแปลน	-
12	1	เบรกเกอร์	-
13	1	แมกเตติกคอนแทรกเตอร์	-
14	1	โอเวอร์โวลต์รีเลย์	-
15	4	ล้อสำหรับอลูมิเนียมโพลีไฟล์	-
16	8	ข้อต่อแบบแผ่น	-

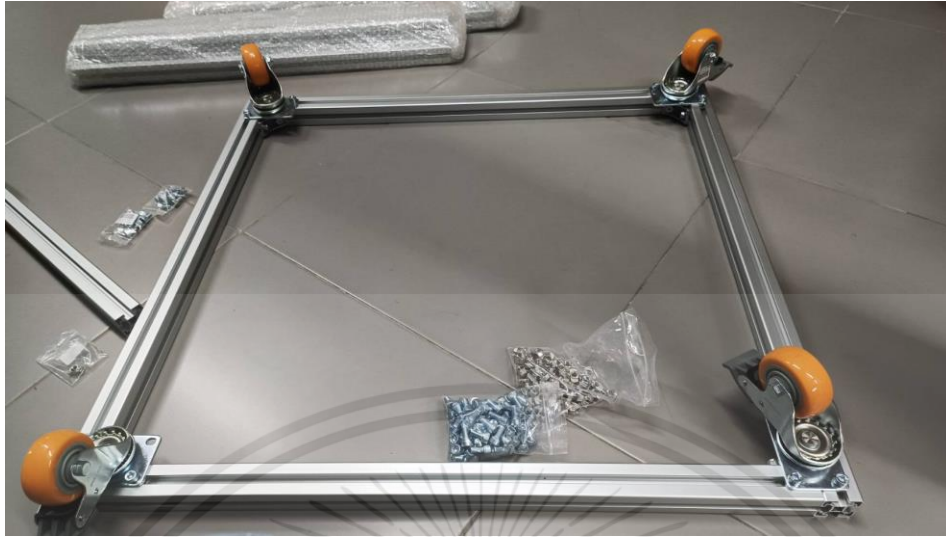
3.10.1 การประกอบชิ้นงานส่วนโครงอลูมิเนียมโปรไฟล์

รูปที่ 3.23 ชิ้นส่วนที่ใช้ในการประกอบฐาน

จากรูปที่ 3.23 นั้นเป็นรายละเอียดของอุปกรณ์และวัสดุต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการจัดสร้างฐานสำหรับการติดตั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ เริ่มจากการสั่งของมาจากร้านค้าตามจำนวนที่ออกแบบไว้ซึ่งประกอบไปด้วย

1. อลูมิเนียมโปรไฟล์ขนาด 40×40 มิลลิเมตร
2. ล้อสำหรับติดกับอลูมิเนียมโปรไฟล์จำนวน 4 ชิ้น
3. ข้อต่อสำหรับติดตั้งกับอลูมิเนียมโปรไฟล์จำนวน 56 ชิ้น
4. สกรู M8
5. ข้อต่อแบบแผ่นจำนวน 8 ชิ้น สำหรับติดตั้งกับอลูมิเนียมโปรไฟล์

รูปที่ 3.24 การประกอบฐานรับของเหลวหนัก

จากรูปที่ 3.24 ส่วนของฐานจะประกอบไปด้วยล้อยจำนวน 4 ชิ้น ทำให้สามารถเคลื่อนที่ได้สะดวก รวมถึงมีเบรกทำให้ชิ้นงานสามารถตั้งอยู่กับที่ได้ ซึ่งทั้งหมดใช้ยึดกันโดยสกรู M8

3.10.2 การติดตั้งแผ่นออร์ฟิส

การติดตั้งแผ่นออร์ฟิสเป็นกระบวนการที่ต้องทำอย่างรอบคอบและถูกต้องเพื่อให้การวัดอัตราการไหลเป็นไปอย่างแม่นยำและเชื่อถือได้ ดังนั้นในการติดตั้งแผ่นออร์ฟิสในครั้งนี้กำหนดหัวข้อที่จำเป็นต้องคิดก่อนติดตั้งตัวอุปกรณ์ ทั้งหมดดังนี้

1. เลือกตำแหน่งที่เหมาะสม

เลือกตำแหน่งที่เหมาะสมในท่อหรือที่ที่ต้องการติดตั้งแผ่นออร์ฟิสโดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมและเงื่อนไขการใช้งาน เช่น ความเร็วของอัตราการไหล การหมุนของไหล และการเกิดความแรงสูงต่อแผ่นออร์ฟิสซึ่งสิ่งนี้สามารถจัดการได้โดยติดตั้งตามระยะที่ผู้ผลิตกำหนดมาให้

2. ตรวจสอบขนาดและรูปร่าง

ตรวจสอบและตรวจวัดขนาดของท่อที่จะติดตั้งแผ่นออร์ฟิสเพื่อให้สอดคล้องกับขนาดและความเหมาะสมของแผ่นออร์ฟิสที่จะใช้

3. ตรวจสอบและทำความสะอาด

ตรวจสอบและทำความสะอาดท่อที่จะติดตั้งแผ่นออริฟิสเพื่อให้ไม่มีสิ่งแปลกปลอมหรือสิ่งสกปรกภายในท่อที่อาจส่งผลกระทบต่อการทำงานของวาล์ว

4. ติดตั้งแผ่นออริฟิส

นำแผ่นออริฟิสไปติดตั้งในท่อในตำแหน่งที่เลือกไว้ โดยใช้วิธีการที่ถูกต้องตามคำแนะนำของผู้ผลิต ปรับให้แผ่นออริฟิสติดแน่นอยู่ในท่อและแนบชิดกับท่อที่ติดตั้ง

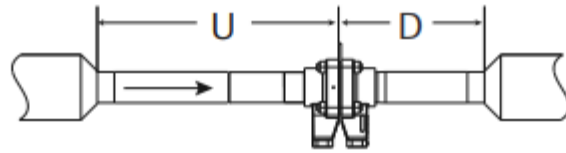
ในแพลตฟอร์มโมเดลนี้ใช้ Rosemount 1195 ที่มีขนาดของท่อที่ต้องใช้ขนาดครึ่งนิ้ว ซึ่งขนาดของท่อที่ใช้กับขาเข้าของแผ่นออริฟิสนั้นไม่ตรงกับกับขาเข้าของขนาดท่อสำหรับการลำเลียงของเหลวเข้าของ LCV_301 ทำให้ในขาออกของ LCV_301 จำเป็นต้องติดตั้งหน้าแปลน (Flange) ที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของท่อเป็นขนาด 1/2 นิ้ว เพื่อให้ตรงกับขนาดของขาเข้าของแผ่นออริฟิสโดยระยะห่างกำหนดเป็นระยะ 30 เซนติเมตร ซึ่งมากกว่าที่ขั้นต่ำในการติดตั้ง แผ่นออริฟิสเพื่อให้การวัดอัตราการไหลผ่านแผ่นออริฟิสเป็นไปอย่างแม่นยำที่สุด

รูปที่ 3.25 ตำแหน่งติดตั้งแผ่นออริฟิส

โดยระยะทั้งหมดอ้างอิงจาก Rosemount 1195 Datasheet [12] โดยใช้หลักการสำหรับกรณีที่เป็นขนาดท่อที่ใช้ลดขนาด (Reducer) ในการลดขนาดท่อจะขนาดอื่นมาเป็นครึ่งนิ้วดังรูปที่ 3.26

Figure 2-1: Reducer

(2 d to d over a length of 1.5 d to 3 d)

รูปที่ 3.26 ระยะขั้นต่ำในการติดตั้งแผ่นออริฟิส

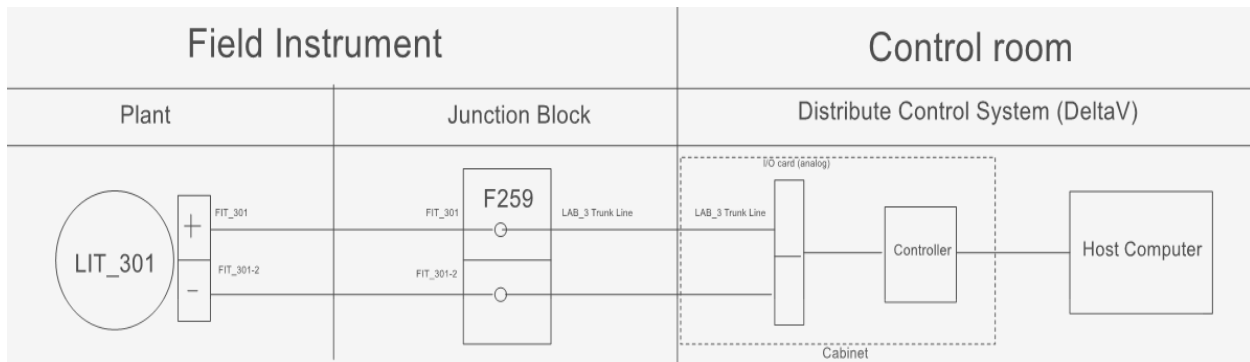
โดยความยาวของระยะ U นั้นจะเท่ากับ 20 เซนติเมตร และ D เท่ากับ 10 เซนติเมตร ในกรณีที่เส้นผ่าศูนย์กลางของท่อเป็นขนาด 1/2 นิ้ว

3.10.3 การติดตั้ง LIT_301

สำหรับการติดตั้งทรานสมิตเตอร์วัดระดับ (Level Indicator Transmitter) นั้นจะใช้ทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่างรุ่น Rosemount 3051 ติดตั้งไว้ต่ำกว่าระดับถังเก็บน้ำ เพื่อให้สามารถวัดแรงดันสถิตได้และง่ายต่อการคำนวณ Zero/ Span ซึ่งในการสอบเทียบสัญญาณ 4-20 มิลลิแอมป์ โดยเพื่อให้สะดวกสำหรับการคำนวณตัว ทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่างจะต้องติดตั้งต่ำกว่าจุดต่ำสุดของถังเก็บน้ำเพื่อให้สามารถเปรียบเทียบแรงดันได้ชัดเจน ซึ่งในที่นี้ทางผู้จัดทำให้ติดตั้งให้ต่ำกว่าถังเก็บน้ำเป็นระยะทางแนวตั้ง 30 เซนติเมตรดังรูปที่ 3.27 และสามารถแสดงในรูปแบบแผงผังการเชื่อมต่อดังรูปที่ 3.28

รูปที่ 3.27 ตำแหน่งติดตั้งทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่าง

รูปที่ 3.28 แผนผังการเชื่อมต่อของ LIT_301

3.10.4 การติดตั้ง FIT_301

ในการติดตั้งทรานสมิตเตอร์วัดอัตราการไหล (Flow Indicator Transmitter) ที่จะเป็นตัววัดอัตราการไหลนั้น จะทำการดูสิ่งที่จะต้องทำดังต่อไปนี้เพื่อที่จะทำให้แน่ใจว่าการทำงานเป็นไปตามที่คาดหวัง

1. ตรวจสอบข้อมูลและคำนวณการออกแบบ

ก่อนที่จะติดตั้งทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่างในในระบบวัดอัตราการไหลด้วยแผ่นออริฟิสควรตรวจสอบและคำนวณข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เช่น อัตราการไหลที่คาดว่าจะมีในระบบ ความต้องการในการวัดความแม่นยำ และอัตราการหลุดของสารที่ไหลผ่านแผ่นออริฟิสเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เพียงพอในการเลือกและติดตั้งทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่างที่เหมาะสม

2. ตำแหน่งการติดตั้ง

ติดตั้งทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่างในตำแหน่งที่เหมาะสม เช่น ในส่วนที่ใกล้กับแผ่นออริฟิสเพื่อให้สามารถวัดความแตกต่างของแรงดันระหว่างสองด้านของแผ่นออริฟิสได้อย่างแม่นยำ ควรปรับตำแหน่งติดตั้งให้ทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่างอยู่ในระดับเดียวกับแกนของท่อและทำการต่อสายสัญญาณให้ถูกต้อง

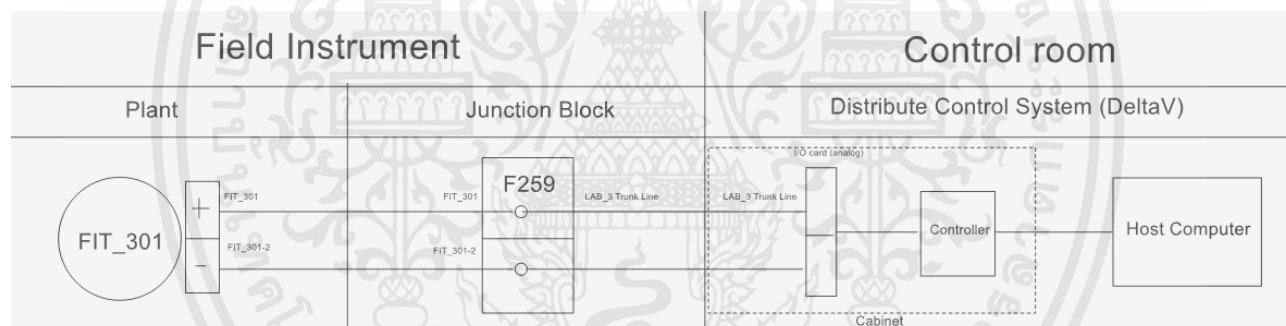
3. การต่อสายสัญญาณ

ต่อสายสัญญาณจากติดตั้งทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่างไปยังระบบการแสดงผลหรือระบบควบคุมอื่น ๆ โดยใช้สายสัญญาณที่เหมาะสมตามมาตรฐานและคำแนะนำของผู้ผลิต

4. การปรับแต่งและการทดสอบ

ทำการปรับแต่ง Zero/Span ของติดตั้งทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่างเพื่อให้ได้ค่าแรงดันที่ถูกต้องและแม่นยำ นอกจากนี้ยังควรทำการทดสอบระบบที่ไหลผ่านแผ่นออริฟิสด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อตรวจสอบและยืนยันค่าที่วัดได้ว่าถูกต้อง

การติดตั้งทรานสมิตเตอร์วัดความดันแตกต่างที่ทำหน้าที่เป็นตัววัดอัตราการไหลโดยวัดร่วมกับแผ่นออริฟิสจำเป็นต้องปฏิบัติตามหลักการดังกล่าวเพื่อให้สามารถวัดแรงดันที่แตกต่างของสารผ่านแผ่นออริฟิสและแปรผลเป็นอัตราการไหลได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ ซึ่งในที่นี้อุปกรณ์ที่ทำหน้าที่เป็นตัววัดในแพลนต์โมเดลนี้นั้นคือ Rosemount 3051 ซึ่งในครั้งนี้ได้ติดตั้งต่ำกว่าแผ่นออริฟิสโดยสำหรับการติดตั้งตัวอุปกรณ์ Rosemount 3051 จะมีสกรูสำหรับยึดติดอยู่โดยสามารถนำมาติดตั้งกับตัวเชื่อมสำหรับติดตั้ง (Mounting Bracket) ได้โดยจะมีลักษณะเป็นแผ่นเหล็กที่มีช่องสำหรับใส่สกรูอยู่ตามจุดต่าง ๆ ซึ่งจะใช้เชื่อมกับบอลูมิเนียมโปรไฟล์ซึ่งจะใช้สกรูขนาด 8 มิลลิเมตร ในการติดเข้ากับบอลูมิเนียมโปรไฟล์โดยสามารถเขียนแผนผังการเชื่อมต่อ (Loop Diagram) เพื่อแสดงการเชื่อมต่อของตัวอุปกรณ์เข้ากับตัว ดีซีเอส ได้ดังนี้

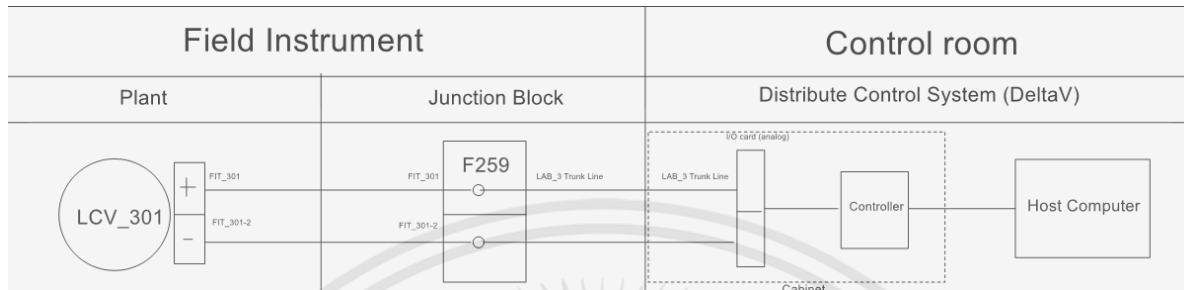

รูปที่ 3.29 แผนผังการเชื่อมต่อของ FIT_301

3.10.5 การติดตั้ง LCV_301

สำหรับการติดตั้งวาล์วควบคุมจะไม่ได้มีระยะที่ต้องกำหนดตายตัวเหมือนแผ่นออริฟิสแต่ความทำทนายจะอยู่ในเรื่องของของเหลวหนักของและการเลือกขนาดท่อที่เหมาะสมซึ่งวาล์วควบคุมที่ใช้ซึ่งในแพลนต์โมเดลนี้คือ Masoneilan dresser 35-35212 มีของเหลวหนักอยู่ที่ 16 กิโลกรัม ทำให้ในการติดตั้งเพื่อไม่ให้โครงสร้างเกิดความเสียหาย จึงจำเป็นต้องอยู่ใกล้ศูนย์กลางมวลมากที่สุดและมีบอลูมิเนียมโปรไฟล์มากระจายของเหลวหนักมากที่สุดเพื่อป้องกันการเสียหายของโครงสร้าง

จากที่ได้กล่าวไปในขั้นตอนของการติดตั้งแผ่นออริฟิสในการติดตั้งวาล์วควบคุมจะมีสิ่งที่เรียกว่าหน้าแปลน หรือ Flange ซึ่งทำหน้าที่เชื่อมต่อวาล์วเข้ากับท่อพีวีซีและติดตั้งร่วมกับแท่นวางหน้าแปลน (Flange Support) ซึ่งจะเป็นตัวที่ทำหน้าที่ยึดตัววาล์วเข้ากับตัวโครงสร้างเพื่อไม่ให้เกิดการสั่น หรือเคลื่อนของตำแหน่งที่ของตัววาล์ว

รูปที่ 3.30 แผนผังการเชื่อมต่อของ LCV_301

3.10.6 การติดตั้งปั้มน้ำ

การติดตั้งปั้มน้ำจะติดตั้งบริเวณฐานของตัวพลานท์และกำหนดให้ระดับท่อขาเข้าของปั้มน้ำมีตำแหน่งต่ำกว่าท่อขาออกของถังเก็บน้ำ โดยในการยึดตัวปั้มน้ำเข้ากับฐานของโครงสร้างจะใช้สกรู 1 ตัวติดตั้งคู่กับแผ่นอลูมิเนียมหนา 1 มิลลิเมตร และใช้ท่อพีวีซี ยึดเพื่อป้องกันการสั่นของตัวปั้มน้ำเนื่องจากหากตัวแปลนดีโมเดลเกิดการสั่นอาจทำให้สกรูที่อยู่บนโครงสร้างมีโอกาสคลายออกจากกันได้

อ้างอิงจากสเปกของอุปกรณ์คือ เป็นปั้มน้ำเฟสเดียวที่สามารถส่งของเหลวไปได้สูงสุด 15 เมตร ซึ่งจากขนาดท่อที่ 1 นิ้ว สามารถแน่ใจได้ว่าแรงของปั้มน้ำจะสามารถส่งของเหลวขึ้นไปในพื้นที่ต่างระดับสูงพอในการลำเลียงของเหลวเข้าไปยังถังควบคุมได้ ซึ่งจากรูปที่ 3.31 จะเห็นว่าท่อที่เชื่อมต่อกับปั้มน้ำจะมียูเนียน (Union) เชื่อมเพื่อความสะดวกสบายในการซ่อมบำรุง

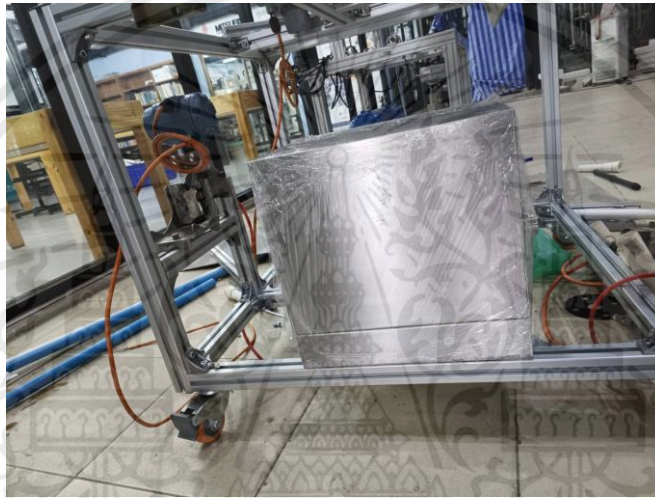

รูปที่ 3.31 การติดตั้งปั้มน้ำ

นอกจากการติดตั้งเข้ากับโครงจัดสร้างแล้วตัวปั๊มยังต้องวางระบบไฟฟ้าเพื่อควบคุมการทำงานอีกด้วยซึ่งจะพูดถึงในหัวข้อ การติดตั้งระบบควบคุมปั๊มน้ำแล้วซึ่งจะลงรายละเอียดของหลักการออกแบบและอุปกรณ์ที่ใช้ในการออกแบบวงจรควบคุมปั๊มน้ำ

3.10.7 การติดตั้งถังพักน้ำ

ถังอลูมิเนียมที่ใช้เป็นถังที่ทำหน้าที่เป็นถังพักน้ำซึ่งจำเป็นต้องอยู่ต่ำกว่าถังน้ำอะคริลิกที่ทำหน้าที่เป็นถังน้ำสำหรับควบคุมระดับของเหลว เพื่อที่จะให้ของเหลวระบายลงไปได้จึงจำเป็นต้องติดตั้งอยู่ข้างล่างสุดและอยู่ในระดับเดียวกันกับปั๊มน้ำ

รูปที่ 3.32 การติดตั้งถังพักน้ำ

3.11 การวางระบบไฟฟ้า

ระบบไฟฟ้าในที่นี่จะครอบคลุมตั้งแต่ระบบปั๊ม กล่องเชื่อมสาย การต่อสายภายในอุปกรณ์ฟาวน์เดชันฟิลด์บัส ซึ่งจะมีรายละเอียดตั้งแต่การจัดสร้างการเชื่อมต่อเข้ากับฟาวน์เดชันฟิลด์บัส และการเชื่อมต่อเข้ากับดีซีเอส

3.11.1 การติดตั้งตู้ไฟสำหรับควบคุมปั๊มน้ำ และกล่องเชื่อมสาย

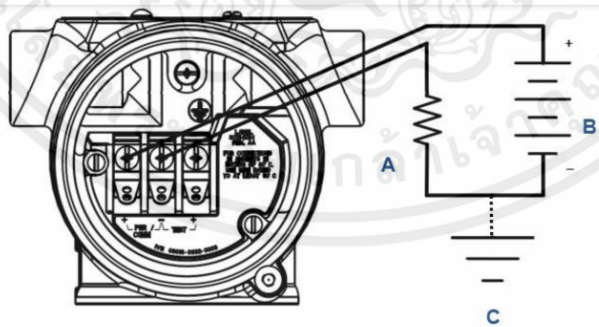
สำหรับตู้ไฟทั้งสองจะมียึดไว้กับโครงจัดสร้างของตัวอลูมิเนียมโปรไฟล์ด้วยตัวยึดรูปแบบที (T-Nuts) ตู้ละ 4 ตัว โดยตำแหน่งจะจัดให้อยู่ด้านหลังของแพลงค์โมเดลตรงข้ามกับการแสดงผลทุกอย่างที่ติดตั้งไว้บริเวณด้านหน้าตามรูปที่ 3.33

รูปที่ 3.33 ตู้ไฟและกล่องเชื่อมสาย

3.11.2 การเชื่อมต่อกับระบบไฟของอุปกรณ์ที่ใช้เทคโนโลยีฟาวน์เดชันฟิลด์บัส

เนื่องจากการใช้เทคโนโลยีฟาวน์เดชันฟิลด์บัสเป็นเทคโนโลยีที่สามารถส่งพลังงานไปหล่อเลี้ยงเครื่องจักร และสื่อสารกับระบบได้ภายในสายเดี่ยวสายไฟในที่นี้จึงประกอบไปด้วย สายเท่านั้นคือสายสีดำและขาว ซึ่งอ้างอิงจากมาตรฐานเอ็นอีซี (National Electrical Code: NEC) กำหนดให้สายที่มีไฟเป็นสายสีดำ ซึ่งเมื่อมาจะเป็นสีน้ำตาลตามมาตรฐาน มอก.11-2553 สำหรับประเทศไทยทางผู้จัดสร้างจะขออ้างอิงกับมาตรฐานเอ็นอีซี ซึ่งอ้างอิงจากรูปที่ 3.34 จะสังเกตว่าเพื่อจะต่อให้ครบวงจรนั้นใช้แค่สายไฟ 2 เส้นก็เพียงพอแล้วหากไม่ต่อสายดิน (Ground)

- A. Resistor
- B. Power supply
- C. Ground

รูปที่ 3.34 แผนวงจรไฟฟ้าของทรานสมิตเตอร์รุ่น Rosemount 3051 [11]

ซึ่งใช้รูปที่ 3.34 ซึ่งเป็นรูปจาก Rosemount 3051 datasheet [11] เป็นตัวอ้างอิงจะได้การต่อสายดังรูปที่ 3.35 ซึ่งสำหรับการเชื่อมต่อสายจากตัว Rosemount 3051 ไปยังกล่องเชื่อมต่อสายใช้การต่อสายในลักษณะเดียวกันนี้กับ Rosemount 3051 ทั้งสองตัวที่ใช้ฟาว์เดชันฟิลด์บัสในการสื่อสารและควบคุม

รูปที่ 3.35 การเชื่อมต่อสาย FF H1 เข้ากับ FIT_301

เมื่อเชื่อมเข้ากับกล่องเชื่อมต่อสายครบทุกอุปกรณ์แล้วก็ทำการต่อสายรวม (Trunk Line) เข้ากันกับดีซีเอสอยู่บนห้องควบคุมดังรูปที่ 3.36

รูปที่ 3.36 ภายในกล่องเชื่อมต่อสาย

บทที่ 4

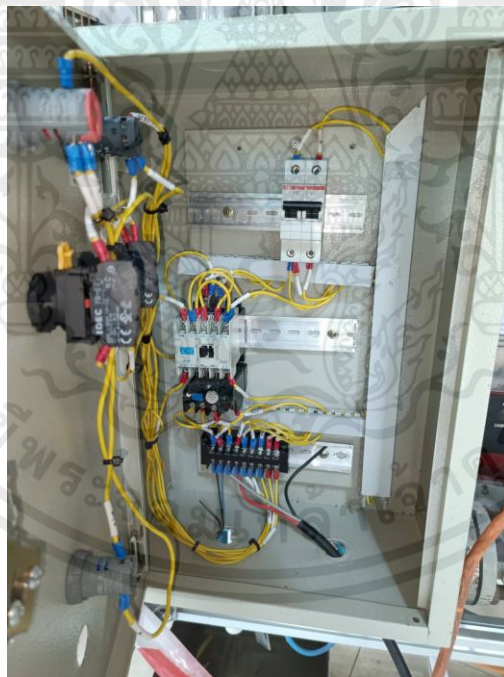
การทดสอบใช้งานการควบคุมระดับของเหลว

4.1 กล่าวนำ

สำหรับหัวข้อนี้เป็นการอธิบายรายละเอียดของขั้นตอนการทดสอบควบคุมระดับของเหลวซึ่งเป็นการวัดผลการทำงานของแพลนต์โมเดลควบคุมระดับของเหลวถังปิดแบบขาเปียกผ่านดีซีเอสโดยใช้เทคโนโลยีฟาวนด์ชันฟิลด์บัสซึ่งระบบที่ใช้ทดสอบจะเป็นดีซีเอสของบริษัท Emerson ชื่อว่า DeltaV

4.2 การทดสอบการทำงานของวงจรควบคุมปั้มน้ำ

ในการจ่ายไฟเข้าระบบจะมีไฟฟ้าอยู่ 2 ส่วนด้วยกัน คือ ไฟฟ้าที่หล่อเลี้ยงดีซีเอสและไฟฟ้าที่เลี้ยงระบบปั้มน้ำซึ่งจะเข้าสู่วงจรควบคุมปั้มน้ำก่อนดังรูปที่ 4.1 ซึ่งไฟที่ใช้เลี้ยงทั้งสองระบบจะเป็นไฟฟ้ากระแสสลับเฟสเดียวตามมาตรฐานของประเทศไทยซึ่งก็คือ 220-230 โวลต์ และมีค่าความถี่อยู่ที่ 50 เฮิรตซ์

รูปที่ 4.1 วงจรควบคุมปั้มน้ำ

เมื่อตู้ควบคุมมีไฟฟ้าเลี้ยงแล้วจะแสดงสถานะผ่านแอลอีดีสีของเหลวเงินด้านล่างหมายความว่าสามารถทำงานได้ ในการทดสอบได้ลองทดสอบต้องทำการเปิดวาล์วลดแรงดันไว้ให้เต็มเนื่องจากวาล์วควบคุมระดับของเหลวยังไม่ได้เปิดใช้งาน

โดยสำหรับการแสดงผลที่ต้องการของเหลวคือการแสดงสถานะไฟฟ้าโดยใช้แอลอีดีสีของเหลวเงิน จากนั้นจะแสดงผลสถานะการทำงานของปั้มน้ำเป็นแอลอีดีสีเขียวสำหรับสถานะขณะปั้มน้ำทำงานอยู่ และสีแดงสำหรับสถานะการหยุดทำงานของปั้มน้ำ ซึ่งจากการทดสอบผลปรากฏว่าสามารถควบคุมการทำงานของปั้มน้ำได้ไม่มีปัญหา

รูปที่ 4.2 หน้าตู้ควบคุมปั้มน้ำขณะทำงาน

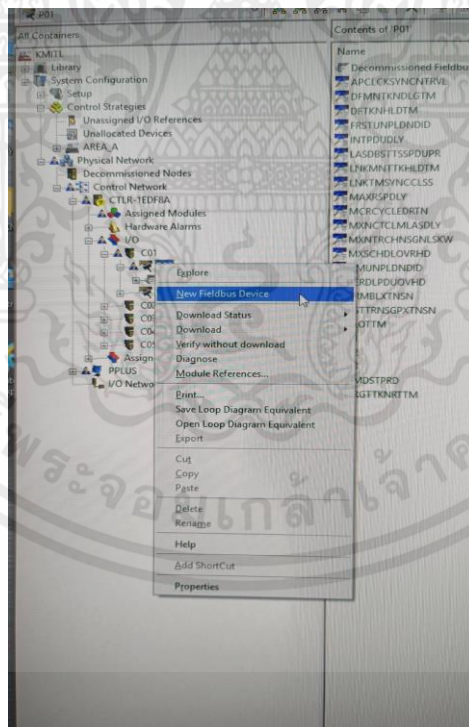
4.3 การใช้งานดีซีเอส

สำหรับหัวข้อนี้จะเป็นการลงรายละเอียดการใช้งานดีซีเอสตั้งแต่การเชื่อมต่อไปจนถึงการตั้งค่าพารามิเตอร์ของตัวทรานสมิตเตอร์ที่จำเป็นต่าง ๆ

4.3.1 การเชื่อมต่ออุปกรณ์กับระบบควบคุม

สำหรับการเชื่อมต่อเข้ากับระบบเพื่อที่จะสามารถควบคุมตัวอุปกรณ์ได้หลังจากการเชื่อมต่อตัวอุปกรณ์เข้ากับตัวระบบประมวลผลผ่านทางสายฟาว์นเดชันฟิลด์บัสแล้วขั้นตอนหลังจากนั้นจะเป็นการเข้าไปตั้งค่าตัวอุปกรณ์เพื่อที่ดีซีเอสจะสามารถทำการดึงข้อมูลที่จะเป็นเช่น ค่า Process Value หรือ รายละเอียดของอุปกรณ์อื่น ๆ ขึ้นมาได้โดยกระทำผ่านซอฟต์แวร์ที่ชื่อว่า DeltaV Explorer โดยจะสามารถทำได้ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. เปิด DeltaV Explorer ขึ้นมาจากนั้นหาอุปกรณ์ที่ยังไม่ได้คอมมิชชันโดยจะสามารถหาได้จากแถบทางด้านซ้ายโดยจะจัดอยู่ในหมวดหมู่ Physical Network > Control Network > I/O > C01 > P01 จากนั้นคลิกที่ P01 แล้วเลือก New Fieldbus Device เพื่อเพิ่มอุปกรณ์ที่ต้องการโดยในที่นี้มี 3 อุปกรณ์ที่ต้องเพิ่มคือ FIT_301 (Rosemount 3051) LIT_301 (Rosemount 3051) และ LCV_301 (Masonelilan Dresser 35-35212)

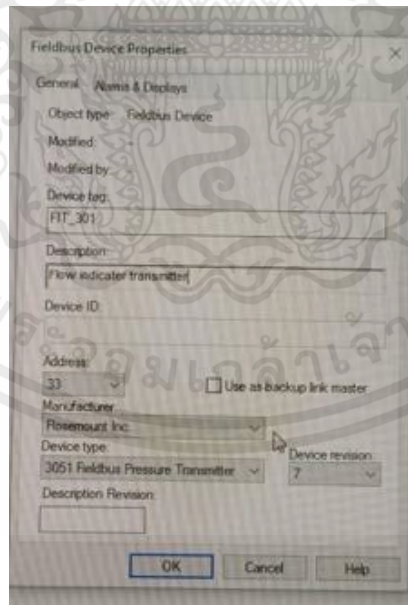

รูปที่ 4.3 การเพิ่มตัวอุปกรณ์ในดีซีเอส DeltaV

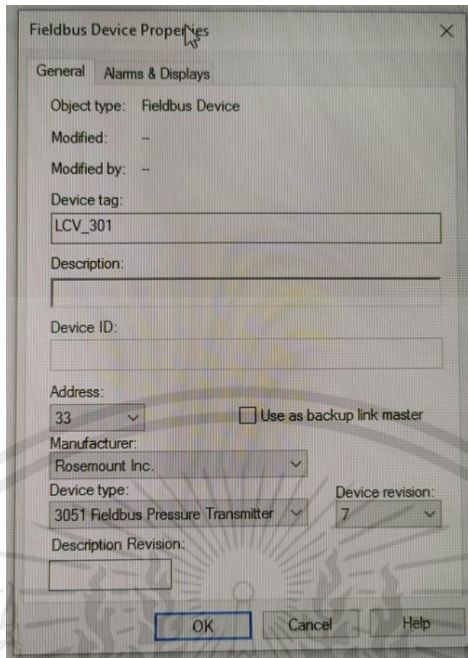
2. ตั้งค่าอุปกรณ์แต่ละตัวให้ถูกต้องตามชื่อรุ่นโดยเลือกข้อมูลของผู้ผลิต รุ่นของอุปกรณ์ ให้ถูกต้องดังตัวอย่างตามรูปที่ 4.3 จะเป็นการตั้งค่าอุปกรณ์ Rosemount 3051 โดยกำหนดให้เป็น LIT_301 บนตัวแปรที่ชื่อว่า Device Tag และเป็นเหมือนกันกับอุปกรณ์ทั้งสามตัว

รูปที่ 4.4 การกำหนด Device Properties ของ LIT_301

รูปที่ 4.5 การกำหนด Device Properties ของ FIT_301

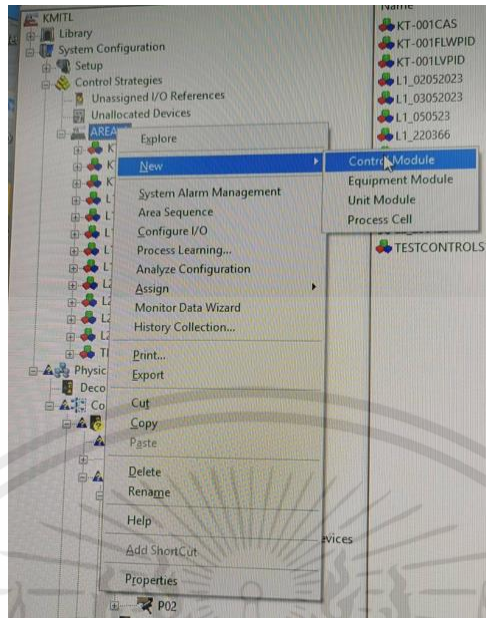

รูปที่ 4.6 การกำหนด Device Properties ของ LCV_301

4.3.2 การจัดสร้างลูควบคุม

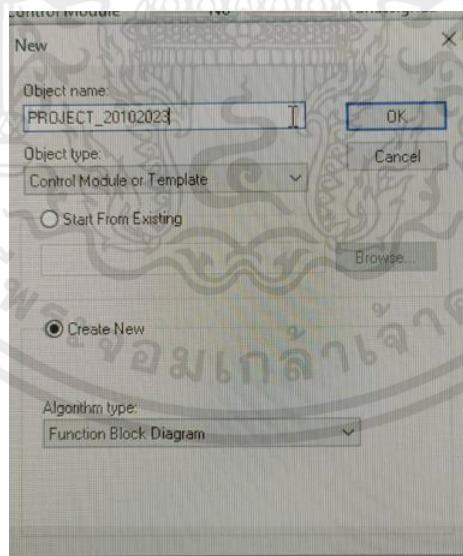
การจัดสร้างลูควบคุมด้วยฟังก์ชันบล็อกไดอะแกรมเป็นการกำหนดความสัมพันธ์ของแต่ละอุปกรณ์โดยการเชื่อมสิ่งทีเรียกว่า Function Block ที่ได้กำหนดไปในขั้นตอนที่ 4.3.1 โดยสำหรับลูการควบคุมนั้นจะเป็นลูการควบคุมระดับของเหลวแบบพีไอดีโดยจัดสร้างผ่านซอฟต์แวร์ที่ชื่อว่า Control Studio โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. เปิด DeltaV Explorer และทำการกำหนดผ่าน Control Strategies -> AREA_A จากนั้นจัดสร้าง New Control module ดังรูปที่ 4.7

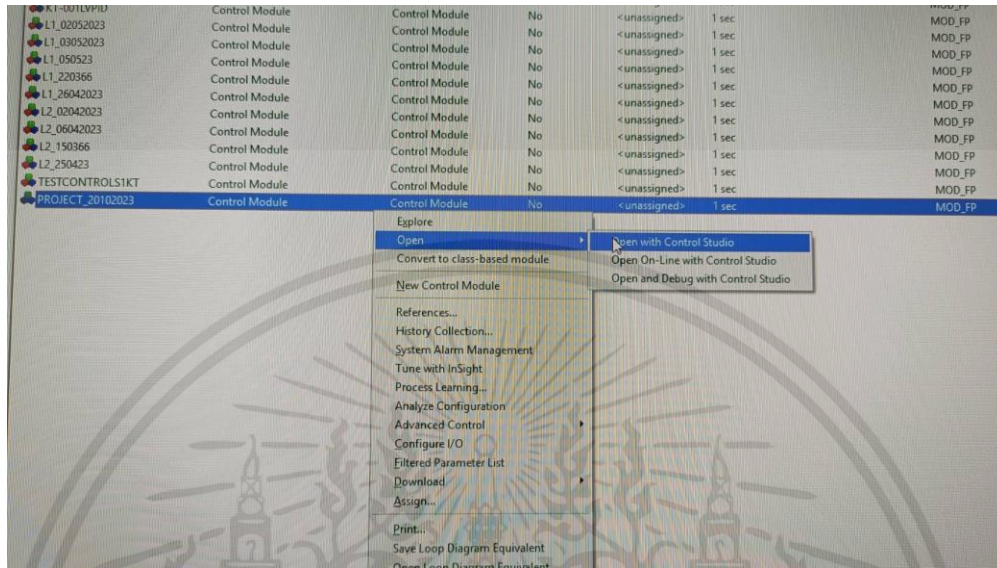
รูปที่ 4.7 การจัดสร้างรูปควบคุม

2. กำหนดชื่อของรูปการควบคุมนั้นให้เรียบร้อยโดยในที่นี้ได้ตั้งชื่อเป็น PROJECT_20102023 และกำหนดให้รูปแบบการควบคุมเป็นแบบฟังก์ชันบล็อกจากนั้นกด ok เพื่อยืนยันการจัดสร้างดังรูปที่ 4.8

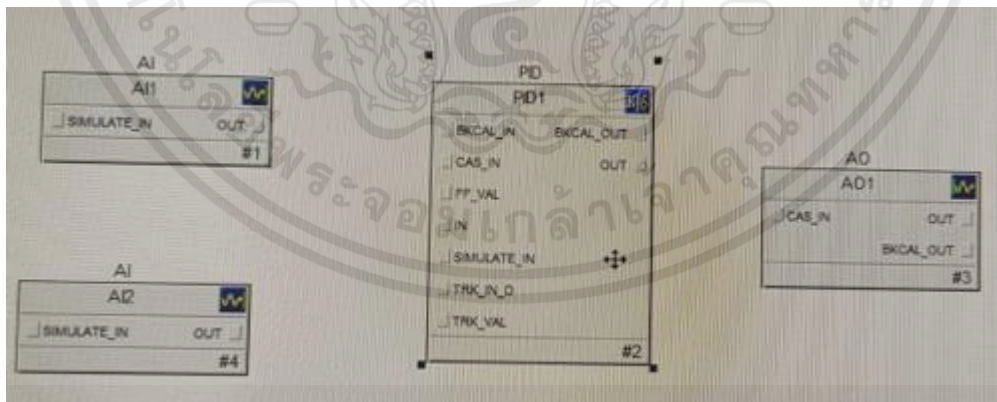
รูปที่ 4.8 การกำหนดรายละเอียดของรูปควบคุม

3. เปิด Control Module ดังกล่าวด้วยซอฟต์แวร์ที่ชื่อว่า Control Studio ดังรูปที่ 4.9

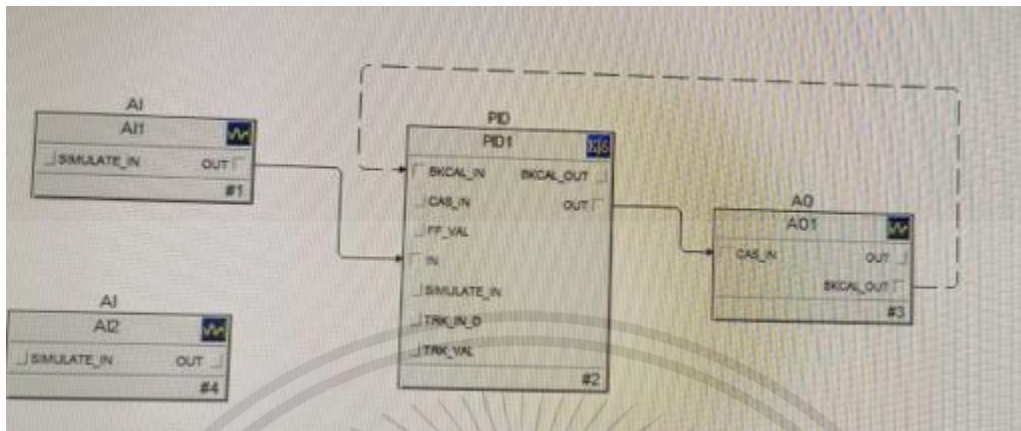

รูปที่ 4.9 การเปิดลูควบคุมด้วยซอฟต์แวร์ Control Studio

4. จากนั้นทำการจัดสร้างลูควบคุมโดยในการทดสอบนี้จะเป็นลูควบคุมที่ประกอบจากอุปกรณ์ 3 ชิ้น คือ LIT_301, FIT_301 และ LCV_301 และใช้ลูการควบคุมแบบพีเอ็ดี้ หมายความว่าระบบจะประกอบไปด้วย ฟังก์ชันบล็อก 4 บล็อกด้วยกันคือ AI 2 บล็อก PID 1 บล็อก และ AO 1 บล็อก ดังรูปที่ 4.10 จากนั้นให้ทำการ ลากเชื่อมฟังก์ชันบล็อกทั้งหมดเข้าด้วยกันตามรูปแบบของลูควบคุมแบบพีเอ็ดี้ดังรูปที่ 4.11

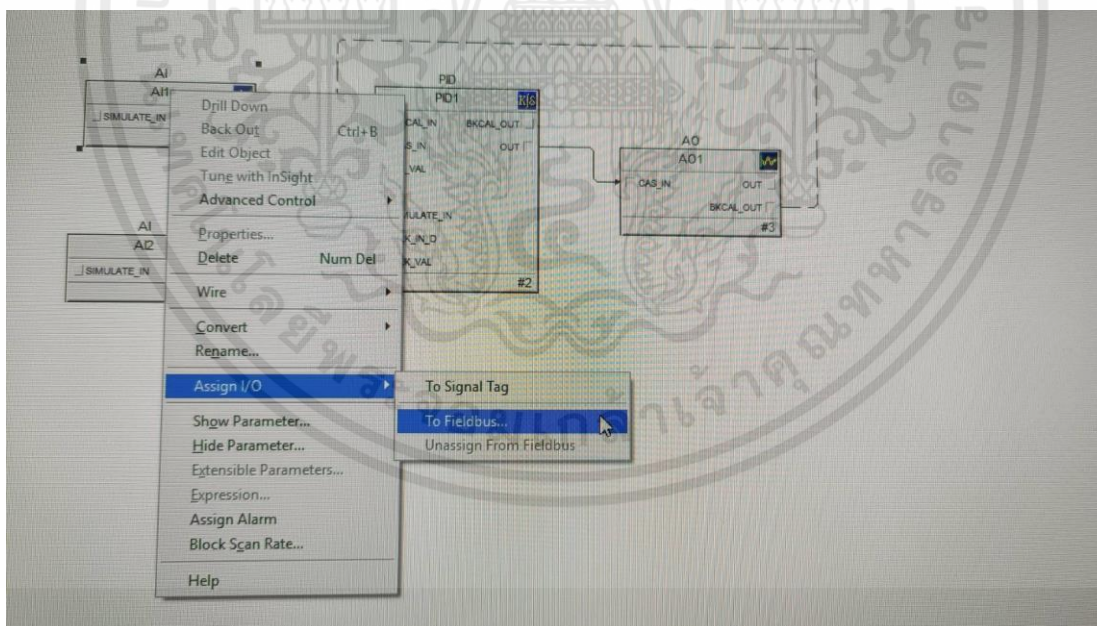

รูปที่ 4.10 การจัดสร้างฟังก์ชันบล็อกสำหรับการควบคุมแบบพีเอ็ดี้

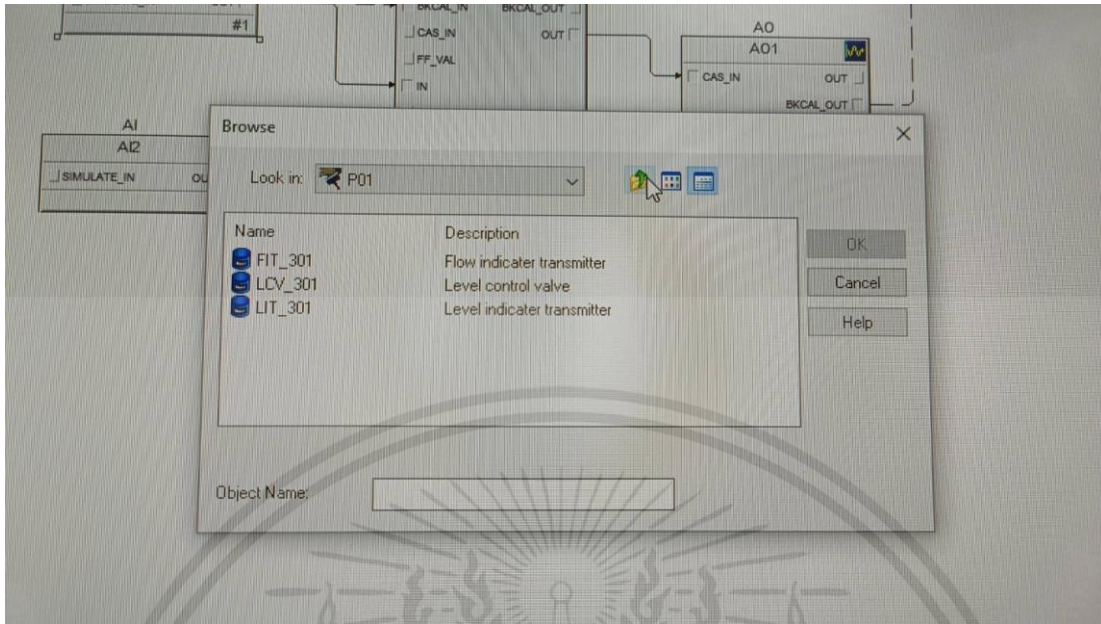

รูปที่ 4.11 ลูปควบคุมพีไอดี

5. เชื่อมอุปกรณ์ฟาวน์เดชันฟิลด์บัส เข้ากับฟังก์ชันบล็อกแต่ละอันโดยสามารถทำได้โดยการคลิกขวาที่ฟังก์ชันบล็อกที่เลือกจากนั้นเลือก Assign I/O > To Fieldbus ซึ่งรายละเอียดเป็นไปตามหัวข้อที่ 4.3.1 กล่าวคือ ฟังก์ชันบล็อก AI1 กำหนดให้เป็น FIT_301 AI2 กำหนดให้เป็น LIT_301 และฟังก์ชันบล็อก PID1 กับ AO1 กำหนดให้เป็น LCV_301 หลังจากเลือกเสร็จแล้วให้กด ok สำหรับอุปกรณ์ทั้งสามตัวดังรูปที่ 4.12

รูปที่ 4.12 การ Assign I/O

รูปที่ 4.13 การเลือกอุปกรณ์ฟาว์เดชั่นฟิลด์บัสที่ต้องการ

6. กำหนดค่าพารามิเตอร์ตามหัวข้อที่ 4.3.1 กับฟังก์ชันบล็อกทั้งหมดโดยสำหรับค่าที่วัดได้จาก LIT_301 และ FIT_301 ทางผู้จัดทำได้ทำการวัดเทียบอุปกรณ์ในแพลนต์โมเดลจริงโดยไม่ได้ใช้ค่าที่คำนวณมาแต่ใช้จากการกำหนดระดับของเหลวที่ 0 – 100 จากตัวถังสำหรับ LIT_301 และเลือกวัดอัตราการไหลของของเหลวจากอัตราการเปิด/ปิดวาล์วสำหรับ FIT_301 ซึ่งรายละเอียดจะอยู่ในหัวข้อที่ 4.4

Parameter	Default	Linked	Connection type	Parameter type
ABNORM_AC			Internal	Option bitstring
ACK_OPTION	0		Internal	16 bit unsigned integer
ALARM_HYS	0.5		Internal	Floating point
ALERT_KEY	1		Internal	8 bit unsigned integer
ALM_SEL			Internal	Option bitstring
BAD_ACTIVE			Internal	Option bitstring
BAD_MASK			Internal	Option bitstring
BLOCK_ERR			Internal	Option bitstring
CHANNEL	0		Internal	16 bit unsigned integer
CONDALM_E...	False		Internal	Boolean
FIELD_VAL	0		Internal	Floating point with status
HI_ACT	0		Internal	Alarm
HI_DELAY_OFF	0		Internal	Floating point
HI_DELAY_ON	0		Internal	Floating point
HI_ENAB	1		Internal	Discrete with status
HI_ENAB_DE...	0		Internal	Floating point
HI_HI_ACT	0		Internal	Alarm
HI_HI_DELAY...	0		Internal	Alarm
HI_HI_DELAY...	0		Internal	Floating point
HI_HI_ENAB	1		Internal	Floating point

รูปที่ 4.14 ค่าพารามิเตอร์ของฟังก์ชันบล็อก

4.3.3 การตั้งค่าพารามิเตอร์ที่จำเป็นต่อการควบคุมระดับของเหลวในตัวอุปกรณ์

เพื่อให้ตัวอุปกรณ์จะสามารถทำงานได้อย่างถูกต้องจะต้องเข้าไปตั้งค่าตัวอุปกรณ์เพื่อให้สอดคล้องกับที่จะทำการควบคุมซึ่งในที่นี้มีอุปกรณ์จำนวน 3 ชั้นที่ต้องถูกตั้งค่าคือ LIT_301(Rosemount 3051) สำหรับวัดระดับของเหลว FIT_301(Rosemount 3051) สำหรับวัดอัตราการไหลของของเหลวในท่อ และ LCV_301(Masonelian Dresser 35-35212) สำหรับการควบคุมระดับของเหลวโดยค่าที่ใส่ในขั้นตอนนี้จะเป็นค่าที่คำนวณจากทฤษฎี ซึ่งสามารถจำแนกออกมาเป็นตารางดังนี้

ตารางที่ 4.1 ค่าพารามิเตอร์บล็อก AI

Function Block Tag	AI1 (LIT_301)	AI2 (FIT_301)
I/O		
Channel	1	1
Out_Scale	0-100 %	0-300 inH ₂ O
XD_Scale	300 – 850 mmH ₂ O	0-300 inH ₂ O
Operating		
Mode		
Normal mode	Auto	Auto
Target mode	Auto	Auto
L_Type	Indirect	Direct

สำหรับตัวแปรต่าง ๆ นั้นใบฟังก์ชันบล็อก AI มีความหมายดังนี้

1. Channel เป็นตัวแปรที่กำหนดช่องทางการตั้งค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ จากตัวอุปกรณ์
2. Out_Scale เป็นตัวแปรที่แสดงผลของค่าที่วัดได้โดยจะนำมาจากตัวแปร XD_Scale
3. XD_Scale เป็นค่าที่อุปกรณ์วัดได้ตามความจริงโดยจะดึงมาจากตัวอุปกรณ์โดยตรง
4. Mode เป็นตัวกำหนดรูปแบบการทำงานของบล็อกโดยจำแบ่งเป็น Normal Mode สำหรับการทำงานในสถานการณ์ปกติ และ Target Mode สำหรับในช่วงที่ต้องการปรับเปลี่ยนค่าตัวแปรตามที่ต้องการ
5. L_type ตัวแปรแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร Out_Scale และ XD_Scale

ตารางที่ 4.2 ค่าพารามิเตอร์บล็อก PID

Function Block Tag	PID1 (LCV_301)
I/O	
OUT_Scale	0-100 %
TRK_Scale	0-100 %
Operating	
Mode	
Normal Mode	AUTO
Target Mode	AUTO
SP	
Tuning	
Gain	0.1
Reset	30 s
PV_Scale	0-100 %

สำหรับตัวแปรต่าง ๆ นั้นใบฟังก์ชันบล็อก PID มีความหมายดังนี้

1. TRK_Scale เป็นสเกลของบล็อกที่ติดตามผลของตัวเลขที่ต้องการจะควบคุม
2. OUT_Scale เป็นค่าเอาต์พุตของบล็อก
3. Mode เป็นตัวกำหนดรูปแบบการทำงานของบล็อกโดยจำแบ่งเป็น Normal Mode สำหรับการ
ทำงานในสถานการณ์ปกติ และ Target mode สำหรับในช่วงที่ต้องการปรับเปลี่ยนค่า Set Point
ตามที่ต้องการ
4. Gain เป็นบล็อกที่ชื่อว่า P (Proportion) ใช้สำหรับการคำนวณแบบพีไอดี
5. Reset เป็นบล็อกที่ชื่อว่า I (Integral) ใช้สำหรับการคำนวณแบบพีไอดี
6. PV_Scale เป็นค่าสูงสุด-ต่ำสุด Process Value ที่วัดออกมาได้โดยใช้เทียบค่า Set Point ที่
ผู้ใช้งานจะเป็นคนกำหนดในแต่ละครั้งโดยสำหรับการทดสอบครั้งนี้จะเป็นค่าของระดับของเหลวในถัง

ตารางที่ 4.3 ค่าพารามิเตอร์บล็อก AO

Function Block Tag	AO1 (LCV_301)
I/O	
Channel	1
XD_Scale	0-100 %
Operating	
Mode	
Normal Mode	CAS
Target Mode	CAS
Tuning	
PV_Scale	0-100 %

สำหรับตัวแปรต่าง ๆ นั้นใบฟังก์ชันบล็อก AO มีความหมายดังนี้

1. Channel เป็นตัวแปรที่กำหนดช่องทางการดึงค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ จากตัวอุปกรณ์
2. XD_Scale เป็นค่าที่อุปกรณ์วัดได้ตามความจริงโดยจะดึงมาจากตัวอุปกรณ์โดยตรง
3. Mode เป็นตัวกำหนดรูปแบบการทำงานของบล็อกโดยจำแนกเป็น Normal mode สำหรับการ
ทำงานในสถานการณ์ปกติ และ Target Mode สำหรับในช่วงที่ต้องการปรับเปลี่ยนค่า Set Point
ตามที่ต้องการ
4. PV_Scale เป็นค่าสูงสุด-ต่ำสุด Process Value ที่วัดออกมาได้โดยใช้เทียบค่าค่า Set point ที่
ผู้ใช้งานจะเป็นคนกำหนดในแต่ละครั้งโดยสำหรับการทดสอบครั้งนี้จะเป็นค่าของความกว้างในการ
เปิดของวาล์ว

4.3.4 การจัดสร้างกราฟิก

สำหรับการจัดสร้างกราฟิกเพื่อที่จะควบคุมผ่านเอชเอ็มไอจะกระทำโดยการใช้ซอฟต์แวร์ที่ชื่อว่า DeltaV Operate โดยเมื่อทำการเปิดซอฟต์แวร์ขึ้นมาให้เลือกหัวข้อ New Picture เพื่อจัดสร้างกราฟิกขึ้นมาใหม่จากนั้นเลือก Template ให้ตรงกับชื่อของ Control Module ที่จัดสร้างไว้แล้วกด ok

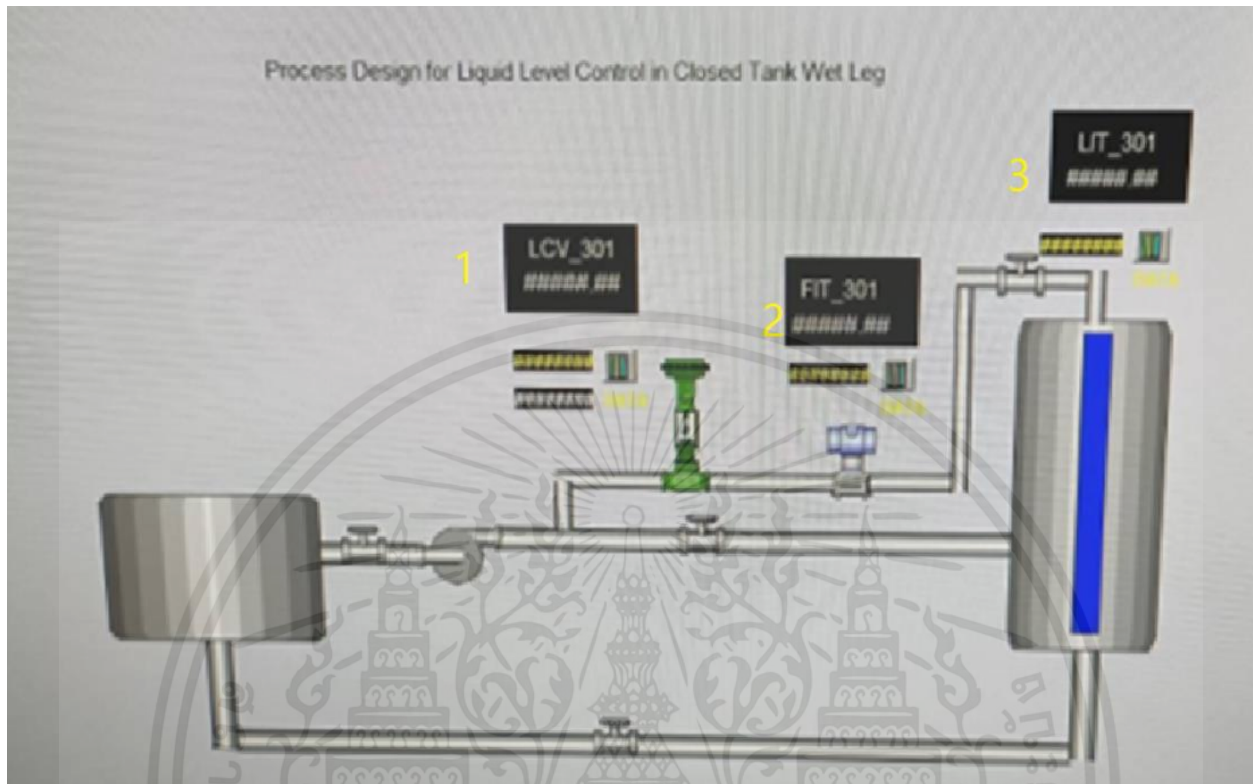

รูปที่ 4.15 การเลือก Template ของกราฟิก

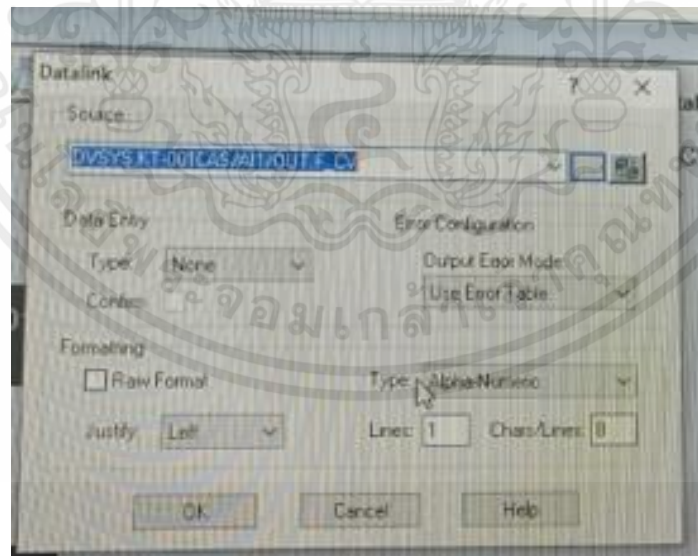
โดยในนี้จะประกอบไปด้วยข้อมูลจาก Template Project_20102023 สำหรับการควบคุมระดับของเหลวแบบถังปิดขาแท่งจากนั้นทำการออกแบบกราฟิกให้ประกอบไปด้วยข้อมูลของ AI1 (LIT_301) แสดงผ่านแถบสีฟ้าที่แสดงบนตัวถัง AI2 (FIT_301) สำหรับการแสดงผลอัตราการไหล PID1 (LCV_301) สำหรับการควบคุมระดับของเหลวในตัวถังที่ได้รับข้อมูลมาจาก AI1 และ AO1 (LCV_301) ที่ใช้กำหนดอัตราการเปิดของวาล์วจากนั้นเมื่อออกแบบเสร็จแล้วก็ทำการเชื่อมข้อมูลจากตัวกราฟิกกับฟังก์ชันบล็อกแต่ละอันโดยรายละเอียดของกราฟิกสามารถศึกษาได้จากตารางที่ 4.4 เทียบกับรูปที่ 4.16

ตารางที่ 4.4 รายละเอียดกราฟิก

No.	ชื่อข้อมูล	หน้าที่
1	LCV_301	จัดแสดงผลข้อมูลที่มาจากฟังก์ชันบล็อก PID1 ซึ่งเป็นอัตราการเปิด-ปิดวาล์วควบคุม
2	FIT_301	จัดแสดงผลข้อมูลที่มาจากฟังก์ชันบล็อก AI2 ซึ่งเป็นความดันที่ตกคร่อมแผ่นออริฟิส
3	LIT_301	จัดแสดงผลข้อมูลที่มาจากฟังก์ชันบล็อก AI1 ซึ่งเป็นความสูงของน้ำในถัง

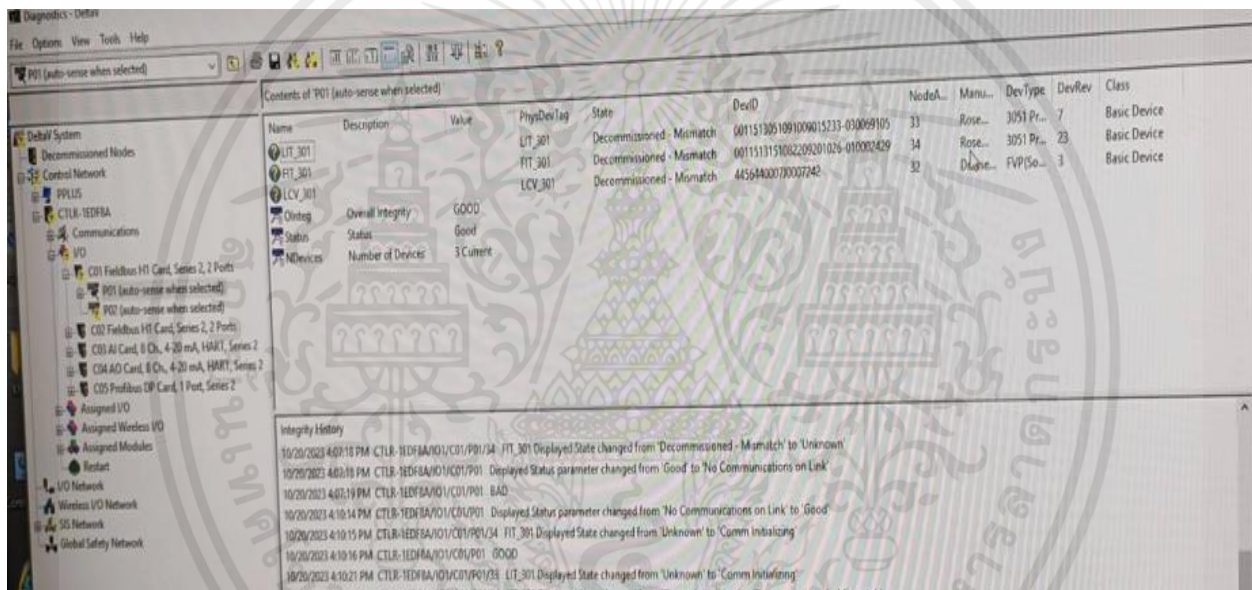
รูปที่ 4.16 กราฟิกที่ออกแบบ

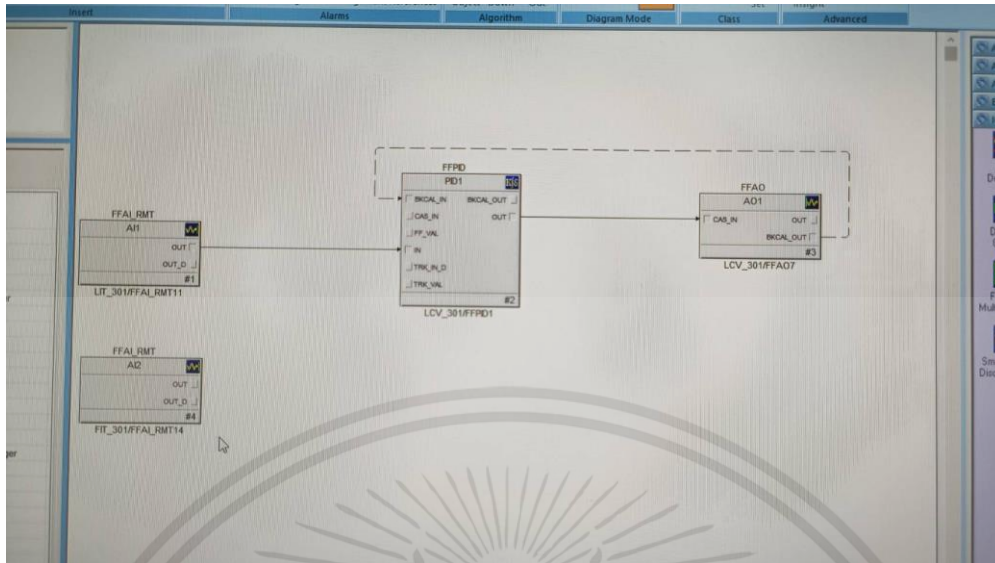
รูปที่ 4.17 การเลือกข้อมูลที่จะนำมาแสดงในกราฟิก

4.3.5 การคอมมิชชันนิง

จากการคำนวณดังหัวข้อที่ 3.9 จะทำการทดสอบค่าจริงโดยการสอบเทียบระดับของเหลวเพื่อพิสูจน์ว่าตัวของแพลนต์โมเดลมีปัญหาอะไรหรือไม่เริ่มจากการวัดระดับของเหลวที่ 0 % และ 100 % และนำค่าที่ได้มาตั้งค่าในพารามิเตอร์ XD_Scale ของฟังก์ชันบล็อก AI1 (LIT_301) หลังจากนั้นวัดอัตราการไหลของของเหลวที่ผ่าน orifice plate และนำค่าที่วัดได้มาสร้างกราฟแสดงความสัมพันธ์ของอัตราการไหลกับอัตราการเปิดของวาล์วเพื่อที่จำทดสอบช่วงอัตราการไหลและหาหน่วยที่เหมาะสมสำหรับการแสดงค่าอัตราการไหล ซึ่งก่อนหน้าที่จะทำการวัดได้นั้นต้องทำการคอมมิชชันนิงใน DeltaV Explorer ก่อนในหัวข้อ P01 และเลือกหัวข้อ Commissioning ซึ่งสามารถดูความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังคอมมิชชันนิงได้รูปที่ 4.18 – 4.21 ซึ่งจะเป็นการแสดงความแตกต่างระหว่าง DeltaV Explorer กับ Control Studio ก่อนและหลังคอมมิชชัน

รูปที่ 4.18 ซอฟต์แวร์ DeltaV Explorer ก่อนคอมมิชชันนิงอุปกรณ์

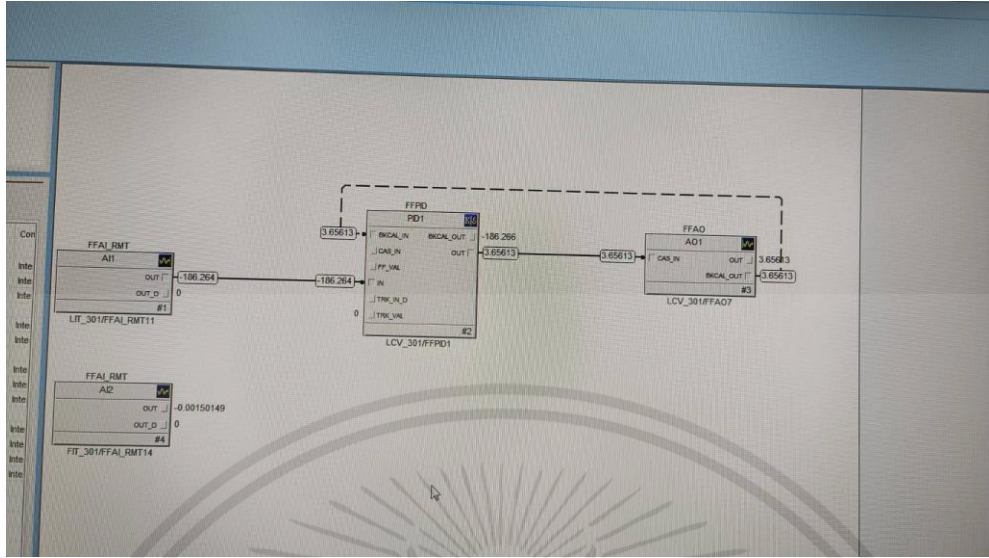

รูปที่ 4.19 ซอฟต์แวร์ Control Studio ก่อนคอมมิชชันอุปกรณ์

Contents of 'P01 (auto-sense when selected)'

Name	Description	Value	PhysDevTag	State	DevID	NodeA...	Manu...	DevType	DevRev	Class
FIT_301			FIT_301	Commissioned	0011513151082209201026-010002429	33	Rose...	3051 Fi...	23	Basic Device
LIT_301			LIT_301	Commissioned	0011513051091009015233-030069105	34	Rose...	3051 Fi...	7	Basic Device
LCV_301			LCV_301	Commissioned	445644000710007242	35	Dresse...	FVP (S...	3	Basic Device
Olnteg	Overall Integrity	GOOD								
Status	Status	Good								
NDevices	Number of Devices									

รูปที่ 4.20 ซอฟต์แวร์ DeltaV Explorer หลังคอมมิชชันอุปกรณ์

รูปที่ 4.21 ซอฟต์แวร์ Control Studio หลังคอมมิชชันอุปกรณ์

4.4 การทดสอบการควบคุมของเหลว

หลังจากที่ทำการคอมมิชชันอุปกรณ์และออนไลน์แพลนต์โมเดลแล้วก็สามารถรับค่าต่าง ๆ ได้จากตัวอุปกรณ์แล้วซึ่งจะแสดงในฟังก์ชันบล็อกของ Control Studio และบนหน้าต่างกราฟิกซึ่งในขั้นแรกจะเป็นการจดบันทึกค่าของ Span ที่ต้องใช้ในการวัดระดับของเหลวตั้งรูป และนำค่าที่ได้ไปกำหนดช่วงระยะ (Range) ของฟังก์ชันบล็อก

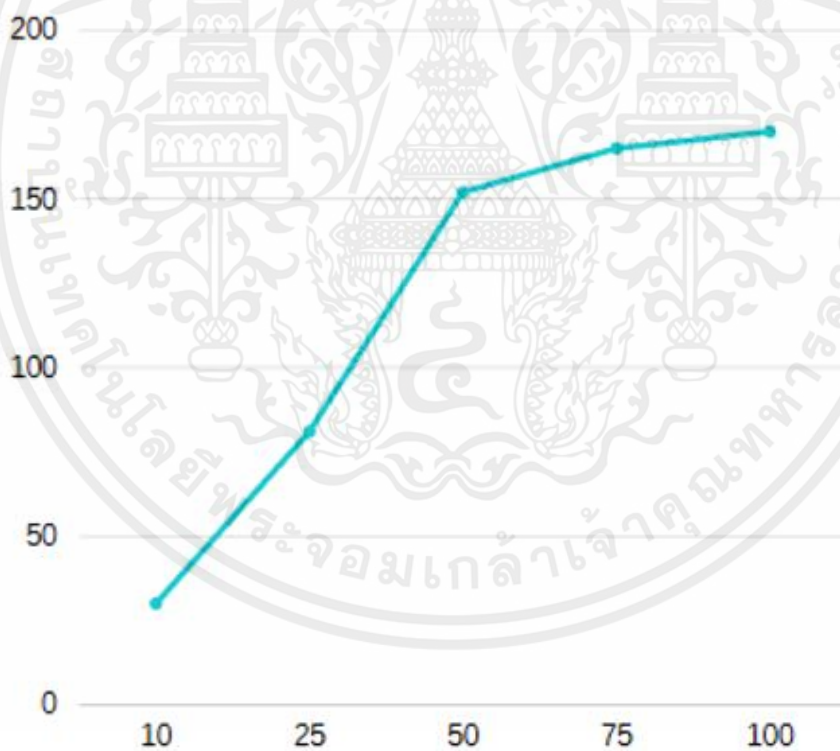

รูปที่ 4.22 ระดับของเหลวที่ 100 % (ซ้าย) และ 0 % (ขวา)

โดยค่าระดับของเหลวที่ได้มีค่าเท่ากับ 340 มิลลิเมตรน้ำ ที่อัตราการเปิดวาล์ว 0 % และ 770 มิลลิเมตรน้ำ ที่อัตราการเปิดวาล์ว 100 % หลังจากนั้นจะเป็นการทดสอบปรับอัตราการเปิดของวาล์วเพื่อเทียบกับอัตราการไหลของของเหลวและเขียนกราฟ

ตารางที่ 4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างความดันที่ตกคร่อมแผ่นออริฟิสกับค่าเอาต์พุตของบล็อก AO1

อัตราการเปิดวาล์ว (%)	ความดันที่ตกคร่อมแผ่นออริฟิส (มิลลิเมตรน้ำ)
100	170
75	165
50	152
25	81
10	10

รูปที่ 4.23 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการไหลเทียบอัตราการเปิดวาล์ว

เมื่อได้ค่าของตัวแปรที่ต้องการแล้วให้นำไปใส่ในค่าพารามิเตอร์ของฟังก์ชันบล็อกเพื่อที่จะนำไปใช้สำหรับการทดสอบการควบคุมระดับของเหลวโดยค่าพารามิเตอร์ที่กำหนดจะแตกต่างจากที่คำนวณได้ทางทฤษฎีเล็กน้อยซึ่งสามารถสังเกตรายละเอียดของพารามิเตอร์ของบล็อก AI1, AI2, AO1, PID1 ได้จากรูปที่ 4.24, 4.25, 4.26, 4.27 ตามลำดับ

Parameter	On-line value	On Line Status Value	Default
ACK_OPTL...	0		0
STDEV_C...	0.0783984		0
CHANNEL	1		1
IO_OPTS			0.00 to 100...
OUT_SCA...	0.00 to 100.00 mmH2O (68°F)	Bad NotConnected	0
SUBSTITU...	0		340.00 to 7...
XD_SCALE	340.00 to 770.00 mmH2O (68°F)		
Operating			
FIELD_VAL	66.0282	GoodNonCascade	Auto/
MODE	Auto/Auto	GoodNonCascade	0
OUT	66.0282	GoodNonCascade	0
OUT_D	0	GoodNonCascade	0
PV	66.0282	GoodNonCascade	0
ST_REV	9199		1
STDEV	1.41042		0
STDEV_LI	5		5
STDEV_TL	0		0
Tuning			
L_TYPE	Indirect		Indirect
LOW_CUT	0		0
PV_FTIME	0		0
SIMULATE	Disabled, 623.921	GoodNonCascade	Disabled, 0
STATUS			0
STRATEGY	0		0

รูปที่ 4.24 ค่าพารามิเตอร์บล็อก AI1

Parameter	On-line value	On Line Status Value	Default
Alarm			
Misc			
ACK_OPTI...	0		0
STDEV_C...	0.0500519		0
IO			
CHANNEL	1		1
IO_OPTS			
OUT_SCA...	0.00 to 300.00 inH2O (68°F)		0.00 to 300
SUBSTITU...	0	Bad NotConnected	0
XD_SCALE	0.00 to 300.00 inH2O (68°F)		0.00 to 300
Operating			
FELD_VAL	9.97555	GoodNonCascade	0
MODE	Auto/Auto		Auto/
OUT	29.9267	GoodNonCascade	0
OUT_D	0	GoodNonCascade	0
PV	29.9267	GoodNonCascade	0
ST_REV	5925	GoodNonCascade	0
STDEV	0.645292		1
STDEV_LL	5		0
STDEV_TL	0		5
Tuning			
L_TYPE	Direct		Direct
LOW_CUT	0		0
PV_FTIME	0		0
SIMULATE	Disabled, 29.9267	GoodNonCascade	0
STATUS_...			Disabled, 0
STRATEGY	0		0

รูปที่ 4.25 ค่าพารามิเตอร์บล็อก AI2

Parameter	On-line value	On Line Status Value	Default
Alarm			
IO			
BKCAL_O...	14.7803	GoodCascade	0
CAS_IN	14.7803	GoodCascade	0
CHANNEL	1		1
IO_OPTS	Non-zero		Non-zero
RCAS_IN	0	Bad NoCommNUV	0
RCAS_OUT	14.7803	GoodCascade NotInvited	0
READBACK	14.7954	GoodNonCascade	0
XD_SCALE	0.0 to 100.0 %		0.0 to 100.0
Tuning			
FSTATE_TL	2		2
FSTATE_V...	0		0
PV_SCALE	0.0 to 100.0 %		0.0 to 100.0
SHED_OPT	Normal shed normal return		Normal she...
SIMULATE	Disabled, 14.7954	GoodNonCascade	Disabled, 0
SP_HLLM	100		100
SP_LO_LIM	0		0
SP_RATE...	0		0
SP_RATE...	0		0
STATUS_...			0
STRATEGY	0		0
Operating			
MODE	Cascade/Cascade		Manual
OUT	14.7805	GoodNonCascade Unackn...	0
PV	14.7954	GoodNonCascade Unackn...	0
SP	14.7803	GoodNonCascade Unackn...	0
ST_REV	3501	GoodCascade	0
STDEV	0.412873		1
STDEV_LL	5		0
STDEV_TL	0		5
Misc			
STDEV_C...	0.0174307		0

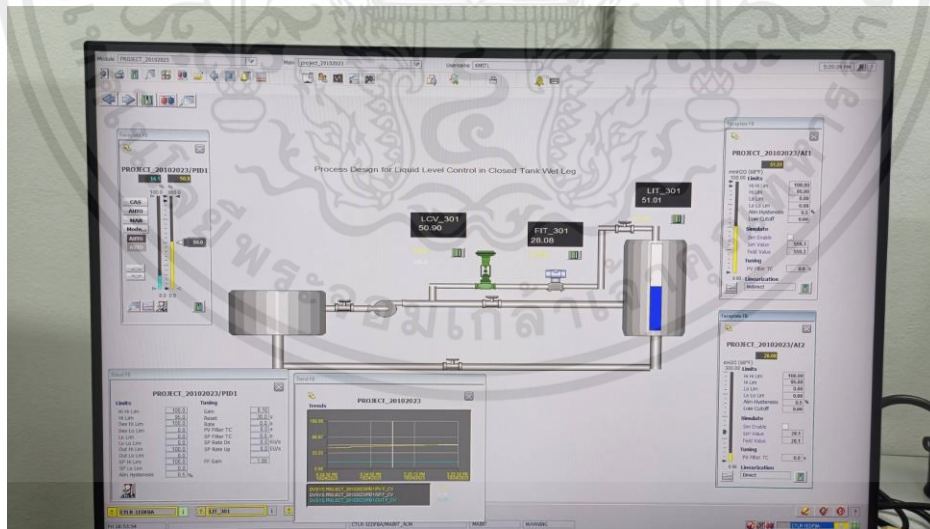
รูปที่ 4.26 ค่าพารามิเตอร์บล็อก AO1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

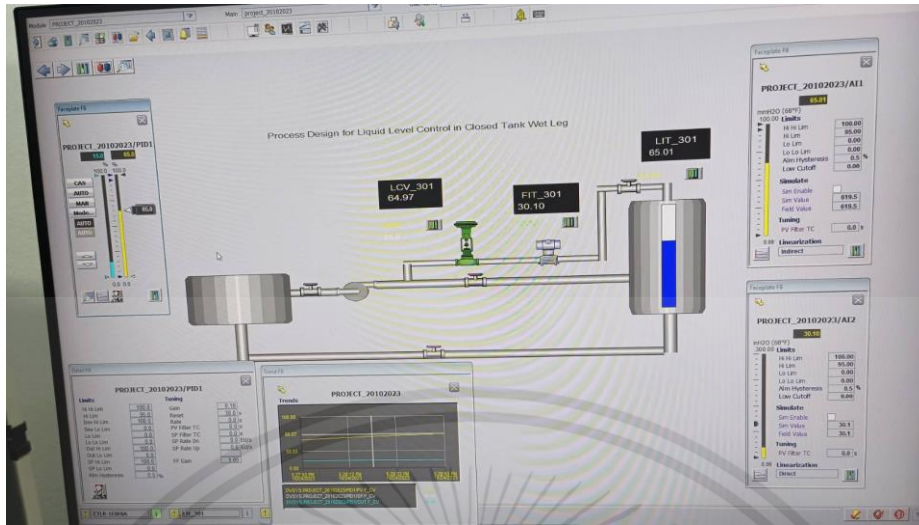
Parameter	On-line value	On Line Status	Value	Default
OUT_SCA	0.0 to 100.0 %			0.0 to 100.0
RCAS_IN	0		Bad NoCommNUV Const	0
RCAS_OUT	50		GoodCascade NotInvited	0
ROUT_IN	0		Bad NoCommNUV Const	0
ROUT_OUT	13.6304		GoodCascade NotInvited	0
TRK_IN_D	0		Bad NotConnected	0
TRK_VAL	0		GoodNonCascade	0
Oper				
BYPASS	Off		Off	Off
MODE	Auto/Auto		Auto/	Auto/
OUT	13.6304		GoodCascade	50
PV	51.6134		GoodNonCascade	0
SP	50		GoodCascade	50
ST_REV	6963			1
STDEV	5.52973			0
STDEV_LL	5			5
STDEV_UL	0			0
VAR_IDX	95.9121			0
VAR_IDX_30	30			30
Tuning				
CONTROL	Non-zero		Non-zero	Non-zero
ENABLE	False		False	False
FF_GAIN	1		1	1
FF_SCALE	0.0 to 100.0		0.0 to 100.0	0.0 to 100.0
GAIN	0.1		0.1	0.1
ALIGNMENT				
PROCESS	Self Regulating		Self Regulat	Self Regulat
PV_FTME	0		0	0
PV_SCALE	0.0 to 100.0 %		0.0 to 100.0	0.0 to 100.0
RATE	0		0	0
RESET	30		20	20
SHED_OPT	Normal shed normal return		Normal she.	Normal she.
SP_HI_LIM	100		100	100
SP_LO_LIM	0		0	0
SP_RATE	0		0	0
SP_RATE_30	0		0	0
STATUS	Non-zero		Non-zero	Non-zero
STRATEGY	0		0	0
TRK_SCALE	0.0 to 100.0 %		0.0 to 100.0	0.0 to 100.0
Misc				
STDEV_C	0.0528495		0	0

รูปที่ 4.27 ค่าพารามิเตอร์บล็อก PID1

เมื่อกำหนดพารามิเตอร์เสร็จแล้วก็ทำการทดสอบควบคุมระดับของเหลวโดยในการทดสอบนี้จะกำหนดให้ระดับของเหลวที่ทดสอบจะมีระดับที่ 50 มิลลิเมตรน้ำ และ 66 มิลลิเมตรน้ำ โดยสามารถดูผลการทดสอบได้จากรูปดังต่อไปนี้

รูปที่ 4.28 การควบคุมระดับของเหลวที่ 50 %

รูปที่ 4.29 การควบคุมระดับของเหลวที่ 66 %

ซึ่งจากการทดสอบเป็นการพิสูจน์แล้วว่าสามารถทำให้แพลนต์โมเดลควบคุมโดยวิธีแบบพีไอได้ดีโดยใช้วิธีการวัดระดับของเหลวแบบถึงปิดขาแห้งซึ่งค่าที่ออกมาคลาดเคลื่อนจากการคำนวณเล็กน้อย

บทที่ 5

สรุปผล ปัญหาที่พบ แนวทางการแก้ไขและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการดำเนินงาน

ในการจัดสร้างแพลนต์โมเดลสำหรับการวัดระดับของเหลวแบบถังปิดขาดังด้วยเทคโนโลยีฟาว์นเดชันฟิลด์บัส ได้ทำการทดสอบผ่านการทดสอบการควบคุมระดับของเหลวแบบพีไอดีโดยใช้ดีซีเอส DeltaV ในการทดสอบซึ่งผลการทดสอบสามารถสรุปได้ว่าตัวของแพลนต์โมเดลนั้นสามารถควบคุมและสั่งการได้ในระบบการควบคุมแบบพีไอดีซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้

5.2 ปัญหาที่พบ

1. ระหว่างการดำเนินงานจำเป็นต้องล่าช้าอยู่หลายครั้งเนื่องจากปัญหาการสั่งของที่ผิดพลาด และล่าช้ากว่าที่คาด ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นทำให้ต้องทำการแก้ไขอยู่หลายครั้งเพื่อให้เป็นไปตามความรวดเร็วมากที่สุด
2. ตัวชิ้นงานมีรอยร้าวบางจุดที่ทำให้ของเหลวซึมออกมา อาจส่งผลให้เกิดของเหลวซึ่งบริเวณชิ้นงานหรือเกิดไฟฟ้าลัดวงจรได้
3. วงจรไฟฟ้าสำหรับควบคุมปั้มน้ำอยู่ใกล้กับของเหลวมากเกินไปอาจทำให้เกิดไฟฟ้าลัดวงจรได้
4. การจัดทำเล่มมีความล่าช้าและไม่เป็นไปตามเป้าหมายเนื่องจากการจัดตารางเวลาที่ผิดพลาด

5.3 แนวทางการแก้ไข

1. ในการสั่งของให้เผื่อเวลาเกิดเหตุสุดวิสัยไปอย่างน้อย 1 เท่าของระยะเวลาปกติที่สินค้าจะทำการผลิต รวมถึงคำนวณต้นทุนทุกอย่างให้เรียบร้อยตั้งแต่ตอนออกแบบและทำรายการอุปกรณ์
2. นำผลิตภัณฑ์ที่สามารถแก้ปัญหาเหล่านี้ได้มาใช้เช่น เทปพันท่อ หรืออีพ็อกซี (Epoxy)
3. ย้ายที่ติดตั้งตู้ไฟฟ้าสำหรับควบคุมปั้มน้ำหากเป็นไปได้
4. ใช้แนวทางการทำงานแบบมีแบบแผนโดยอ้างอิงกรอบเวลาจากงานในรูปแบบเดียวกัน

5.4 ข้อเสนอแนะ

สำหรับข้อเสนอแนะนั้นจะแบ่งเป็นการนำโครงการนี้ไปใช้ประโยชน์และข้อเสนอแนะในการออกแบบระบบการควบคุมระดับของเหลวที่ผู้จัดสร้างได้เรียนรู้จากการจัดสร้างแพลนต์โมเดลในครั้งนี้

1. เลือกอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับการใช้งาน

เลือกอุปกรณ์ที่รองรับเทคโนโลยีฟาว์นเดชันฟิลด์บัสเหมาะสมสำหรับการควบคุมระดับของเหลว เช่น ตัวเซนเซอร์ระดับของเหลวที่สามารถติดตั้งและสื่อสารผ่านฟาว์นเดชันฟิลด์บัสได้และควรตรวจสอบความเข้ากันได้กับระบบควบคุมอื่น ๆ ที่มีอยู่ในโครงการ เพื่อให้การสื่อสารและการทำงานร่วมกันได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

2. การออกแบบและกำหนดค่าระบบ

ออกแบบระบบการควบคุมระดับของเหลวโดยกำหนดค่าพารามิเตอร์และค่าตั้งต้นที่เหมาะสมต่อการทำงานของระบบ เช่น ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดของระดับของเหลวที่ต้องการควบคุม ระบุวิธีการตรวจวัดระดับของเหลว และกำหนดสัญญาณการควบคุม เช่น เปิด/ปิด หรือสัญญาณอื่น ๆ ที่ต้องการส่งออกไปยังอุปกรณ์อื่น

3. การติดตั้งและกำหนดค่าอุปกรณ์

ติดตั้งและกำหนดค่าอุปกรณ์ฟาว์นเดชันฟิลด์บัสในระบบ รวมถึงการกำหนดค่าตัวเลือกเฉพาะของอุปกรณ์ เช่น ค่าความไวต่อการตอบสนองของเซนเซอร์ ค่าการส่งสัญญาณ และการตั้งค่าความถี่การสื่อสาร เพื่อให้ระบบสื่อสารทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้อง

4. การทดสอบและปรับแต่งระบบ

ทดสอบและปรับแต่งระบบการวัดระดับของเหลวของแพลนต์โมเดลที่ใช้ฟาว์นเดชันฟิลด์บัสเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและประสิทธิภาพของระบบ ปรับแต่งพารามิเตอร์เพื่อให้ระบบควบคุมระดับของเหลวทำงานได้ตามความต้องการ และตรวจสอบการสื่อสารระหว่างอุปกรณ์ที่มีการติดตั้งในระบบว่าทำงานได้ถูกต้องและเชื่อมต่อกันได้

5. การดูแลและบำรุงรักษา

ตรวจสอบและดูแลรักษาแพลนต์โมเดลที่ใช้เทคโนโลยี Foundation Fieldbus เพื่อให้ระบบทำงานได้ตลอดเวลา ซึ่งรวมถึงการตรวจสอบและดูแลการสื่อสารระหว่างอุปกรณ์ และการสำรวจและบำรุงรักษาอุปกรณ์ในระบบอย่างสม่ำเสมอ เพื่อรักษาประสิทธิภาพและป้องกันการเกิดความเสียหายในระบบ

เอกสารอ้างอิง

[1] “Basics of FOUNDATION Fieldbus (FF) Instrumentation – Overview” [ออนไลน์]

<https://control.com/textbook/foundation-fieldbus-instrumentation/>

[2] “Technical information Foundation Fieldbus” [ออนไลน์]

<https://www.samsongroup.com/document/l454en.pdf>

[3] “Laminar VS Turbulent Flow” [ออนไลน์]

<https://www.cleatech.com/laminar-flow-vs-turbulent-flow/>

[4] “Laminar Flow and Turbulent Flow Fluid Mechanic” [ออนไลน์]

<https://theconstructor.org/fluid-mechanics/laminar-turbulent-flow/559432/>

[5] “Distribute Control System” [ออนไลน์]

<https://www.techtarget.com/whatis/definition/distributed-control-system>

[6] “The difference between re-ranging / dry calibration / wet calibration - for differential pressure transmitters” [ออนไลน์]

https://www.coulton.com/difference_between_range_calibration.html#:~:text=Dry%20leg%20Calibration%20is%20used,hot%20and%20intensely%20cold%20liquids

[7] “PID control” [ออนไลน์]

<https://circuitcellar.com/resources/quickbits/pid-control/>

[8] “AIC Aluminum profile catalog” [ออนไลน์]

<https://aic.engineer/catalog/aic-aluminum-profile-catalog-2019-web.pdf>

[9] “Properties and application of Acrylic” [ออนไลน์]

https://www.carvilleplastics.com/latest_news/key-properties-acrylic/

[10] “Foundation Fieldbus Cable and Wiring” [ออนไลน์]

<https://www.controlandinstrumentation.com/design/fieldbus-cables.html>

[11] “Rosemount 3051 Pressure Transmitter” [ออนไลน์]

<https://www.emerson.com/documents/automation/product-data-sheet-rosemount-3051-pressure-transmitter-en-73134.pdf>

[12] “Rosemount 1195 Integral Orifice Primary Element” [ออนไลน์]

[https://www.ielbd.com/Documentation/Flow/Product%20Data%20Sheet/Rosemount%201195%20Integral%20Orifice%20Primary%20Element%20\(2014\).pdf](https://www.ielbd.com/Documentation/Flow/Product%20Data%20Sheet/Rosemount%201195%20Integral%20Orifice%20Primary%20Element%20(2014).pdf)

[13] “ปั๊ม (pump)” [ออนไลน์]

<https://ienergyguru.com/2015/09/pump/>

[14] “Centrifugal Pump Cpm130” [ออนไลน์]

<https://pratoerboso.com/en/centrifuges-cp/441-pedrollo-cpm-130-centrifugal-electric-pump-single-phase.html>

[15] “35002 series camflex ii rotary valve instruction manual” [ออนไลน์]

<https://valenco.com/content/files/35002-series-camflex-ii-rotary-valve-iom-gea19538b.pdf>

[16] “Control valve – components and how does it work” [ออนไลน์]

<https://www.aspireenergy.com/what-is-a-control-valve-how-does-itwork/#:~:text=What%20are%20the%20Working%20Principles%20of%20a%20Control%20Valve%3F&text=Pneumatic%20Actuators%20use%20an%20air,signal%20across%20the%20actuator%207s%20diaphragm.>